

مکتبہ

دتراویح و مستطی

سرہ

دوترو او دتراویح و امامت لہ مستطو
دقرآن او احادیث و پیر و پنا کنبی

مؤلف

مولانا رفیع قاسمی

مدرسہ دارالعلوم دیوبند

مکتبہ الشریعہ
دیوبند

خبرتيا

د علم او عرفان د نومينوالو ته خبر ور کول کيږي چې د مکتبې
 مرشيد يې لخوا د پياوړي عالم حضرت مولانا مفتي محمد رفعت قاسمي
 صاحب لاندې رسالې له اردو متن څخه پښتو ته ژباړل شوي:
 دامامت مسئلې، داعتي کاف مسئلې، د جو ماتونو مسئلې،
 د لمانځه مسئلې، داود اسه مسئلې، د جمعي د لمانځه مسئلې،
 د روژې مسئلې، د سفر مسئلې، د غسل مسئلې، د زکوة مسئلې
 ، د تر اوچو مسئلې، د موزو مسئلې، د برات او د قدر د شپې
 مسئلې، د شرک او بدعت مسئلې، د ادا ب او ملاقات مسئلې،
 د ماثوره خطبو مجموعنه، د عيدينو او قرباني مسئلې، د حج
 او عمرې مسئلې، د رانه مينوال کولی شي چې دغه رسالې په
 خپله له مکتبې مرشيد يې او نور وروړي د کتابخانو څخه په مناسب
 قيمت تر لاسه کړي په درنښت.

د کتاب پيژندنه:

نوم: د تر اوچو مسئلې
 مؤلف: مولانا محمد رفعت قاسمي
 ژباړن: مفتي محمد ابراهيم خليل
 کمپوز او کره کتنه: مولوي عبدالغني «ساجد»
 گرځنده تېلېفون: ۰۳۲۱۸۰۱۶۷۷۴
 خپرونکی: محمد ساجد
 گرځنده تېلېفون: ۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴ -
 د چاپ شمير: ۱۰۰۰
 چاپ: مکتبه مرشيد يې سر کي مروه کوټه

عنوان	فهرست	مخ
انتساب.....	۱	۱
دنوي چاپ په اړه.....	۱	۱
ارشاد گرامي د حضرت مولانا محمود الحسن صاحب.....	۲	۲
ستره رايه د حضرت مولانا نظام دين صاحب.....	۳	۳
تقريظ د حضرت مولانا ظفیر الدین صاحب.....	۴	۴
د ترتيب کونکي وينا.....	۶	۶

لومړی باب

روژې او تراويح د مغفرت باعث دي.....	۷	۷
د روژې او قران شفاعت.....	۸	۸
د تراويحواهتمام او درکعتونو شمير.....	۹	۹
د خبرې لنډيز.....	۱۳	۱۳
له امام اعظم صاحب خڅه پوښتنه.....	۱۵	۱۵
تراويح د ټولو لپاره سنت دي.....	۱۵	۱۵
په تراويحوکې د حافظ قران کریم اورول.....	۱۶	۱۶
ايا تراويح ورکول د امام ذمه واري ده.....	۱۶	۱۶
په تراويحوکې د امامت حق.....	۱۷	۱۷
د تراويح لپاره حافظ مقررول.....	۱۷	۱۷
يوسړی دوه ځايه تراويح ورکولای شي ګنه.....	۱۸	۱۸
حافظ ته په تراويحوکې د معاوضې ورکولو شرعي حيثيت.....	۱۸	۱۸
د تراويحواجرت د تحفي په ډول.....	۱۹	۱۹
حافظ ته د تلور اتلو کراه او ډوډۍ ورکول.....	۲۰	۲۰
د تراويحو معاوضه.....	۲۱	۲۱

۲۲	دنا بالغه حافظانو د قران پخولو لپاره
۲۳	په کوچني پسي د تراويحو مسئله
۲۳	د بي ږيري بالغ حکم
۲۴	د يومياشتي کم پنځلس کلونو د هلک امامت
۲۴	د کوم عمر هلک تراويح ورکولای شي
۲۵	د ږيري خړيوني حافظ امامت
۲۵	تر څنگلي پورې د لاس پرې شوي امامت
۲۵	د فيشني حافظ امامت
۲۶	د بد چلندي ميرمنې په زوی پسي تراويح
۲۶	که د حافظ ږيره تريوه مټ کمه وي
۲۷	د احتياط کونکي رانده امامت
۲۸	تراويح ورکونکی که د شريعت پابنده وي نو
۲۹	که حافظ د لمانځه پابندي کونکی نوي نو
۲۹	د معذور حافظ امامت
۲۹	پر دوو حافظانو پسي د تراويح کولو حکم
۳۰	د غير مقلد امامت
۳۰	چاچي د لماخستن لمونځ نه وي کړی دهغه امامت
۳۱	په نارينه پسي د ښځو اقتداء
۳۱	د ميرمنو د تراويحو جماعت
۳۲	د حافظ قران کريم چټک ويل
۳۲	د رکعتونو په شمير کې دا اختلاف واقع کيدو حکم
۳۳	په تهجد کې د تراويح د خور کعتونو کولو حکم

۳۳	که خدای مکره حافظ په تراويحو کې وفات شي
۳۴	حافظ په تراويحو کې قران پرېږدي
۳۴	د لمانځه لپاره د امام د يو خاص سړي انتظار کول
۳۵	د خپل ځان لپاره د جماعت ځنډول
۳۵	د تحريمي صحيح الفاظ څه دي
۳۵	امام ته تکبيرات ويل څنگه په کاردې

دوهم باب

۳۶	تراويح په کور کې فضيلت لري که په مسجد کې
۳۷	په کوم مسجد کې تراويح فضيلت لري
۳۷	د محلي د مسجد حق
۳۸	آيا خپل مسجد پرېښودلای شو
۳۸	د مسجد پر بام تراويح کول
۳۹	په دوکانو کې تراويح کول
۴۰	په کور کې تراويح په جماعت کول
۴۰	د لماخستن لمونځ په مسجد کې او تراويح کور کول
۴۰	د يوه حافظ څو ځايه ختم کول
۴۱	د تراويح دوه جماعتونه کول
۴۲	په يوه مسجد کې د دوو حافظانو تراويح ورکول
۴۲	د څو حافظانو په گډه تراويح ورکول
۴۳	لس لس رکعته په دوو مسجدونو کې ورکول څنگه دي
۴۳	په يوه مسجد کې دوهم جماعت
۴۴	په يوه مسجد کې دوه ځايه تراويح

عنوان	فهرست	مخ
په تراويحو کې تريوه ختم زيات ويل څنگه دي	۴۴	۴۴
ديوه شخص په مراعات د تيرې ورځې تراويح راگرزول	۴۵	۴۵
درېم باب		
سماع		
د سماع اجرت	۴۶	۴۶
بيله سماع قران کریم ويل	۴۶	۴۶
حافظ ته فتحه څوک ورکړي	۴۶	۴۶
کوچنی سماع به چيرې درېږي	۴۷	۴۷
آيا سماع د حافظ په برابرې درولای شو	۴۷	۴۷
قران کریم ته په کتو سماعت کول	۴۸	۴۸
دهيريدوله امله چوپه خوله فکر او سوچ کول	۴۸	۴۸
دهيريدو پر مهال يو ځای بل ځای ويل	۴۹	۴۹
حافظ د سماع د بنود لوتروخته چوپ پاتې کيدلای شي	۴۹	۴۹
د حافظ د تنگولو حکم	۴۹	۴۹
صرف د فتحې ورکولو په نيت په تراويحو کې برخه اخيستل	۵۰	۵۰
د غلطې فتحې په ورکولو حافظ پرېشانه کول	۵۰	۵۰
په نيت تر لويابې او د سه فتحه ورکړي	۵۱	۵۱
د تراويحو پړوخت شاته خبرې کول	۵۱	۵۱
په تراويحو کې درکوع انتظار کول	۵۲	۵۲
د سماع د نيستي په مهال قران ته په کتو فتحه ورکول	۵۲	۵۲
شيعه حافظ فتحه ورکولای شي څنگه	۵۳	۵۳
درکوع انتظار کول	۵۳	۵۳

عنوان	فهرست	مخ
خلورم باب		
ترويح		
ترويح ولې کول کيږي	۵۴	۵۴
په ترويح کې څومره ناسته په کار ده	۵۵	۵۵
په ترويح کې په لور او از درود ويل	۵۵	۵۵
په ترويح کې د دعا ثبوت شته څنگه	۵۶	۵۶
تر هر وځلورو رکعتو وروسته دعا غوښتل	۵۶	۵۶
په هره ترويح کې په لاس پورته کولو دعا غوښتل	۵۷	۵۷
په ترويح کې نصيحت کول	۵۸	۵۸
په ترويح کې دغه کلمات ويل څنگه دي	۵۸	۵۸
پنځم باب		
تراويح له کوم وخت څخه شروع کيږي څه وخت ختميږي او	۶۰	۶۰
په تراويحو کې له يوه ختم څخه کوم سنت مراد دي	۶۱	۶۱
په مياشت کې يو ختم کول سنت دي	۶۲	۶۲
له رسول الله ﷺ څخه د شلور رکعتو ثبوت	۶۲	۶۲
تراويح له نبي کریم ﷺ څخه ثابتې دي	۶۳	۶۳
تراويح په جماعت سنت دي څنگه	۶۳	۶۳
بيله شرعي عذر په تراويح پريښودل څنگه دي	۶۳	۶۳
د تراويحو د پريښودونکي حکم	۶۴	۶۴
تراويح دروژې تابع نه دي	۶۴	۶۴
د تراويح کونکي او روژه نه نيونکي حکم	۶۵	۶۵
د وظيفې په وجه دو ترو جماعت پريښودل	۶۵	۶۵

د تراویحو پروخت که خوب غالب وی نو	۶۵
مقتدی که په ناسته کې ویده شي نوڅه حکم لري	۶۶
په تحریمه کې دمقتدی غلطی	۶۶
د تراویحونیت	۶۷
د تکبیر تحریمه پر مهال د لاسونو نیولو طریقه	۶۷
بیله ثناء قرائت پیل کول	۶۸
په تراویحو کې د شلور کعتونو په یوځل نیت کول	۶۸
دوه دوه رکعت تراویح کول	۶۸
په تراویحو کې د سنت قرائت اندازه	۶۹
آیا په تراویحو کې اوږده سورتونه ویل په کار دي که لنډ	۶۹
په تراویحو کې د شلور کعتونو د عقیده لرونکي کمبود زیادت	۷۰
په تراویحو او نور لمنځونو په د قرائت دپه زور والي اندازه	۷۰
یوازې په تراویحو کې قرائت څنگه ووايي	۷۲
آیا تراویح دارنگه هم کیدای شي	۷۲
لومړی و تر کول په کار دي که تراویح	۷۳
دوه رکعت سنت مخکې کول په کار دي که تراویح	۷۳
له کومو خلکو چې فرض تیر شي جماعت باید وکړي که څنگه	۷۳
د تراویحو تیر شوي رکعتونه کله راگرزول په کار دي	۷۴
په تراویحو کې پاتې شوي آیاتونه به چیرې راگرزوي	۷۵
پاتې شوي آیاتونه په راتلونکي ورځ ویل څنگه دي	۷۵
له تراویحو سره تړلې یوځای دیرش مسئلې	۷۶

شپږم باب

د بسم الله په بیان کې	
آیا په تراویحو کې په زوره بسم الله ویل ثابت دي	۸۰
د بسم الله په زوره ویل په تراویحو کې څنگه دي	۸۱
د قرائت د امامانو پیروي په تلاوت کې ده نه په لمانځه کې	۸۱
له سورة اخلاص سره بسم الله ویل	۸۲
د بسم الله په اړه د مولانا تها نوي صاحب فتوی	۸۳
په تراویحو کې تر هر سورت مخکې بسم الله ویونکی حنفی	۸۳
د بسم الله په اړه د امام اعظم صاحب مسلک	۸۴
د خبرې لنډیز	۸۴
اووم باب	
سجده سهوه	
د سجده سهوي اصول	۸۵
سجده سهوه په لاندنیو وجهو واجبیږي	۸۵
د سجده سهوي کولو طریقه	۸۶
که دواړه لور و ته سلام وگرزوي نوڅه حکم دی	۸۶
سجده سهوه یې وکړه خو سلام یې ونه گرزاوی	۸۶
که یې په سجده سهوه کې یوه سجده وکړه	۸۶
د واجب په ځنډولو سجده سهوه	۸۷
په ډیرو غلطیانو خو سجده سهوي کیږي	۸۷
په سجده کې درکوع تسبیح ویل	۸۷
د سجده سهوي په وجوب کې ټول لمنځونه برابر دي	۸۸
په کومه غلطی لمنځ فاسدیږي	۸۹

عنوان	فهرست	مخ
په لمانځه کې په کوم لیکل شوي د نظر لگیدل	۹۰
یوه سجده کول څنگه دي	۹۰
د حافظ یو آیت څو ځله ویل	۹۱
د متشابه (سره ورته) حکم	۹۱
د تراویحوپه لومړي رکعت کې تر کیناستلو وروسته ولاړیدل	۹۲
په لومړي او دریم رکعت په څومره کیناستو سجده سهوه لازمیږي	۹۲
دری رکعت کول څنگه دي	۹۳
حافظ دریم رکعت ته ولاړ شو	۹۳
څلور رکعت تراویح چې په کې اوله ناسته ونکړي	۹۴
په دوهم رکعت کې په هیږه ولاړ شو	۹۴
د تراویحوپه دوهم رکعت د ناستې په هیږدو په څلورم رکعت	۹۵
که تر څلور رکعت کولو وروسته سجده سهوه ونکړي نو	۹۶
بې له ناستې د څلور ورکعتونو په اړه د مولانا تهاڼوي رایه	۹۷
په دوهم رکعت کې تر تشهد وروسته ولاړیدل بیرته کیناستل	۹۸
که یو سورت شروع کړي بیا هغه پرېږدي بل ووايي	۹۹
ځینې حافظان په رکوع او سجده کې قرآن کریم یادوي	۹۹
د ضاد لفظ باید څرنگه ادا شي	۱۰۰
ضالین په دالین ویلو لمونځ صحیح کیږي او کنه	۱۰۰
د ضاد د لفظ په اړه د مولانا رشید احمد گنگوڅي فتوی	۱۰۱
د ضاد د لفظ په اړه د مولانا محمد شفیع صاحب فتوی	۱۰۱
په سلام کې که د علیکم په ځای علیتم له خولې ووزي	۱۰۲
په لمانځه کې د سلام علیکم ویلو حکم	۱۰۲

عنوان	فهرست	مخ
په سلام کې باید مخ څومره وگرزول شي	۱۰۳
اتم باب		
د تلاوت سجده		
د تلاوت د سجدې ثبوت او فضائل	۱۰۳
د تلاوت سجده فرض ده که واجب او ددې دادا کیدو طریقه څه ده	۱۰۴
د تلاوت د سجدې نیت	۱۰۴
د تلاوت د سجدې دادا کولو طریقه	۱۰۵
په تراویحو کې د تلاوت د سجدې اعلان کول څنگه دي	۱۰۵
که د سجدې آیت د سورة په پای کې راشي	۱۰۶
د تلاوت سجده د لمانځه له سجدې سره ادا کیږي او که نه	۱۰۷
که د تلاوت د سجدې یو څه برخه ووايي	۱۰۸
په رکوع او سجده کې د تلاوت د سجدې نیت کول څنگه دي	۱۰۸
که مقتدي له امام سره د تلاوت سجده ونه کړي شواي نو	۱۰۹
د تلاوت د سجدې تر ادا کولو بیا په کومه وجه لمونځ راگرزونکی	۱۱۰
د سجدې تر آیت ویلو په څومره وروسته سجده کوي	۱۱۰
د سجده تلاوت په اوریدو ځینې مقتدیان سجدې ولاړل او ځینې	۱۱۱
په لمانځه کې د سجدې د آیت ویونکي سجده هیږه شوه	۱۱۱
که د حافظ د سجدې آیت هیږشي	۱۱۲
د تیر شوي رکعت دادا کولو په مهال که د امام څخه د سجدې آیت	۱۱۲
که د سجدې د آیت په اوریدو د سجدې په ځای رکوع ته ولاړ	۱۱۳
په لمانځه کې تر سجده تلاوت وروسته دوهم ځل بیا هغه آیت	۱۱۳
تر سجده تلاوت ادا کولو وروسته د حافظ راتلونکی آیت	۱۱۳

عنوان	فهرست	مخ
ترسجده تلاوت وروسته سورة فاتحه دوهم خل ويل	۱۱۴
دوه رکعتہ يې پوره کرل په نور و دوه رکعتونو کې يې بيا	۱۱۵
که يې په تراويحو کې سجده تلاوت هيره شي	۱۱۶
د تلاوت د يوې سجده يې په خای يې دوې سجده يې وکړي	۱۱۶
د سورة حج اخري سجده او دهغه حکم	۱۱۷
په سورة ص کې د تلاوت د سجده آيت کوم دی	۱۱۷

نهم باب

د تهجد او شينې په بيان کې

د تهجد د جماعت حکم	۱۱۸
د تهجد جماعت او د شاه صاحب رايه	۱۱۸
په روژه کې د تهجد جماعت	۱۱۹
د روژې په مياشت کې په تهجد کې دوه يا خلور کسه سره	۱۲۰
د تهجد د جماعت حکم	۱۲۰
د نفلونو جماعت او د ديو بند اکابر علماء	۱۲۱
په تهجد کې که ځينې خلک د امام اقتدا وکړي د کراهت ذمه وار	۱۲۴
شبينه يعنی په يوه شپه کې قران ختمول څنگه دي	۱۲۴
شبينه جائز ده او کنه	۱۲۵
د نفلو په جماعت کې شبينه کول څنگه دي	۱۲۵
د شينې قاعده کليه	۱۲۶
د شينې په اړه د مولانا رشيد احمد گنگوہي فتوی	۱۲۶

عنوان	فهرست	مخ
لسم باب		
د ختم په ورځ د بيلابيلو رواجونو په بيان کې		
په کومه ورځ ختم وکړو	۱۲۷
د ختم په ورځ درې ځله قل هو الله ويل څنگه دي	۱۲۷
د سورة اخلاص په اړه د مولانا تها نوي فتوی	۱۲۸
له ځينې سورتونو وروسته له قران پرته نور الفاظ ويل	۱۲۸
د ختم په ورځ نور آياتونه ويل څنگه دي	۱۲۹
د ختم په ورځ تر مفلحون پورې ويل څنگه دي	۱۲۹
د ختم په ورځ يې بايد څرنگه ووايو	۱۳۰
د حضرت مولانا مفتي کفايت الله صاحب فتوی	۱۳۱
تر سنتو او نفلو وروسته دعا په انفرادي توگه که	۱۳۱
د قران له ختميدو وروسته دعا	۱۳۱
تر تراويحو او و ترو وروسته دعا کول څنگه دي	۱۳۲
له سلام وروسته بيله دعا مقتدي تللاي شي	۱۳۲
تر لمانځه وروسته دعا سوکه و غواړي که په زوره	۱۳۳
امام که په زوره دعا کوي نو د ځان لپاره د الفاظ نه خاصوي	۱۳۳
آباد عا د لمانځه جزء ده	۱۳۴
په دعا کې چيرې کتل په کار دي	۱۳۴
دعا په يقين سره کول په کار ده	۱۳۴
د دعا طريقه	۱۳۵
په دعا کې لاسونه ترکومي اندازې پورته کيږي	۱۳۵
له دعا وروسته آمين ويل	۱۳۵

عنوان	فهرست	مخ
مسبوق که په پاتې رکعت کې سهوه شي	۱۴۷	۱۴۷
که مسبوق له امام سره سلام وگرزوي	۱۴۷	۱۴۷
دوولسم باب		
دوتروثبوت او مسئلې		
دوترفضائل او مسائل	۱۴۷	۱۴۷
دوترووجوب او طريقه	۱۴۹	۱۴۹
دوتروامامت	۱۴۹	۱۴۹
که دامام مذهب په رکوع کې دقنوت دغاويل وي	۱۵۰	۱۵۰
که ټول خلک دروژې په مياشت کې تراويح پريږدي نو	۱۵۰	۱۵۰
که فرض په جماعت ونشي نو آيا وترپه جماعت کولای شي	۱۵۰	۱۵۰
که امام صرف فرض وکړي او حافظ تراويح اووتر	۱۵۱	۱۵۱
له روژې وروسته وترپه جماعت څنگه دي	۱۵۱	۱۵۱
په روژه کې وترپه جماعت افضل دي	۱۵۱	۱۵۱
تهجد کونکي له فرضوسره وترکولی شي کنه	۱۵۲	۱۵۲
که څه تراويح پاتې شوې نولومړۍ به تراويح پوره کوي که وتر	۱۵۲	۱۵۲
دوترو له کولو وروسته معلومه شوه چې دتراويحودوه رکعتونه	۱۵۳	۱۵۳
دوترونيت	۱۵۳	۱۵۳
وتروته بايد واجب وويل شي اوکنه	۱۵۴	۱۵۴
دسنتوپه نيت وترکول	۱۵۴	۱۵۴
دتراويحوپه گڼلوپه وترو کې اقتدا کول	۱۵۴	۱۵۴
په وترکونکي پسې تراويح کونکي	۱۵۵	۱۵۵
په وترو کې له رکوع مخکې دلاسونوپورته کولو او دعاقنوت	۱۵۵	۱۵۵

عنوان	فهرست	مخ
له دعا وروسته په مخ لاسونه تيږول څنگه دي	۱۳۲	۱۳۲
دروژې په مياشت کې مسجد بنایسته کول	۱۳۲	۱۳۲
دقران کریم د ختم په ورځ حافظ ته اميل ورپه غاړه کول	۱۳۷	۱۳۷
دتراويحوپر ختميدو شريني ویشل	۱۳۸	۱۳۸
يوولسم باب		
دلماخستن دلماڅخه مسئلې		
که چا دلماخستن لمونځ بې اودسه وکړ	۱۳۸	۱۳۸
آيا دلماخستن فرض بې اودسه اووترپه اوداسه کونکي به	۱۳۹	۱۳۹
بې له اړتيا فتحه ورکول	۱۴۰	۱۴۰
دلماخستن ترلماڅخه وروسته دنفلوپه نيت په جماعت کې بر	۱۴۰	۱۴۰
دلماخستن دلماڅخه يورکعت نيونکي به پاتې لمونځ څنگه	۱۴۰	۱۴۰
ددريورکعتونوپه کولو دسجده سهوي کونکي لمونځ څنگه	۱۴۱	۱۴۱
دلماخستن پردريم رکعت په هيره کينا پستل	۱۴۱	۱۴۱
دلماخستن پردريم رکعت ترسلام وروسته يورکعت	۱۴۲	۱۴۲
څوک چې په پنځم رکعت کې شامل شي دهغه لمونځ وشواو	۱۴۲	۱۴۲
دلماخستن پنځه رکعت کولو حکم	۱۴۳	۱۴۳
امام په هيره په دوهم رکعت سلام وگرزوي	۱۴۴	۱۴۴
دلماخستن په لمانځه کې که قرائت سوکه ووايي نو	۱۴۴	۱۴۴
دلماخستن په قضا کې به قرائت څنگه وائي	۱۴۵	۱۴۵
دلماخستن دلماڅخه په اوله ناسته کې سهواولاړشو بير	۱۴۵	۱۴۵
دلماخستن يوازي لمونځ کونکي که په جماعت کې شريک	۱۴۶	۱۴۶
که مقدي په امام پسې التحيات پوره کړي نو	۱۴۶	۱۴۶

عنوان	فهرست	مخ
په اللم اناکې کې دملحق حاته زور ورکړو که زیر	۱۵۶
له سورة فاتحې وروسته دعا قنوت ویل	۱۵۷
دوتروپه دوهم رکعت کې یې تکبیر ویل هیرشول	۱۵۷
دعا قنوت په حدیث ثابت ده او کنه	۱۵۷
سره لدې چې دعا قنوت یې په یادوي بله دعا ویل	۱۵۸
که دچادعا قنوت په یادنه وي نوبه څه وایي	۱۵۸
که له رکوع مخکې یې دعا قنوت وویل نورکوع	۱۵۸
بیله تکبیر ویلو دقنوت لوستلو څه حکم دی	۱۵۹
که په اول یادوهم رکعت کې قنوت ووايي	۱۵۹
دامام دوترو اوله ناسته هیره شوه	۱۶۰
دواجبواو سنتوپه اوله ناسته کې درود ویل	۱۶۰
ځینې نورکوع وکړه ځینو ونه کړه نوڅه حکم دی	۱۶۱
که امام دعا قنوت پریرې رکوع ته ولاړ شي نومقتدی به څه کوي	۱۶۲
که مقتدیانو لادعا قنوت ختمه کړې ونه وي امارکوع ته ولاړ شي	۱۶۲
که دوتروپه دوهم یادريم رکعت کې شریک شي نو قنوت به	۱۶۳
نیم سورت لوستل نیم پرینودل څرنگه دي	۱۶۴
په وترو کې دکوم سورت ویل سنت دي	۱۶۴
سورتونه معلومول	۱۶۵
ترو ترو وروسته دسبحان ملک القدوس نه ویونکي څه	۱۶۵
سبحان الملك القدوس څه وخت ووايي	۱۶۶

عنوان	فهرست	مخ
دیارلسم باب		
سنتونه او نفلونه څه شی دي		
له وترو وروسته دنفلو ثبوت او طریقه	۱۶۶
دوترو وروسته دنفلو ثبوت	۱۶۸
آیاله وترو وروسته نفل صحیح دي	۱۶۹
نفل ترڅه وخت پورې وي	۱۶۹
له تراویحو وروسته دنفلو دجماعت څه حکم دی	۱۶۹
کوم ځای چې نفل وکړي له هغه ځایه جلا نفل کوڅنگه دي	۱۷۰
دوه نفلونه همیشه کوي که کله ناکله یې پریرې دي	۱۷۰
آیا نفل لمونځ په شروع کولو و اجبیري	۱۷۱
سنت او نفل په کور کې کول افضل دي که په مسجد کې	۱۷۱
له وترو وروسته نفل په ناسته کول که په کار دي که په ولاړه	۱۷۲
دحضرت مولانا محمد قاسم نانوتوي رایه	۱۷۳
دمعذور رعایت	۱۷۳
دنبی کریم ﷺ نفل په ناسته کول دامت دتعلیم دپاره دي	۱۷۳
نفل نن هم په ناسته کولی شي	۱۷۴
په ناسته لمونځ کونکي به چیرې گوري	۱۷۵
ضمیمه		
تراویح شل رکعت هم سنت دي	۱۷۵
دتلاوت دسجدې شرعي حیثیت	۱۷۸
دتلاوت دسجدې شرطونه	۱۸۰

۱۸۲	د تلاوت د سجدې د واجبيدو اسباب
۱۸۴	د تلاوت د سجدې اړوند مسئلې
۱۹۵	دهغه اياتو نوبيان کوم چې سجده تلاوت ورباندې واجبيږي
۱۹۸	د تراويحوپه ختم حافظ ته تحفه او نذرانه ورکول
۲۰۱	پر دې مسئله دلاندې علماؤ امضاگانې
۲۰۱	د نفلو جماعت کول

د تراويحو مسئلې

بسم الله الرحمن الرحيم

انتساب

زه دخپل دې محنت نسبت سيدنا عمر فاروق رضي الله عنه ته په کولو نیکمرغي حاصلوم چاچې له قاعدې سره سم د تراويحود جماعت اهمتام او انتظام وفرمایي دهمده په اړه د سيدنا علي رضي الله عنه ارشاد دی الله تعالی دې دده قبر همداسې له نوره ډک کړي لکه څرنگه چې ده زمونږ مسجدونه منور کړل.

دنوي چاپ په اړه

نحمده ونصلی علی رسوله الکریم زماپه وهم او گمان کې دا خبره نه وه تیره شوې چې زماپه خیردبې سامانه اولاشي کتابونه (مکمل او مدلل دروژې مسئلې، مکمل او مدلل د تراويحو مسئلې، مکمل او مدلل داعتكاف مسئلې، مکمل او مدلل دامامت مسئلې او د آداب او ملاقات مسائل) به دومره مقبوليت حاصلوي دالله جل جلاله په فضل سره تر توقع يې زیاته کامیابي وموندله او په هند اوله هند څخه بهر د بنده حوصله افزايي او قبوليت وشو زه د زړه له تله ددغو ټولو خواخوږيو شکر کونکی یم له یو لوري چې زه خپل کم علمي اوبل لوري د کتابونو مقبوليت ته گورم نوبې اختیاره زما سر د خدای جل جلاله په دربار کې پر سجده اوزړه مې دالله جل جلاله له ثنا ډک شي چې په خپل ځانگړي فضل او کرم يې یوه عاجز او ناتوانه ته د دین خدمت ورپه برخه کړ داده په دومره لږه موده کې بشپړې او مدللې د تراويحو مسئلې دریم چاپ له غلطیو اصلاح شوی وړاندې کيږي له دې څخه معلوميږي چې په خواصو او عوامو کې دالزې مقبوله ده

اودوی له دې څخه گټه پورته کوي یقیناً دا ټوله دلوی خدای ﷻ تر فضل وروسته داستاذانو کرامو د دعاگانو او د دارالعلوم دیوبند د فیض پایله ده الله تعالی دې زما خاکسار د کوچنی خدمت قبول، دا خرت توبه او د دواړو جهانود کامیابی وسیله وگرځوي او په راتلونکي کې دې هم د خدمت توفیق رایه برخه کړي آمین

محمد رفعت قاسمی ۱۵ رجب ۱۴۱۰ هـ ج

ارشاد گرامی

حضرت مولانا مفتی محمود الحسن صاحب دامت برکاتهم
دارالعلوم دیوبند مفتی اعظم

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم اما بعد: تر نظر لاندې کتاب د تراویحو مسائل او د تراویحو امامت چنې ترتیب کونکی یې مولانا محمد رفعت قاسمی مدرس دارالعلوم دیوبند دی د چاچې یو کلنی درسی تړون د دې بنده سره هم شته پر خپله موضوع ډیر گټور او جامع کتاب دی نوموړي ډیرې باوري فتاواوې او نور اړونده کتابونه په ډیره خوله بهولو سره مطالعه کړي زیات او کم خلور سوه د تراویحو او تراویحو امامت مسئلې یې یوځای د باب او عنوان په ترتیب سره راغونډې کړې له مبالغې پرته زما په نظر تراوسه کوم داسې کتاب نه دی راغلی چې په کې دې د تراویحو او د تراویحو امامت دومره گڼ شمیر مسائل بیان شوي وي ځکه زه نوموړي ته دده پردغه بې ساري کوښښ د زړه له تله مبارکي ورکوم د دغو مسئلو په هر رمضان المبارک کې اړتیا پېښېږي او چونکه په ټول

کال کې صرف یوه میاشت د تراویحو کولو او ورکولو لپاره وي ځکه نوعوام خو عوام دي کله ناکله ډیر خواص او علماء هم غلط شي اود هغوی لپاره د اړوندو مسئلو لټه ستونزمنه شي الله تعالی دې مؤلف ته د خیر بدله ورکړي چې هغه د تراویحو او د تراویحو امامت مسئلې په دومره گڼ شمیر یوځای راغونډې کړي چې اوس به شاهد داسې اهمه مسئله نه وي کومه چې به په دې کتاب کې نه وي بیان شوې دا کتاب د عوامو او خواصو دواړو لپاره گټور او مفید دی د عاده چې الله تعالی د ازیات نه زیات گټور او مقبول وگرزوي او مؤلف ته په راتلونکي کې هم د دارنگه خدماتو موقع ورپه برخه کړي آمین یارب العلمین

العبد محمود غفرله ۲۲ / ۸ / ۱۴۰۲ هـ ق

ستره رایه

حضرت مولانا مفتی نظام دین صاحب مد ظله العالی دارالعلوم دیوبند صدر مفتی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله ولله والصلاة على اهلها محمد بن المصطفى وعلى اله واصحابه وازواجه واللاحقين بهم الى يوم القرار وبعد: تر نظر لاندې رساله (د تراویحو مسائل او د تراویحو امامت) د مولانا محمد رفعت قاسمی تألیف د مؤلف د بې ساري هڅې او محنت نتیجه ده چاچې د تراویحو او د تراویحو امامت په اړه نژدې خلور سوه مفتی به جزئي مسئلې د معتبرو کتابونو له حوالو سره یوځای را جمع کړې چې هر چاته هر کال په رمضان کې ورته اړتیا پېښېږي او په کال کې صرف

دیوخل ضرورت پېښیدوله کبله په عامه توګه په ذهن کې د نه حاضر والی په وجه خلک له غلطیو سره مخ کېږي.

ددې رسالې لویه ځانګړتیا داده چې نوموړي مؤلف د هرې مسئلې تر عنوان قائمولو وروسته د هر مخ فهرست هم ترتیب کړی چې په کې د مسئلې په لټه پیره هوسایي وي ددغو ځانګړتیاووله امله دغه رساله د عوامو او خواصو ټولو لپاره پیره ګټوره او نافع شوې ده دامسلې یوځای عموماً دارنگه نه تر لاسه کېږي ځکه ددې افادیت نور هم زیات شوی د عاده چې الله تعالی د نوموړي مؤلف دغه هڅه مقبوله هڅه وګرزوي او په آئنده کې هم د دارنگه خدماتو موقع ور عطا کړي آمین ثم آمین فقط بنده نظام الدین

مفتی دارالعلوم دیوبند

۱۴۰۶/۱۱/۴ ه ج

تقریظ

د حضرت مولانا مفتی ظفیر الدین صاحب زید مجد هم د دارالعلوم دیوبند مفتی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

الحمد لله د مسلمانانو له دين سره مينه او شوق زياتيږي اوله همدې سره دا حکامو طلب او پلټنه هم روانه ده دا يوه ښه نښه ده الله تعالی دې په دغونیکو جذباتو کې زياتوالی وکړي په هره دوره کې د زمانې د تقاضی سره سم د اسلامي احکامو ټولګې په ترتيب سره خپرې شوې او مسلمانانو له هغوی څخه استفاده کړې دا خبره زموږ ټولو لپاره

د خوشحالی باعث ده چې د دارالعلوم دیوبند يوه استاذ قاری محمد رفعت صاحب دارتیا په احساسو لوله تراویحو سره تړلې مسئلې کومې چې د فتاواؤ په کتابونو کې شیندلې دي په یو ځانګړي ترتیب راغونډې کړې ترڅو عوام او خواص په اسانۍ سره له هغه څخه استفاده وکړای شي او دارتیا پر مهال دغه ټولګه هر مسلمان له ځان سره وساتلای شي چو نکه د تراویحو مسئلو ته اړتیا د کال صرف په یوه میاشت کې په عامه توګه هر لمونځ کونکي ته پېښیږي او په عامه توګه دامسلې په ذهن کې حاضرې نه وي که کتاب ورسره وي نو په خپله به یې په پانواو ورقواوولو وګوزي ځکه نوموړي فتاوی دارالعلوم دیوبند مدلل او مکمله، کفایت المفتی، مجموعۀ فتاوی عبدالحی فرنگي محلی او نور وفتاواو ټولګې مخته په ایښودلو د تراویحو د امامت او د تراویحو اړوند مسئلو د راغونډولو هڅه کړې ده همدارنگه یې په سلګونو مسئلې د ګڼ شمیر کتابونو په حواله یوځای کړې دي هیڅ شک نشته چې دا کار زیات زیار غوښتونکی ؤ او پیره ځان خوږ نه یې غوښته د مرتب زیار او کوښښ دستاینې وړدی چې هغه همت ونه بایله او خپلو هڅو ته یې دوام ورکړ او اخر پای د بریالیتوب غاړې ته ورسید رښتیا داده چې نوموړی زموږ ټولو له لوري د مننې خقداردی ځکه هغه له دغه فرض د علماؤ او وې سپکې کړې او یوه ارزښتمنه ټولګه یې مسلمانانو ته وړاندې کړه له دې څخه یوازې عوام نه بلکه انشا الله علماء او مفتیان هم دارتیا پر مهال استفاده کولای شي د عاده چې الله تعالی

دمولانا محترم زیار او کونښن قبول او دا خرت لپاره یې ورته توبنه
وگرزوي آمین

د عاغوبنتونکي محمد ظفیر الدین د دارالعلوم دیوبند مفتی

د ترتیب کونکي وینا

نحمده و نصلى على رسوله الكريم اما بعد : په وړاندې شوي کتاب
کې د تراویحو، ماخستن او و ترو مسئلو ته په یو ځانگړي ترتیب سره
د وړاندې کولو کونښن شوی په کتاب کې له عربي عباراتو څخه د ځان
ساتلو په خاطر یوازې مفتی به قول راخیستل شوی تر څو عام
لو ستونکي د مسئلو په فهمولو کې د کومې ستونزې سره مخ نشي
د بنده دا کتاب د دارالعلوم دیوبند د بناغلیو مفتیانو د فیض نتیجه ده
په دې مهال و عامو مسلمانانو ته په وړاندې کولو سره مې زړه د الله ښه
له حمد او ثنا ډک دی چې صرف پخپل توفیق او مهرباني سره یې دغه
خدمت زما غوندې بې سامانه او ناتوانه بنده څخه واخیست .
د عاده چې بڅبونکي خدای ښه په خپل فضل او کرم د دې حقیر بنده
خدمت قبول کړي او په خپلو شکر کونکو بندگانو کې د دې حقیر نوم
هم ولیکي ټیښت یارب العلمین

محمد رفعت قاسمی

مدرس دارالعلوم دیوبند ۱۴۰۵ هـ ج

بسم الله الرحمن الرحيم

لومړی باب

روژې او تراویح د مغفرت باعث دي

عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا
غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ
مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
ذَنْبِهِ «بخاری و مسلم»

ژباړه: له حضرت ابو هريرة ښه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ
و فرمایل: کوم څوک چې درمضان روژې په ایمان او احتساب سره
(د ثواب په نیت) ونیسي دهغه ټول مخکنې گناهونه ورمعافېږي
همدارنگه کوم څوک چې په ایمان او احتساب سره درمضان په
شپو کې نفل د تراویحو وکړي دهغه هم ټول مخکنې گناهونه معافېږي
همداراز څوک چې د قدر په شپه په ایمان او احتساب سره نفلونه
وکړي دهغه هم ټول گناهونه ورمخښل کېږي.

تشریح: په دغه حدیث کې په رمضان کې روژو ته، درمضان په
شپو کې نفلونه او په ځانگړي توګه د قدر د شپې نفلونو ته
د مخکنیو گناهونو د مغفرت او معافۍ وسیله ویل شوي په دې شرط
چې روژې او نفلونه په ایمان او احتساب سره وي دغه ایمان
او احتساب خاص دیني اصطلاح ده د دې مطلب همدا وي چې کوم
نیک عمل وکړل شي دهغه محرک خاص د الله ښه او دهغه در رسول ﷺ
منل او دهغوی پرو عدواو و عیدو باندې یقین راوستل وي او دهغوی

دنبودلي اجرا و ثواب طمع او هيله وي کومه بله جذبه او موخه ددي محرک نه وي همدغه ايمان او احتساب زموږ د اعمالو زړه او روح دی که دانه وي نو بيا ظاهري غټ نه غټ اعمال هم بې روح او دننه تش دي کوم چې خدای ﷻ مکړه د قيامت په ورځ دناچلنده روپيو په خیر ثابتېږي او په ايمان او احتساب سره د بنده يو عمل د خدای ﷻ په دربار کې دومره قدر من او ارزښتمن دی چې دهغه په وجه او برکت د کلونو کلونو گناهونه معافيدلای شي الله تعالی دې د ايمان او احتساب صفت په خپل فضل زموږ په برخه کړي آمين -

د روژې او قران شفاعت

عن عبد الله بن عمرو ان رسول الله قال الصيام والقران يشفعان للعبد يقول الصيام اي رب اني منعتك الطعام والشهوات بالنهار فشفعني فيه ويقول القران منعتك النوم بالليل فشفعني فيه فيشفعان رواه البيهقي في شعب الايمان ترجمه: له حضرت عبد الله بن عمرو ؓ څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: روژه او قران دواړه د بنده شفاعت کوي (دهغه بنده کوم چې دروځي روژه نيسي او په شپه کې دالله ﷻ په حضور کې په ولاړه دهغه پاک کلام ووايي يا بې واورې) روژه به عرض وکړي اي زما پروردگار ه مادغه بنده له خوراک څښاک او د نفس له خوا هشاتو بند کړی وونن زما شفاعت دده په هکله قبول کړه (له ده سره د مغفرت او رحمت معامله وکړه) قران به ووايي مادي په شپه کې له خوب او آرام څخه بند کړی و و خدايه! ﷻ نن دده په هکله زما سپارښت قبول کړه (له ده سره د بخښنې او مهربانۍ معامله وکړه) ځکه نو د روژې او قران دواړو شفاعت به دده بنده په اړه قبول شي

(دده لپاره به د جنت او مغفرت پريکړه وشي) (تشرېح: د چاپه قربانو لونه، د خپل ځان او مال په ورکولو نه، د صحت او روغتيا په ختمولو نه بلکه که له آرام پريږدو او پر نفس لږ زور وکړو د رسول الله ﷺ رابښودلی علاج او درملنه وکړو نو موږ د انعمت تر لاسه کولای شو څومره بختور دي هغه بندگان چې دهغوئ په هکله ددوئ دروژواو په نفلونو کښې ددوی لوستي يا اوريدلي قران کریم شفاعت قبول شي دابه ددوی لپاره څومره د خوشحالي او مسرت وخت وي) (معارف الحديث ج ۴ ص ۱۰۸)

د تراويحو اهتمام او درکعتونو شمير

د حضرت عمر فاروق ؓ عام اعلان وه چې زما اطاعت تر هغوده تر څوزه دالله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ او د صديق ؓ په سيرت عمل کوم چيرې چې دخالق معصيت وي هلته د کوم مخلوق اطاعت جائزه دی دايورواجي اعلان نه وو بلکه حضرت عمر ؓ د خلکو د ازمويلو لپاره پر منبر سربيره داسې اعلان وکړ خلکو! که چيرې زه د نبوي سنت او صديقي سيرت په خلاف کوم حکم وکړم نو تاسو به څه کوئ؟ خلک چوپه خوله ويايي دوهم ځل دغه اعلان وکړ نو يوه ځوان توره راواخيسته ولاړ شو او تورې ته يې اشاره وکړه او ورته ويلي: دابه فيصله کوي حضرت عمر ؓ خوشحاله شو ويلي فرمايل: تر څو چې په خلکو کې داسې جرأت پاتې وي تر هغو امت نشي گمراه کيدای. يو ځل ده مبارک تقرير کاوه ډير خلک ورته ناست ووده وويل: اسمعوا واطيعوا يعني واورئ او عمل پرې وکړئ يو عام سړی ولاړ شو او ويلي: ستا خبره نه اورواو نه عمل پرې کوو ځکه چې

تاد غنيمت د مال په ویشلو کې مساوات او برابري نه ده کړې ځکه چې دغه ټوکړ کوم چې ستاسې په چوپانه (خرقه) کېنې دی مونږ ته هم راکول شوی خوله هغه څخه څادر او لنگ نشي جوړېدای او ستاسو جوغه څرنگه ورڅخه جوړه شوه؟ حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د خواب ورکولو پر ځای خپل زوی عبداللہ راوغوښتی هغه وویل: داتو کر ماته هم راکول شوی وو خود پلار محترم سره صرف یوه کړتۍ وه د جمعې دورځې لپاره دهغې په مینځلو او وچولو به وځنډیدي نو ماخپله برخه هم ده ته ورکړه ځکه نودد واپرو په یو ځای کولو یوه جوبه (چوپانه) ورڅخه تیاره شوه.

دې ته ورته نورې ډیرې داسې واقعي موندل کېږي چې دغو حضراتو د سنت خلاف یوه کوچنی خبره هم نشوای زغملای ټول د نبی کریم ﷺ د سنتو عاشقان وو له بدعت او د سنت له خلاف کار څخه دومره بیزار وو چې د امت هیڅ یو شخص دهغه بیلگه نشي وړاندې کولای داسې کلک د سنت پابند او د شریعت پیرو حضراتو لکه حضرت عثمان غنی، حضرت علی، حضرت ابن مسعود، حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنهم اوله دوی پرته ټول مهاجرین او انصار رضی الله تعالی عنهم په موجودیت کې حضرت عمر فاروق رضي الله عنه حضرت ابی بن کعب رضي الله عنه د شلور کعتونو تراويحو ورکولو لپاره وټاکي هیچاهم په ده اعتراض یا نیوکه ونه کړه بلکه ټولویې مرسته موافقه او تائید وکړ او هغه یې جاري او رواج کړ (ټولو اصحابو رضی الله تعالی عنهم په پابندي سره په تراويحو کې برخه واخیسته) تردې چې حضرت علی رضي الله عنه د عمر رضي الله عنه ستاینه وکړه او دده لپاره یې

د خیر دعا وکړه ده به د حضرت عمر رضي الله عنه تر وفات وروسته ویل: چې الله تعالی دې د حضرت عمر رضي الله عنه قبر له نوره ډک کړي لکه څرنگه چې هغه زمونږ مسجد ونه منور کړل کوم ښاغلي چې د حضرت عمر رضي الله عنه شل رکعت تراويح ته بدعت وایي که هغه صحیح و منل شي نو بیا د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې د اصحابه د دومره کثرت سره څرنگه په شل رکعت موافقه راغله؟ که چیرې حضرت عمر رضي الله عنه له ځانه شل رکعت ایجاد کړي وي نو هغه جم غفیر او گڼ شمیر صحابه رضی الله تعالی عنهم چیرې وو په کومو کې چې د یو ادنی صحابی رضي الله عنه د اجرات وو چې په یوه کوچني خبره یې په حضرت عمر رضي الله عنه د خطبې پر مهال نیوکه وکړه د حضرت سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه تر وفات بي بي عائشې رضي الله عنها غوښتل چې د جنازې لمونځ په مسجد کې وشي ترڅو دا هم پکې برخه واخلې خود ام المومنین دغه فرمایش یا حکم ځکه قبول نکړل شو چې په مسجد کې د جنازې لمونځ د سنت په خلاف وو سره له دې چې حضرت سعد بن ابی وقاص نه تنهادا چې د ایران فاتح وه بلکه له عشره مبشره وو څخه هم وو.

د ابن عمر رضي الله عنه مخته یوه سړي پرچ وهل (ویي نوډل) هغه وویل: الحمد لله والصلاة على رسول الله په دې جمله کې دو الصلاة على رسول الله زیاتوالی که څه هم د مفهوم په اعتبار ډیر ښه وو چې پر رسول الله سلام درود وو خود سنت د خلاف والي له امله سمدستي ابن عمر رضي الله عنه هغه کس پوه کړ چې دا د سنت په خلاف دی حضرت امیر معاویه رضي الله عنه د کعبې شریفې ټول کونجان مچ کړل حضرت ابن عباس رضي الله عنه سمدستي خبرداری ورکړ چې له حجر اسود پرته دهیڅ ځای مچول

نبوي سنت نه دي تادا د سنت خلاف عمل څنگه وکړ حضرت معاويه
 ښه له دغه فعل څخه رجوع وکړه دغه حضراتو صحابه کرامو رضی الله
 تعالی عنهم یوه ذره د سنت په خلاف عمل نشو زغملای که به له
 عوامو څخه وواو که به له پاچاهانو څخه سمدستي به یې راگرزول
 نو آیا له دغه ښاغلیو څخه داشوني ده چې دوی په مسجد نبوي
 او مسجد حرام کې شل رکعت ته تراویح وزغمي کومې چې انفرادي نه
 بلکه په ټولنیز ډول کیدي؟ د دغه حضراتو په اړه د افکر کول چې دوی
 د مجبوریت له امله په کې برخه اخیسته او د دوی له خولو څخه د ویرې
 له وجه هېڅ یوه کلمه نه رواتله معاذ الله دا ډول فکر کول نه صرف
 پر حضرت عمر ښه بد گمانی ده بلکه له ده پرته د ټولو صحابه
 کرامو، تابعینو او مجتهدینو ائمو پر خلاف د بد گمانی دروازه
 پرانستل دي کوم چې په دغه مسئله کې د مسلمانانو له خلیفه سره
 متفق اوله هغه سره په دغه (تراويحو کې) شریک وو مونږ په
 حضرت عمر ښه او نورو صحابه کرامو رضی الله عنهم هېڅ کله داسې
 گمان نشو کولای چې دوی ټولو دې در رسول اکرم ښه د سنت خلاف په
 کوم داسې عمل اتفاق کړی وي خبره داده چې د حضرت عمر ښه
 تر زمانې مخکې هم شل رکعتیزې تراویح له بیلابیلو امامانو سره
 تنها کیدلې صرف حضرت عمر ښه د جماعت ځانگړی اهتمام وکړ نوله
 دې څخه دا څنگه لازمه شوه چې حضرت عمر ښه د تراويحو بدعت
 جاري کړ.

له احاديثو څخه معلومیږي چې رسول الله ښه تراويح په جماعت سره
 کړې دي ترڅو د دې سنت والی معلوم شي تردې وروسته یې له دې
 وجهې پرېښې داسې نه چې فرض وگرځي که د فرض کیدو اندېښنه نه
 وای نور رسول الله ښه به همیشه تراويح ورکولای رسول الله ښه
 اصحابو کرامو ته په کورونو کې د تراويحو کولو حکم کړی وو چونکه
 در رسول اکرم ښه تر وفات وروسته د فرض کیدو اندېښنه ختمه شوه
 ځکه لازمه شوه چې تراويح په مسجدونو کې په جمعي سره وشي
 تر رسول الله ښه وروسته ابوبکر ښه په جماعت سره د تراويحو کولو
 حکم ونه کړ د دې لامل دا وه چې دی ښه تردې هم په اهم کار مصروف
 او بوخت وو یعني دی د نبوت د دعوه کونکیو او مرتدینو په مقابله
 اخته وواو د خلافت موده یې هم ډیره لنډه یعني دوه کاله او
 څو میاشتې وه چې له دې کبله نوموړي په جماعت سره د تراويحو د
 اهتمام فرصت ونه موند حضرت عمر ښه دخپل خلافت د پیل په زمانه
 کې زیات مشغول وو تردې وروسته چې کله انتظامات صحیح
 او مستحکم شول او د ځمکې پرمخ د امن فرش خورشو نو د دې سنت
 د قائمولو طرفته یې توجه وکړه لکه چې بخاري له عبدالرحمن بن
 عبدالقادر څخه روایت کړی هغه وایي: زه یوه شپه له حضرت عمر ښه
 سره مسجد ته ورغلم ومې لیدل چې خلک دلته هلته په متفرق
 (جلا جلا) ډول لمونځ کوي څوک یوازې دي اوله چا سره خونفره دي
 حضرت عمر ښه وفرمایل: که دا ټول د یو حافظ شاته را جمع کړم
 نو ډیر ښه به وي بیا یې همدغه خیال پوخ کړ ټول یې د ابی بن کعب ښه

مقتديان کړل تردې وروسته دوهمه شپه له حضرت عمر رضي الله عنه سره ولاړم نو ومې ليدل چې خلک د جماعت په صورت په خپل امام پسې لمونځ کوي دهغوئ په ليدو حضرت عمر رضي الله عنه وفرمايل: دا ډير ښه بدعت دی. علامه قاري رحمته الله عليه وايي حضرت عمر رضي الله عنه چې تراويح ته کوم بدعت وويل: صرف د صورت په اعتبار يې وفرمايل ځکه چې دا غوښته در رسول اکرم صلي الله عليه وسلم تر وفات وروسته وشوه کله د حقيقت په اعتبار دغه بدعت نه دی ځکه چې رسول اکرم صلي الله عليه وسلم په خپله اصحابو ته په کورونو کې د کولو حکم کړی وو ترڅو فرض نه شي له احاديثو څخه در رسول الله صلي الله عليه وسلم شل رکعت ته تراويح کول ثابت دي خو په دومره اهتمام او کثير جماعت سره نه کيدې حضرت عمر رضي الله عنه د ټولو د يوه امام سره د کولو اهتمام وکړ د ائمو په اتفاق سره دا صحيح ده چې په تراويحو کې جماعت افضل دی بلکه ځينې علماؤ ددې په اړه دا دعوی کړې ده چې د ټولو صحابه کرامو رضی الله تعالی عنهم په دې اجماع شوې ده ځکه چې له مهاجرينو او انصارو څخه هيڅ يوه هم پر دې رد يانېوکه ونکړه ټولو په دې کې برخه واخيسته در رسول اکرم صلي الله عليه وسلم له ارشاد عليکم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدین الخ څخه د دواړو سنتونو عملي کول په وضاحت سره معلوم يږي ده مبارک دا حکم نه دی کړی چې زما سنت عملي کړی او د خلفاء سنت پرېږدئ بلکه د دواړو التزام وکړئ.

له امام اعظم ابو حنيفه رحمته الله عليه څخه پوښتنه
له امام اعظم ابو حنيفه رحمته الله عليه څخه د سيدنا عمر رضي الله عنه د دغه عمل (تراويح) په هکله پوښتنه وشوه نو ده وفرمايل: چې تراويح مؤکد سنت دي د حضرت عمر رضي الله عنه نوي فعل نه دی هغه کوم بدعت ونه کړ ترڅو چې ددې حکم اصل هغه ته نه وو معلوم شوی ددې کار کولو حکم يې ونه کړ کتاب الفقه على المذاهب الاربعة ج ۱ ص ۴۴۳ که څوک نور زيات تفصيل ليدل غواړي نولاندې کتابونه دي وگوري ۱ انوار المصاييح مؤلف مولانا محمد قاسم نانوتوي رحمته الله عليه ۲ رکعات تراويح مؤلف مولانا حبيب الرحمن اعظمی دامت برکاتهم ۳ فتاوی رحيميه لومړی ټوک ۴ فتاوی رشيديه کامل ۵ کتاب الفقه على المذاهب الاربعة.

تراويح د ټولو لپاره سنت دي

تراويح د نرو او ښځو لپاره سنت دي په جماعت سره تراويح کول کفايي سنت دي او د تراويحو وخت د ماخستن تر لمانځه وروسته دی او په تراويحو د ورترو را مخته کول هم صحيح دي او وروسته کول هم صحيح دي د شپې تر دريمې برخې د تراويحو ځنډول مستحب دي او د صحيح مذهب سره سم تر نيمې شپې پورې هم د تراويحو ځنډول مکروه نه دي تراويح شل رکعت نه دي په لسو سلا مونو سره او تر هرو څلورو رکعتونو وروسته د دغو څلورو رکعتونو په اندازه ناسته ده او دروژې په مياشت کې په تراويحو کې يو ځل ختم کول سنت دي نور الايضاح ص ۹۹ «تراويح دنارينه او ښځينه ټولو لپاره

د تراویحو مسئلې
مؤکد سنت دي خود میرمنو لپاره جماعت مؤکد سنت نه دی «کفایت
المفتی ج ۳ ص ۳۲۱»

په تراویحو کې د حافظ قران کریم اورول

سوال: په تراویحو کې د حافظ لپاره د قران کریم اورول واجب دي که
مستحب؟ د واجب کیدو په صورت که کوم شخص د ویلو پر مهال له
ریاڅخه د ځان ژغورنې توان ونه لري نو دهغه لپاره اورول جائز دي
او کنه؟ د نه جواز په صورت کې په نه اورولو سره د قران کریم کوم حق
یا مواخذه دده په غاړه پاتېږي او کنه که پاتېږي نو بیا به د خلاصون
صورت څه وي؟ جواب: په تراویحو کې د قران شریف اورول
او اوریدل سنت او مستحب دي او دریاو عجب له وجهې دی نه
پرېښودل کیږي او ترخپله وسه دي دا خلاص حاصلو کونښن و شي
او د الله ﷻ درضا لپاره دي بې له معاوضې و اورول شي دا ډیر لوی
د اجر او ثواب کار دی او په همدې کې فضیلت دی نور نو که د کوم
عذریه وجه کوم حافظ صاحب قران شریف وانه وروي نو له مسئولیت
څخه خلاص دی قال الله تعالی لا یكلف الله نفسا الا وسعها «فتاوی
دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۸»

آیا تراویح ورکول د امام ذمه واري ده؟

سوال: امام صاحب پنځه وخته لمونځ په پابندي سره ورکوي خوپه
تراویحو کې د اورولو عادت نه دی پاتې شوی ځینې خلک وایي چې
تراویح ورکول د امام ذمه واري ده؟ جواب: که په تراویحو کې امام
صاحب د قران کریم اورولو څخه عاجز او قاصر وي نو په الم ترکیف
سره د تراویح ورکولو ذمه واری که مقتدیان په تراویحو کې د قران

د تراویحو مسئلې

کریم د اوریدلو نکرغي ترلاسه کول غواړي نو د دې انتظام د مقتدیان
پخپله وکړي امام صاحب د نه مجبوروي که د خدای ﷻ لپاره تراویح
ورکونکي ونه موندل شي نو کوم حافظ درمضان دمياشتې لپاره
نائب امام وټاکي دلما خستن او نور یو دوه لمنځونه دده په ذمه لازمول
په کار دي او تراویح دی هم دی ورکوي په دې سره د اجرت
اخیستلو لاره راوتلای شي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۴۹»

په تراویحو کې د امامت حق

سوال: بکر په یوه مسجد کې امام مقرر شو او د قران حافظ هم دی
زید هم د قران حافظ دی هغه له ډیره وخته په دې مسجد کې تراویح
ورکولې اوس بکروایي چې زه امام ټاکل شوی یم
د تراویحو ورکولو حق زما دی زید وایي چې زما پخوانی حق دی
نو دا تراویح د چا حق جوړېږي؟ جواب: په پوښتل شوي صورت کې
کله چې بکر امام ټاکل شوی دی نو د تراویحو د امامت حق هم وده ته
حاصل دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۲ د درمختار ج ۱ ص ۵۲۲
باب الامامة په حواله»

د تراویحو لپاره حافظ مقررول

سوال: لکه څنګه چې د پنځه وخته لمونځونو لپاره امام ټاکل جائز دي
آیا همدارنګه د تراویحو لپاره هم حافظ مقررولای شو؟ جواب: څرنګه
چې مسئله داده چې الامور بمقاصدها اوداهم ده چې المعروف
کالمشروط نو که کوم حافظ د قران کریم ختمولو لپاره د تراویحو امام
جوړ کړل شي نو څرګنده ده چې له دې څخه مقصد امامت نه دی بلکه
د قران کریم ختم دی نو په دې چې کوم اجرت اخیستل کیږي یا ورکول

کيږي هغه د قران کريم د ختم په وجه دی (نه محض دامامت په وجه) نو دلايجوز اخذ الاجرة على قراءة القرآن د قاعدې سره سم په تراويحو کې د قران پر ختم اجرت اخيستل او ورکول نه روا کيږي همدارنگه د شامي پنځم ټوک ۳۵ مخ کې راغلی چې بې له اجرت په تراويحو امام مقررول صحيح او افضل دی خو په اجرت جائز نه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۷ رد المحتار ج ۵ ص ۱۴۷ کتاب الاجاره مطلب الاجارة فی الطاعة په حواله»

یو سړی دوه ځایه تراويح ورکولای شي کله

سوال: ځينې حافظان داسې کوي چې په یوه مسجد کې تراويح ورکړي راشي په بل مسجد کې هم تراويح ورکوي ددې شرعي څه حکم دی؟ جواب: که چیرې دواړه ځایه پوره پوره تراويح ورکړي نو د مفتی به قول سره سم د دوه مسجد د خلکو تراويح نه صحيح کيږي په عالمگیری کې څرگندونه وجود لري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۸ د عالمگیری ج ۱ ص ۲۸۹ په حواله»

یادونه: ددې صورت داروتلای شي چې حافظ صاحب لس رکعت په تراويح په یوه مسجد کې ورکړي او پاتې تراويح له مقتديانو څخه کوم یو د حافظ صاحب پر ځای په سورتونو پوره کړي «مرتب محمد رفعت قاسمی»

حافظ ته په تراويحو کې د معاوضې ورکولو شرعي حیثیت سوال: په روژه مبارکه کې د قران کريم د ختم په غرض د حافظ د څه اخيستلو یا ورکولو په نیت اوریدل او رول او وروسته ورکول اخيستل څنگه دي نیت د دواړو دور کولو اخيستلو وي بيله دې بې نه اوري اونه

بې اوري که په کوم مسجد کې قران شريف نه واورول شي صرف پر تراويحو کولو کفايت وکړل شي نو هغه خلک به په روژه کې د قيام کولو له فضيلت څخه بې برخې شي او کله؟ جواب: په اجرت د قران کريم ويل صحيح نه دي او په دې کې ثواب هم نشته او د المعروف کالمشروط په حکم د چانيت چې دور کولو اخيستلو دی هغه هم د اجرت په حکم دي او نا جائز دي په داسې حالت کې يوازې تراويح کول او د اجير حافظ څخه قران نه اوریدل غوره دي او يوازې په تراويح ادا کولو دروژې د قيام فضيلت حاصلیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۲ رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۰ مبحث التراويح په حواله»

د تراويحو اجرت د تحفي په ډول

سوال: یو مولوي صاحب دیر دیندار، پرهیزگار او حافظ د قران دی هغه هر کال په روژه کې د یوه کلي په مسجد کې تراويح ورکوي تر ختم وروسته مقتديان او نوریو څه اندازه بې له څه جبر او زوره اوبيله دې چې مخکې دپه دې اړه خبره شوي وي د خدای لپاره حافظ ته څه ورکوي او حافظ یې هم په خوشحالی قبلوي او وایي: چې زما مقصد له دې څخه مال او د دنیا کسب نه دی زما مقصد خوشواب او د سنت مؤکده اداينه او د قران یاد ساتل دي د پیسو شتون اونه شتون زما په اند برابر دي او د تفسیر عزیزی له یو عبارت څخه پر عباداتو د اجرت اخيستلو جواز معلومیږي په دې صورت کې شرعاً څه حکم دی؟ جواب: فقهاؤ د قاعده لیکلې چې المعروف کالمشروط کذا فی الشامي وغيره) نو که دې حافظ صاحب ته معلومه وي چې دده د قران په اورولو له مسجد څخه روپی ورکول

کیري اود اور کول او اخیستل عرف اور واج گرځیدلي وي نو دې حافظ ته د قران کریم په ختمولو څه اخیستل صحیح نه دي کڼه لوستونکي او اوریدونکي له ثواب څخه بې برخې کیري او د شاه عبدالعزیز رحمۃ اللہ علیہ د لیکنې مطلب دادی چې پردغه عبادت د څه ورکولو او اخیستلو وړ واج نه وي ترڅو د فقهاؤ د کلام او د شاه صاحب دارشاد ترمخ تعارض دفع شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۴ دردالمحتار ج ۱ ص ۲۸۷ په حواله»

حافظ ته د تلور اتلو کرایه او ډوډی ورکول

سوال: یو حافظ صاحب د شعبان (برات) په پای کې راوغوښتل شو او ټولو خلکو چنده وکړه د تلور اتلو کرایه یې ورکړه او دروژې په ټوله میاشت کې یې ښه خوراک څښاک ورکړ نو دغه صورت بیله عوضه د قران شریف د اورولو شمیرل کیري او کڼه او که دا صورت هم ناروادی؟ او ده ته څه زیاتوب د دې په عوض نه ورکول کیري که داسې صورت ونه کړل شي نو حافظ صاحب قران نه اوروې؟ جواب: د تلور اتلو په کرایه ورکولو د حافظ له بهر څخه راوغوښتل او بیله عوضه دهغه قران شریف اورول جایز او د ثواب باعث دي او کله چې هغه له بهر څخه راوغوښتل شونودی ملامه بلل کیري ښه ډوډی ورکول ورته جائز دي فقط «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۵» که د حافظ صاحب په زړه کې داخیستلو خیال نه وو او بیا چا ورکړې نو صحیح دي او که یې د عرف اور واج په اساس ورکوي او حافظ صاحب یې هم داخیستلو په خیال اوروې که څه هم په خوله یې څه نه وي ویلي نو صحیح نه دي «فتاوی رشیدیہ کامل ص ۳۲۴»

د تراویحو معاوضه

سوال: حافظان صاحبان د تراویحو لپاره پیسې معلوموي یا متولی ته وایی چې څه ستاسې خوښې وي هغومره را کړئ یا متولی ورته وایی چې مونږ په خپله خوښه چې څومره وغواړو در به یې کړو نو په د اړول معلومول جائز دي او کڼه؟ جواب: په تراویحو کې اجرت ورکول او اخیستل ناروادی ورکونکي او اخیستونکي دواړه گناهگار یږي تردې ښه داده چې په الم ترکیف سره تراویح ورکول شي د خدای ﷻ لپاره ویل او د خدای ﷻ لپاره ورسره مرسته کول جائز دي خو په دې زمانه کې دا چیرې شته؟ که یو ځل پیسې ورنه کړل شي نو حافظ صاحب دوهم ځل نه راځي اصل مسئله همدغه ده مگر هغه مشکلات له نظره غورځول نه دي په کار کوم چې هر کال اونژدې د هر مسجد لمونځ کونکو ته پېښیږي د عمل وړ حل همدغه دی چې چیرته د خدای ﷻ لپاره تراویح ورکونکي حافظ ونه موندل شي هلته د تراویح ورکونکي درمضان د میاشتي لپاره نائب امام جوړ کړل شي او دهغه په ذمه دیو یادوه لمونځونو مسئولیت ورکول شي نو په بیان شوي حیله سره تنخواه اخیستل روا کیري ولې چې په امامت اجرت اخیستل جائز دي د مفتی اعظم حضرت مولانا مفتی کفایت الله فتوی داده چې که دروژې د میاشتي لپاره حافظ ته تنخواه ورمقرر شي او یو دوه لمونځونه دهغه په امامت کې ورکړل شي نو دا صورت جائز دی ځکه چې په امامت د اجرت اخیستلو اجازه فقهاؤ ورکړې.

«محمد کفایت الله کان الله له دهلی ۲۷ شعبان ۱۳۷۰ ه ج کفایت المفتی ص ۷ ج ۳»

یادونه: حضرت مفتی محمود حسن صاحب دامت برکاتهم فرمایي چې اصل مذهب خودنه جواز دی خو په بیان شویو حالاتو کې د بیان شوې حیلې گنجائش شته «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۵۰»

همدارنگه یو صورت د اہم راوتلای شي چې له لمونځ کونکیو څخه کوم خیر کونکی د حافظ دروژمات پیشلمي او نورو ضروریاتو انتظام وکړي او اخیر د تحفې یا مرستې په توګه څه ورکړي نو د ادا اعتراض ورنه دي د اجرت په توګه ورکول منع دي فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۳۳ که بې له تعیینه ورکول شي او پر نه ورکولو کومه شکوه او شکایت نه وي نو د ادا صورت له اجرت څخه وتلی او د جواز په حد کې داخلیدای شي «کفایت المفتی ج ۳ ص ۳۵۰»

د نابالغه حافظانو د قران پخولو لپاره د نفلو جماعت او په هغه

کښې د ګډون حکم

سوال: یو نابالغ حافظ په نفلو کې قران کریم اورول غواړي نو په داسې نابالغ حافظ پسې اقتداء د اصلاح په نیت کولای شو او کڼه؟ جواب: په نابالغ حافظ پسې اقتداء خو په تراویحو او نفلو کې هم صحیح نه ده خو که هغه دخپل قران پخولو لپاره او د تراویحو ورکولو عادت جوړولو لپاره په نفلي لمونځ کې قران واوروي نو د فتحي ورکولو لپاره یو حافظ او که په یوه کفایت نه کیدای دوه حافظان اقتداء ورپسې کولای شي البته د فضیلت حاصلولو په خاطر اقتداء نه ورپسې صحیح کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۲»

په کوچني پسې د تراویحو مسئله

سوال: که تر پنځلس کاله کم ماشوم صرف تراویح ورکړي او فرض بل کس ورکړي نو آیا د صورت جائز دی او که څنګه؟ جواب: د ماشوم تراویح صرف نفل دي او د بالغ تراویح سنت مؤکد دي او بل دا چې په کوچني باندې نفل په شروع سره هم نه و اجبیري او پر بالغ و اجبیري نو د ماشوم لمونځ ضعیف شو پر دې ضعیف لمانځه د قوی لمانځه بناد اصولو د خلاف کیدوله امله نه جائز کیږي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۲۱»

په فتاوی محمودیه کې راغلي چې نابالغ د تراویحو لپاره امام جوړول صحیح نه دی خو که دا نابالغ د نورو نابالغانو امامت وکړي جواز لري «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۳۵۰»

د بې ډیرې بالغ حکم

سوال: په لغړزني هلک پسې لمونځ کیدلای شي او که نه؟ مراد دا چې بالغ شوی وي خو ډیرې او بریتونه یې نه دي راغلي که حافظ وي او که طالب د کوچني والي په وجه د مقتدیانو دده د امامت په هکله اختلاف وي په دې اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: که چیرې هغه بنائسته وي اوده ته دخلکو په شهوت سره د کتلو احتمال وي بیانو که دی طالب او یا حافظ هم وي بیا هم دده امامت مکروه دی او که دا خبره نه وي صرف د عوامو ناخوښه وي نو که دی تر ټولو مقتدیانو په علم او قران کې ښه وي نو دده امامت مکروه نه دی او که د دومره عمر شوی وي چې اوس یې ډیرې دراتلو هیله نشته نو دی امر د نه بلل کیږي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۵۸»

دیوې میاشتي کم پنځلسو کلونو د هلک د امامت مسئله
سوال: د کوم هلک عمر چې د ۱۴۰۵ هـ ج درمضان په لومړۍ ورځ
خورلس کاله او یوولس میاشتي وي دهغه امامت جائز دی او که
څنګه؟ جواب: مسئله داده چې که په هلک کې کومه بله نښه د بلوغ
د مثال په ډول احتلام او انزال ونه موندل شي
نو د پنځلسو کلونو پر پوره کیدو شرعاً بالغ بلل کېږي نو د چا عمر چې
د روژې په لومړۍ ورځ خورلس کاله او یوولس میاشتي شي دهغه
امامت په تراویح او وترو کې صحیح نه دی ځکه چې د امام ابو حنیفه
رضی الله عنه صحیح مذهب همدغه دی چې د نابالغ امامت په
فرضو، واجبو او نفلو کې صحیح نه دی خو که د بلوغ کومه علامه په
کې وموندل شي نو صحیح کېږي همدارنګه په خورلس کلن هلک
پسې فرض او تراویح هیڅ یوشی نه صحیح کېږي ترڅو پوره
د پنځلسو کالونو شي خو که د خورلس کلونو په عمر د بلوغ علائم په کې
پیدا شوي وي او دی وایي چې زه بالغ شوی یم نو په ده پسې امامت
صحیح دی «فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۴ ص ۲۲۲ دردمحتار ج ۱ ص
۵۳۹ باب الامامة په حواله»

د کوم عمر هلک تراویح ورکولای شي

سوال: د څومره عمر هلک په تراویحو کې قران کریم او روڼای شي
دیو ه لک نژدې شپاړس کاله پوره کېږي دی په تراویح کې قران
کریم او روڼای شي او کنه؟ د دهغه هلک پر مخ ږیره او نور هیڅ شی
نشته او داسې هلک کوم چې د پنځلسو شپاړسو کالو وي دهغه دمخ په
صف کې دخلکوسره دریدلای شي او کنه؟ جواب: که کومه بله علامه

د بلوغ مثلاً احتلام او نور په هلک کې موجود نه وي نو شرعاً
د پنځلسو کلونو په پوره کیدو د بلوغ حکم ورکول کېږي نو د کوم هلک
چې شپاړسم کال پیل شوی وي په هغه پسې تراویح او فرض
لمونځونه ټول صحیح دي که څه هم بې ږیرې وي د داسې عمر هلک
دمخ په صف کې دریدلای شي او دیارلسم کلن او خورلس کلن امام
نشي جوړیدلای خو په تراویحو کې د فتحې ورکولو له امله دی دمخ په
صف کې دریدلای شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۷»

د ږیرې خړیونکي حافظ امامت

سوال: کوم حافظ چې ږیره خړیي په هغه پسې تراویح کول څنګه دي
؟ جواب: ږیره خړیل حرام دي او ږیره خړیونکی د شریعت له مخه
فاسق دی ځکه داسې حافظ امام جوړول جائزه دي په داسې امام
پسې تراویح کول تحریمي مکروه دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۳
دشامي ج ۱ ص ۵۲۳ په حواله»

تر څنګلې پورې د لاس پرې شوي امامت

سوال: دیوه حافظ لاس تر څنګلې پورې پرې شوی په داسې حافظ
پسې تراویح صحیح کېږي او کنه؟ جواب: په داسې حافظ پسې
تراویح کول جائز دي مکروه نه دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۳»

د فیشني حافظ امامت

سوال: ځینې حافظان موډیان او فیشنيان وي جامې او نور شيان یې
د شریعت مطابق نه وي د سروینستان یې انګریزي جوړ کړي وي اولوخ
سرګرځي نو آیا په داسې حافظانو پسې تراویح کولای شو او کنه؟
جواب: که حافظ دخپلوناوړه عاداتو پرېښودلو عهد وکړي نو دی

د تراویجو امام جوړیدلای شي او کله نو بیا داسې شخص د امامت د منصب وړنه دی او په دې وجه که لمونځ کونکي له ده خوا بدي او خپه وي نو د هغوی خوا بديا به پر ځای وي په حدیث شریف کې راځي چې که په شرعي سبب سره څه لمونځ کونکي له امامه خوا بدي وي نو په داسې امام پسې لمونځ نه قبلېږي که حافظ دخپل ژوند ډول بدلولو ته چمتو وي نو دی امام جوړیدلای شي او که نه د امامت پاک منصب دې ته سپارل په کار نه دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۱۷ د درمحتارج ۱ ص ۵۲۲ په خواله»

د بد چلندي میرمنې په زوی پسې تراویح

سوال: یو حافظ صاحب ډیر خوش او ازه د لمانځه او روژې پابند او د ښو اخلاقو څښتن دی قرآن کریم یې ښه یاد دی خو ولد الزنا (هرمونی) دی یعنی دیوې بد چلندي میرمنې زوی دی آیادی امام جوړیدلای شي په ده پسې فرض لمونځ او تراویح کول جائز دي او که نه؟ جواب: که دا حافظ نیک، صالح او د معاشرت په لحاظ خوندي دی نو په ده پسې لمونځ جائز دی ولد الزنا والی په داسې صورت کې د کراهیت باعث نه دی «کفایت المفتي ج ۳ ص ۲۴

که د حافظ ډیره تر یوه مټ کمه وي

سوال: زموږ په ښار کې صرف یو حافظ د قرآن دی خو د هغه ډیره تر یوه مټ کمه ده ځکه چې هغه ډیره لنډوي په ده پسې تراویح کول جائز دي او کله؟ جواب: که ترده غوره بل امام موندل کیدای شي نو دا کس باید امام جوړ نه کړل شي ده ته دې دیو مټ په اندازه ډیرې

پریښودلو وړاندیز وشي که یې ومنله نو امامت یې صحي دی «کفایت المفتي ج ۳ ص ۸۷»

په امداد المفتیین کې ډیرې څیړونکي یا پریکونکي په اړه لیکل شوي چې داسې شخص فاسق او کلک گنهگاردی دده امام جوړول جائز نه دی ځکه چې په ده پسې لمونځ مکروه تحریمي دی او دی د اهانت مستحق دی او په امام جوړولو سره دده درناوی دی ځکه نو د داسې شخص امام جوړول جائز نه دي «امداد المفتیین ج ۱ ص ۲۲۱ د شامی ج ۱ ص ۲۲۱ باب الامامة په خواله»

په فتاوی دارالعلوم کې د امسئله داسې لیکل شوي په حدیث شریف سره ډیرې پریښودل او زیاتول او د بریتو کمول ثابت دي او ډیرې خریل یا کمول که ډیره له یوه مټ څخه زیاته نه وه نو حرام دي کوم شخص چې تر یوه مټ کمه ډیره خړی یا یې پریکوي هغه فاسق دی او د فاسق امامت تحریمي مکروه دی په کوم چا کې چې ټول اعمال د شریعت موافق وي لیکن یو کاریې د شریعت خلاف وي هم فاسق دی هغه ته په کاردې چې ددې حرام کار څخه توبه و ښایي ډیرې خریل او پریکول دي پریږدي خو که تر یوه مټ زیاته وي نو د هغه وهل فقهاؤ جائز لیکلي «فتاوی دارالعلوم عزیز الفتاوی ج ۱ ص ۱۱۷»

د احتیاط کوونکي پانده امامت

سوال: آیا د نظر کمزوري د امامت مانع کیدلای شي؟ جواب: فقهاؤ کرام د داسې پانده امامت کوم چې بې احتیاطه اوله پليتي بچ کیدونکي نه وي مکروه تنزیهي بللی خود احکم عام نه دی بلکه په احتیاط نه کونکي پورې خاص دی ځکه نو کوم وړاندې چې احتیاط

کونکې وي اوله پليستی د خان ساتنې پوره اهتمام کوي پاکي
اوصفاو سپړي دهغه امامت بيله کراهيته روادې دعائشې عليه السلام بيان
دی چې رسول اکرم ﷺ د تبوک غزوې ته د تگ پر مهال حضرت عبداللہ
بن ام مکتوم رضي الله عنه کوم چې روندو و په نبوي مسجد کې د لمونځ
ورکولو لپاره خپل ځای ناستی تا کلي وو همدارنگه حضرت عبداللہ
بن عمر رضي الله عنه سره له دې چې روندو و د بنی حطمه امام و وهغه فرمايي
چې زه در رسول اکرم ﷺ په مبارکه زمانه کې د بنی حطمه امام وم حال
دا چې زه روندوم «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۲۳»
يادونه: د يوې سترگې والا امامت جائز دی د کراهيت هيڅ لامل نه
لري «کفايت المفتی ج ۳ ص ۸۹»

تراویح ورکونکې که د شریعت پابنده وي نو...

سوال: دلاندېني صفاتو څښتن حافظ پسې تراویح کول صحیح دي
او کته ۱؟ د سنت په خلاف پرېره درلودونکې پسې ۲ په دولتي
مامور یا د مکتب (سکول) په اسناد پسې ۳ داسې د کاندارجي
د سود دنده کوي او په نارواطریقه تجارت کوي نو په ده پسې تراویح
کول صحیح دی او کته ۲؟ جواب: د سنت په خلاف پرېره درلودونکې
سودې کار یا د کونکې او په نارواطریقه تجارت کونکې د امامت وړ نه
دی په دوی پسې لمونځ مکروه دی خو که په حاضرینو کې کوم بل
شخص داسې هم نه وي نو د یوازې لمونځ کولو په ځای په داسې امام
پسې لمونځ کول به کار دي ځکه چې د جماعت ډیر لوی فضیله
اوناکیدراغلی دی «فتاوی رحيميه ج ۳ ص ۸۴»

که حافظ د لمانځه پابندي کونکې نه وي نو څه حکم دی
سوال: ۱ یو حافظ خو قران کریم صحیح وایي خو د لمانځه پابنده دی
په داسې حافظ پسې دهغو خلکو تراویح کول کوم چې د لمانځه
پابند وي بيله کراهيته کیږي او که سره له کراهيته ۲؟ که دیو حافظ
ژبه داسې وي چې سین په شین وایي جیم په ز، یا د سره وایي له
کوښښه سره یې په صحی لوستلو قادر نه دی نو په داسې حافظ پسې
دهغو خلکو تراویح صحیح کیږي او کته کوم چې قران صحیح لولي؟
جواب: ۱ په توبه کښلو سره کراهیت ختمیږي ځکه چې د کراهیت علت
فسق دی او په توبه کښلو سره فسق زایل کیږي ۲ دا حق پرته نږدې په
فرض او و ترو کې دنه جواز حکم ډیر احتیاط لري او په تراویحو کې
د جواز حکم ښه پراخ دی «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۹۵»

د معذور حافظ امامت

سوال: حافظ که د عذر له کبله په ناسته تراویح ورکوي نو مقتدیان به
څنگه کوي؟ جواب: که چیرې حافظ صاحب د عذر په وجه په ناسته
تراویح ورکوي او مقتدیان ولاړ وي نو ځینو فقهاؤ ویلي چې د ټولو په
نزد لمونځ صحیح کیږي او ځینو ویلي چې د مقتدیانو کښیناستل
مستحب دي ترڅو د امام پیروي پر ځای او د مخالفت صورت پاته
نشي دواړه صورتونه روادې «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۹»

پر دوو حافظانو پسې د تراویح کولو حکم

سوال: دوه حافظان په گډه تراویح ورکوي په لسو رکعتو کې یو حافظ
پاوباندې پاره او په نورو لسو رکعتونو کې بل حافظ پاوباندې
سپاره وایي آیا په لمانځه کې خوبه خلل نه راځي؟ جواب: له یوه

قرآن څخه به زیات نه وایي ترڅو د خلکو شوق معلوم شوی نه وي
تراویح صحیح کیږي په دې شرط چې مقتدیانو ته گرانې نه وي
«مظاهر حق نوی ترتیب»

د غیر مقلد امامت

سوال: که امام غیر مقلد وي او تراویح د شلور کعتونو پر ځای اته رکعت
ورکوي نو حنفیان به څرنگه پاتې تراویح پوره کوي آیا د امام سره
ترو ترو کولو وروسته به پاتې پوره کوي او که ترو ترو مخکې؟ جواب:
پاتې تراویح ترو ترو وروسته کولای شي او داسې هم کولای شي چې
وترد امام سره ونه کړي تر پاتې تراویح کولو وروسته و ترو کړي
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۴ د هدایه ۱ ص ۱۳۴ باب النوافل،
فصل قیام رمضان په حواله»

چا چې دلما خستن لمونځ نه وي کړی دهغه امامت

سوال: دلما خستن جمع وشوه تردې وروسته چې کله
د تراویحو جماعت پیل کیدی نو حافظ بهې دلما خستن له فرض
ادا کولو د تراویحو وړ کولو لپاره ودریدی او دوه رکعت تراویح یې
ورکړې له مقتدیا نو څخه ځینو نیو که ورباندې وکړه نو حافظ صاحب
لري کړل شو تردې وروسته د امام په اقتداء پاتې تراویح ادا کړل شوې
د پوښتنې وړ خبره داده چې د مقتدیانو لومړني دوه رکعت صحیح
شول او کنه که چیرې صحیح شوي نه وي نو آیا دهغوی را ګرځول
ضروري دي؟ جواب: په مسئله صورت کې د تراویحو دوه رکعتونه
درا ګرځولو وړ و ځکه چې تراویح دلما خستن تر لمانځه وروسته دي
نه مخکې په هماغه وخت کې یې اعاده کول مناسب وو که اعاده ونه

کړل شوه نو وروسته د سهار تر سپیدو مخکې یوازې را ګرځیدلای
شوای اوس وخت تیر شو قضاء یې نشته استغفار وواياست او په
دغو دوو رکعتونو کې چې څومره قرآن ویل شوی وو که مورا ګرځولی
نه وي نو بله ورځ یې راوګرزوي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۵
د کبیري مخ ۳۸۵ په حواله»

په نارینه پسې د ښځو اقتداء

سوال: که کوم امام فرض لمونځ یا تراویح ورکوي او میرمنې د کومې
پر دې یا دیوال شاته پرڅه واټن اقتداء وکړي نو د ښځو لمونځ روادی
که ناروا؟ او د امام په لمانځ کې څو به څه خلل نه راځي؟ جواب:
د دغو میرمنو لمونځ صحیح دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۲»

د میرمنو د تراویح جماعت

سوال: یو څو میرمنې د قرآن حافظانې دي دا غواړي چې په
تراویحو کې قرآن مجید په خپل جماعت سره ختم کړي ددوی د افعول
څرنگه دی همداراز دا خبرو نو لمونځ هم یو څو میرمنې په جمع کولای
شي او کنه آیا ښځه د ښځو امامه جوړیدلای شي او کنه؟ جواب:
د میرمنو جماعت په دې ډول چې میرمن یې امامه وي مکروه دی که
د تراویحو جماعت وی یا د بل لمانځه په ټولو کې د میرمنو امامت
د میرمنو لپاره مکروه دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۲
در المحتار ج ۱ ص ۵۲۸ باب الامامة په حواله»

یادونه: د مولانا عبدالحی رحمۃ اللہ علیہ د میرمنو د جماعت په اړه داسې
فتواده چې په تراویحو کې که ښځه صرف د ښځو امامت وکړي
نوجائز دی که کومه میرمن حافظه وي او د هیریدلو اندیښنه یې وي

نود مولانا عبدالحی رحمۃ اللہ علیہ دفتویٰ د عملی کولو گنجائش شته له دې
ماسواد میرمنې د جماعت لمونځ نه کوی.

«مرتب محمد رفعت قاسمي»

د حافظ قران کریم چټک ویل

سوال: ځینې حافظان په تراویحو کې دومره تیز قران کریم وایي چې له
يعملون او تعلمون پرته نور هيڅ نه فهميږي او ځینې مقتديان هم
همدا سې په بېړه د قران ویل د تراویح د زرختمیدو له امله خوښوي
ددې دواړو حکم څه دی؟ جواب: په درمختار کې راغلي چې وي جتنب
المنکرات یعنی په قران کې دې له منکراتو څخه ځان وژغوري یعنی
قران دې پرته تلواړنه وایي همداراز دعاو ذبالله او بسم الله اوله
اطمینان پرېښودو څخه دډډه وکړي له دې څخه معلومه شوه چې
داسې ویل منکر کار دی کوم چې د ثواب پر ځای د گناه سبب دی
«فتاویٰ دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۷ د درمختار ج ۱ ص ۲۲۳ مبحث
التراویح په حواله»

د رکعتونو په شمیر کې دا اختلاف واقع کیدو حکم

سوال: د رکعتونو د شمیر په اړه د مقتديانو ترمنځ اختلاف شو ځینې
وايي چې اتلس و شول او ځینې وایي شل نو اوس د چاقول معتبريږي؟
جواب: د تراویح امام چې پر کوم طرف وي دهغه ډلې قول معتبريږي
او که ټول شکمن شي نودوه رکعت د نورو کړل شي خو په جماعت سره
نه بلکه جلا جلا «فتاویٰ رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۵»

په فتاویٰ محمودیه کې راغلي: که چیرې ټول لمونځ کونکي او امام
شکمن وي چې اتلس رکعت تراویح وشوي او که شل پوره شوي

نودوه رکعت د بېله جماعت نورو کړل شي که چیرې ټول مقتديان
خو شکمن وو اما امام ته شک نه وو نوددی په خپل یقین عمل وکړي
د مقتديانو وینا ته دهیڅ اعتبار نه ورکوي او که ځینې وایي: چې شل
پوره شول او ځینې وایي نه بلکه اتلس و شول نو کوم طرف ته چې
دامام رجحان وي هغه دې عملي کړي «فتاویٰ محمودیه ج ۲ ص ۲۵۳»

په تهجد کې د تراویح د خور کعتونو کولو حکم

سوال: که حافظ شپاړس رکعت تراویح ورکړي څلور رکعت یې هغه
وخت ورنکړي او هغه کوم بل چا ورکړي بیا حافظ څلور رکعت په
تهجد کې په جماعت سره ورکړي نو جائز دي او کنه؟ همداراز چې
حافظ صاحب خو په خپله د تراویح نیت وکړي او نور مقتديان
د تهجد یا هغوی هم پاتې څلور رکعت د تراویح په نیت وکړي
نو جائز دي او کنه؟ په تیره بیا چې د راغونډیدو لپاره بلنه ورکوي؟
جواب: تراویح یې که څلور رکعت پرېښودي او د شپې په پای کې یې
هغه په جماعت وکړي نو صحیح دي ځکه چې د تراویح وخت له
لما خسته د سهار تر سپیدو پورې وي پرته له تراویحو نور نفلونه په
تداعی یعنی تر دریو څلوروزیاتو وگړو جماعت صحیح نه دی
همداراز د تهجد جماعت هم مکروه دی «فتاویٰ دارالعلوم ج ۴ ص
۲۸۴ د درمختار ج ۱ ص ۲۲۳ باب الوترو والنوافل او ص ۲۵۹ مبحث
التراویح په حواله»

که خدای جل و الله مه کړه حافظ په تراویحو کې وفات شي

سوال: که چیرې حافظ صاحب په تراویحو کې وفات شي نو مقتديان
به څرنگه لمونځ پوره کوي؟ جواب: هغه لمونځ فاسد شوی بیا به بل

امام له سره لمونځ ورکوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۷۰ دردمحتر
توک ۱ مخ ۵۵۳ باب الامامة په حواله»

حافظ په تراویحو کې قران پرېږدي

سوال: که حافظ په تراویحو کې د قران شریف اورول پیل کړي خو په
کومه وجه یې په مینځ کې یوه دوې ورځې ونه وایي مثلاً
تر لسو پارو پورې ووايي او تردې وروسته یې بل حافظ
تر پنځلسو پارو پورې ووايي نو اوس به مخکنی حافظ له یوولسمې
سپارې پیل کوي که به له شپاړسمې شروع کوي؟ جواب: کله چې
لومړی حافظ لس پارې ولولي او بیا دوهم تر پنځلسو وویلې نو لومړی
حافظ چې کله راشي نو دهغه خونه ده که له شپاړسمې شروع کوي
او که له یوولسمې خود خپل قران پوره کولو لپاره غوره داده چې له
یوولسمې شروع وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵»

دلمانځه لپاره دامام دیو خاص سړي انتظار کول

سوال: کوم امام چې داسې وي چې ترڅو مسجد ته یو یادوه ځانگړي
کسان رانښي که څه هم دلمانځه ټاکلې وخت تیر شي اولمونځ هم
وځنډېږي خودی دخپلې دنیاوي گټې په خاطر یاد اړیکوله کبله
ددغو خلکو انتظار کوي نو په داسې امام پسې لمونځ کول څرنگه دي؟
جواب: که چیرې د دنیا په وجه د کوم دین داررئیس انتظار کوي
او د حاضرینو مراعت نه ساتي نو امام او مکبر یعنی اقامت کونکی
دواړه گنهگار دي مگر لمونځ پسې کیږي «فتاوی رشیدیه کامل ص
۲۸۸»

د خپل ځان لپاره د جماعت ځنډول

سوال: که کوم متولی (د مسجد تصرف کونکی) یا خادم
د مسجد او نور د اووایي چې ترڅو مونږ مسجد ته درنه شو جماعت دنه
درېږي نو د داسې شخص په اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: داسې
متولی چې د ځان لپاره د ځنډیدو تاکید کوي هغه گنهگار دی او داسې
وگړو ته انتظار هم صحیح نه دی هو! عامو مسلمانانو ته
انتظار صحیح دی په دې شرط چې نور و حاضرینو ته به تکلیف نه
رسیږي او وخت مکروهه به نه داخليږي خود رئیس
یا شتمنودنیادار و انتظار دنه کوي چې ټول پروخت راشي یا زیاتره
راشي نو لمونځ دی وکړي «فتاوی رشیدیه کامل مخ ۲۸۷»

د تحریمې صحیح الفاظ څه دي

ځینې امامان په تکبیر ویلو کې له ډیرې بې احتیاطۍ او د الله
اکبر ویلو پر ځای الله اکبار وایي یعنی د با او راترمینځ الف زیاتوي
همدارنگه ځینې امامان د الله د لفظ په شروع کې مد کوي او الله اکبر
وايي دا دواړه صورتونه یو مخ غلط دی او په دغو دواړو صورتونو کې
لمونځ فاسد کیږي او که په تکبیر تحریمه کې یې داسې وویل
نو دلمانځه پیل کول هم نه صحیح کیږي «مسائل سجده سهوه ۷۳ مخ
د صغیري په حواله»

امام ته تکبیرات ویل څنگه په کار دي

زیاتره امامان لیدل کیږي چې د لمونځ ورکولو پر مهال انتقالیه
تکبیرات د انتقال په حالت کې نه وایي بلکه کله له نقل کیدو وروسته
تکبیر وایي او کله بل رکن ته تر رسیدو مخکې تکبیر ختم کړي د مثال

په توگه له ولاړې څخه ركوع ته ځي نو ځينې امامان ترتيبيدو وروسته الله اكبر وايي او ځينې امامان دومره لنډه الله اكبر وايي چې ركوع ته په پوره ډول رسيدو مخكې مخكې د الله اكبر آواز ختم شي همدارنگه سجدې ته د تلو پرمهال اوله سجدې څخه دوهم ركعت ته د ولاړيدو په وخت هم همدا عمل كوي د يادونې وړ ده چې په دغو دواړو صورتونو كې تكبير په سنت طريقه ادا نشو پوره سنت هغه وخت ادا كيږي چې كله له يوه ركن څخه بل ركن ته د نقل كيدو سره سره تكبير پيل كړي او څنگه چې دوهم ركن ته ورشي د تكبير آواز بند شي او ځينې امامان الله اكبر د ډول كشوي چې دوهم ركن ته تر رسيدو وروسته هم تر څه وخته د دوى د تكبير آواز اوريدل كيږي په دومره اندازه تكبير كشول مكروه دي «مسائل سجده سهو» ص ۷۱ د كبري ص ۳۱۳ په حواله

دوهم باب

تراويح په كور كې فضيلت لري او كه په مسجد كښې
سوال: د تراويحو لمونځ په كور كې ښه دى كه په مسجد كې؟ جواب:
دامام ابو حنيفه رحمته الله عليه، امام شافعي رحمته الله عليه او زياتره شوافعو او ځينې مالكي علماؤ اتفاقي مسلك دى چې د تراويحو لمونځ په مسجد كې كول افضل دي لكه چې امير المومنين عمر فاروق رضي الله عنه او تر هغه وروسته نورواصحابو كرامو رضي الله عنهم په مسجد كې تراويح كول مقرر كړي دي او بيا پر دې د ټولو مسلمانانو تل عمل راغلى ځكه چې د تراويحو لمونځ د دين شعار دى او دا خبر لمانځه ته ورتوالى لري «مظاهر حق نوى ترتيب ۱۴»

ټولې تراويح دا حنا فوپه نژد شل ركعته دي او هغه په جماعت سره ادا كول سنت دي كه چيرې ټول محلي والايا كليوال تراويح پرېږدي نو پر ټولو د سنت د پرېښودلو اوبال شته.
كه چيرې زياتره محلي والايا كليوال خوپه جماعت سره تراويح وكړي خو اتفاقاً يوه يادوو كسانوپه جماعت ونكړي بلكه په كور كې يې يوازې وكړي بيا هم سنت ادا شول «فتاوى محموديه ج ۲ ص ۳۵۰ د كبري ص ۳۸۴ په حواله»

په كوم مسجد كې تراويح فضيلت لري

سوال: د تراويحو لمونځ په كوم مسجد كې كول افضل دي ځكه چې نژدې جامع مسجد هم شته كله چې په جامع مسجد كې لمونځ كول زيات افضل ښودل شوي دي؟ جواب: په درالمختار كې راغلي چې د محلي مسجد د محلي والا په حق كې د جامع مسجد څخه افضل دى او شامي هم د اليكلي لان له حقا عليه فليؤده» يعنى پر محلي والود محلي د مسجد حق دى دهغه ادا كول په كار دي «درمختار ج ۱ ص ۲۱۷»

د محلي د مسجد حق

سوال: زموږ د محلي په مسجد كې ترا ته ركعته تراويحوپورې لمونځ كونكي وي بيا كميدل پيل شي نو كه موږ د مسجد پرېږدو په بل مسجد كې تراويح ادا كوونو څنگه دي څه قباحت خوبه نه لري؟ جواب: د محلي په مسجد كې شل ركعته تراويح په جماعت سره كيدل ضروري دي ځكه نو تا سوت په خپل مسجد كې تراويح كول په كار دى كه څه هم لمونځ كونكي لزوي كه د محلي په مسجد كې تراويح ونه

شوي نو ټول گڼه گاريږي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۹ د شامي ج ۱ ص ۲۲۰ په حواله»

آیا خپل مسجد پرینودلای شو

سوال: که چیرې په بل مسجد کې ښه قران ویونکی حافظ وي نو آیا دهغه اوریدو ته ورتلای شو؟ جواب: که دمحلې د مسجد امام قران غلط وایي نو دخپل مسجد پرینودل او په بل مسجد کې تراویح کول هیڅ پروانه لري همدغه حکم په هغه صورت کې دی کله چې دوهم حافظ په قرائت کې نرم او په آواز کې ښه وي او که دده په محله کې ختم نه کیدی نو دده لپاره دخپل مسجد پرینودل او دبل مسجد لټه کول په کار دي «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۲» که دخپل مسجد امام د قران کریم ختم نه کوي نو بیا په کوم بل مسجد کې چیرې چې ختم وي تراویح کول هیڅ پروانه لري ځکه چې دختم سنت هلته حاصلیږي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۲۵۵»

د مسجد پر بام تراویح کول

سوال: زمونږ په مسجد کې د گرمۍ په موسم کې دلما خستن لمونځ، تراویح او نور د مسجد پر چت کیږي په مسجد کې دننه نه کیږي ددې شرعي حکم څه دی؟ جواب: د گرمۍ له امله دننه مسجد یا غولۍ د مسجد پرینودل پر بام دلما خستن، تراویح او نور وولمونځونو کول مکروه دي هو! څوک چې دننه په مسجد او د مسجد په انگرې کې ځای ونه مومي که هغوی سربیره لمونځ وکړي نو بیله کراهته روادۍ ځکه چې دامجبوري ده پر کعبه شریفه سربیره لمونځ کول د بی ادبی او سپکاوي له امله مکروه دي هو! که دودانول او ترمیم په خاطر

ختل وي نو مکروه نه دي همدارنگه که مسجد وي دهغه پر چت ختل مکروه دي او پر همدې بنسټ د اهم مکروه دي د گرمۍ د سختۍ له کبله پر چت جماعت مه کوئ مگر که چیرې په مسجد کې ځای نه وي نو ددې مجبوریت په وجه پر چت ختل نه مکروه کیږي په هر حال د گرمۍ سختي اړتیا او مجبوریت نه بلل کیږي ځکه چې له گرمۍ څخه یو څه تکلیف پیدا کیږي او کله چې مشقت او تکلیف زیات شي اجرا و ثواب هم زیات کیږي نو دې ته مجبوریت نشي ویل کیدای په فتاوی عالمگیری پنځم ټوک ص ۳۲۲ کې راغلي چې د ټولو مسجدونو په بامو لمونځ کول مکروه دي که چیرې مسجد تنگ وي او د لمونځ کونکیو لپاره پراخي نه وي نو د اړتیا له کبله پورته ختل مکروه نه دي په گرمۍ کې د مسجد په صحن (غولي) کې په جماعت لمونځ کول بې له څه پروا صحیح دی که کوم ځای د مسجد غولۍ له مسجد څخه وتلی و نو د مسجد باني که هغه نه وه نو د مسجد خلک دې دهغه په مسجد د گډو لولپاره گامونه پورته کړي ترڅو هغه ځای هم په مسجد کې داخل شي بیا نو پر هغه هم د مسجد ټول احکام جاري کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۱ د کبیري ص ۳۹۲ په حواله او مجموعه فتاوی سعدیه ص ۱۴۸»

په دوکانو کې د تراویحو کول

سوال: د بازار خلک صرف دخپلې دندې د زیان له ویرې په دوکانو کې جلا جلا د تراویح جماعت کوي ددوی د افعول څنگه دی؟ جواب: تراویح په مسجد کې کول او دختم تراویح په مسجدونو کې اوریدل سنت دي بې له عذره مسجد ته نه تلل او په دوکانو کې تراویح کول

د سنتو ترک دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۹ د درالمختار ج ۱ ص ۲۲۰ مبحث التراویح په حواله»

په کور کې تراویح په جماعت کول

سوال: د تراویحو لمونځ په کور کې په جمع او مسجد ته نه تلل څرنگه دي؟ جواب: که څوک داسې جماعت وکړي چې د مسجد جماعت ته ضرور نه رسیږي صحیح دی لیکن داخلک به د مسجد له فضیلت څخه بې برخې وي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۱ د درالمختار ج ۱ ص ۲۲۰ اوشامی ج ۱ ص ۵۲۱ په حواله»

دلما خستن لمونځ په مسجد کې او تراویح په کور کې کول
سوال: دلما خستن لمونځ په جماعت سره کونکی که تراویح په کور کې وکړي نو گنهگاردی او کنه؟ جواب: تراویح په جماعت سره سنت مؤکد کفائی دي که د محلي یا کلي په مسجد کې تراویح په جماعت سره کیدی او کوم شخص په کور کې یوازې تراویح ادا کړي نو نه گنهگار یږي خود جماعت له فضیلته بې برخې کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۹ د درمختار مع شامی ج ۱ ص ۲۲۰ په حواله»

دیوه حافظ څو ځایه ختم کول

سوال: ځینې حافظان په پنځه اووه ورځې کې په یوه مسجد کې قران کریم په تراویحو کې ختم کړي په بل مسجد کې بل ختم په تراویحو کې کوي دا کار صحیح دی که څنگه؟ او د دوهم مسجد والو تراویح کیږي او که څنگه؟ حافظان او ځینې عالمان دي ته جواز ورکوي او ځینې وايي چې د حافظ یو ختم کول سنت دي دوهم ختم نفل دی او د مقتدیانو ختم سنت دی نو د سنت کونکیو لمونځ په

نفل کونکي پسې څنگه کیږي جواب: په یوه مسجد کې په پنځه اووه ورځې کې تر ختم کولو وروسته په بل کې د حافظانو ختم کول صحیح دي او د دوهم مسجد والو تراویح صحیح دي ځکه چې د تراویح لمونځ په ټول رمضان کې مؤکد سنت دی نو په دوهم مسجد کې چې حافظ صاحب کومې تراویح ورکړي هغه هم سنت مؤکده شوي او د مقتدیانو تراویح هم سنت مؤکده شوي ځکه د دواړو لمونځ یو شو پرته له دې په نفل کونکي پسې سنت هم صحیح کیږي او د شبه غلطه ده چې د قران کریم یو ځل ختمول سنت مؤکد دي دوهم او دریم ختم نفل دی ځکه چې د امام لمونځ سنت مؤکد دی د ختم له سنت کیدو څخه هغه لمونځ له سنت کیدو خارج نه شو او د مقتدیانو په لمونځو کې هیڅ نقصان رانغلی خوا فضل او غوره په دې زمانه کې دادي چې حافظ امام تر یو ختم زیات په تراویحو کې ونه وایي ترڅو مقتدیانو ته په تراویحو کې شرکت کول ستونزمن نه شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۳ د درالمختار ج ۱ ص ۲۲۲ په حواله»

د تراویحو دوه جماعتونه کول

سوال: د حافظانو د دیر نیت له کبله ترڅو دوی قران په یادوي ددې مقصد لپاره مونږ د رمضان المبارک په میاشت کې د معمول جوړ کړي چې دلما خستن لمونځ مونږ ټول د محلي په مسجد کې په جماعت ادا کوو تردې وروسته یو څه حافظان د مدرسې په ودانۍ کې تراویح ورکوي چیرې چې لږ لمونځ کونکي نور هم ورسره شاملیږي او پاتې حافظان هم دلته په مسجد کې تراویح ورکوي د پوښتنې ځای داده چې د قران د خوندي کولو په نیت په دې ډول د تراویحو دوه جماعتونه

جورول څنگه دي؟ جواب: په بيان شوي سوال کې له جماعته پاتيدل او شاته کيدل مقصد نه دي د دې په وجه د صورت جائز دی منع نه دی په مدرسه کې په جماعت سره کولو خوبه د جماعت ثواب و موندل شي اما د مسجد فضيلت نه حاصلېږي د دې جبران د قران د حفاظت په مقصد سره انشا الله پوره کېږي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۴۱۵»

په يوه مسجد کې د دوو حافظانو تراويح ورکول

سوال: په پاني پټ کرنال کې دادو داوړ و اچ دی چې دوه حافظان په تراويحو کې قران کریم وايي په لسو رکعتونو کې يو حافظ او په لسو کې بل دارنگه کول څنگه دي؟ جواب: د پاني پټ درواچ په رنگه دلته هم په ځينې مسجدونو کې داسې کېږي د اهم جائز دي که دوه حافظان تراويح ورکوي نو مستحب دادي چې هريو حافظ تر ترويحه پوره کولو وروسته بيل شي که يو حافظ بيله ترويحي پوره کولو سلام وگرزوي مثلاً تر شپږ يا لس رکعت وروسته راشاته شونو د اېښه نه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵» و ترجمه فتاوی عالمگيري ج ۱ ص ۱۸۲

د څو حافظانو په گډه تراويح ورکول

سوال: زمونږ په مسجد کې څلور حافظان په گډه تراويح ورکوي اول حافظ څلور رکعت و رکوي دوهم حافظ اته رکعت و رکوي دريم څلور څلور رکعت و رکوي داسې کول صحيح دي که څنگه؟ جواب: غوره داده چې يو حافظ يادوه حافظان په گډه تراويح ورکړي که داسې جيد او همتنا که نه وو او څو حافظان تراويح ورکړي نو د اهم

صحيح دي تراويح صحيح کېږي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۸۹» د عالمگيري ج ۱ ص ۲۴ په حواله»

لس لس رکعت په دوو مسجدونو کې ورکول څنگه دي

سوال: په يوه مسجد کې خطيب امام مقرر دی تراويح په دې ډول ورکوي چې د لماخستن فرض بل څوک ورکوي او د تراويحوپه لسو رکعتونو کې پاؤباندي سپاره حافظ وايي پاتې تراويح په نورو سورتونو له جماعت والو څخه يو شخص ورکوي تر دې وروسته حافظ بل مسجد ته لاړ شي همغه پاؤباندي پاره په لسو رکعتو تراويح کې وايي د صورت جائز دی او که څنگه؟ جواب: د عالمگيري له روايت څخه معلومېږي چې لس لس رکعت تراويح په دوو مسجدونو کې ورکول صحيح دي خود قران کریم په ختم اجرت او معاوضه صحيح نه ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۱» د عالمگيري ج ۱ ص ۲۲۲ فصل فی التراويح په حواله»

په يوه مسجد کې دوهم جماعت

سوال: د تراويحو او و ترو جماعت و شو څه خلک وروسته راغلل نو دوهم جماعت وکړي او که نه؟ جواب: دوهم جماعت دې په دغه مسجد کېږي نه کوي دليل د دې دادي چې په يوه مسجد کې د تراويحوپه څو جماعتونو کولو هغه حالت را منته کيږي له کوم څخه د بېچ کيدو لپاره چې دوهم خليفه عمر فاروق ؓ متفرق لمونځ کونکي د يوه امام په اقتداء کې راغونډ کړي و په يوه مسجد کې د متعددو جماعتونو لپاره د عمر فاروق ؓ دارشاد مطابق له غوري

طریقې خلاف ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۰۰ د کبیری ص ۳۸۳ په حواله»

په کوم مسجد کې چې یو ځل تراویح وشي نو په همدغه شپه کې هلته د تراویحو دوهم جماعت کول جائز نه دي خو یوازې یوازې کول صحیح دي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۳۵۰»

په یوه مسجد کې دوه ځایه تراویح

سوال: که په یوه مسجد کې دوه حافظان جلا جلا تراویح ورکړي په مینځ کې دیوال یا کومه بله داسې پرده وي چې ورڅخه دیوبل اواز ته حرج نه پېښېږي نو دا جائز دي او که نه؟ جواب: په مسجد کې دوه ځایه تراویح ورکول په دې شرط چې د نفسانیت په وجه نه وي او یوبل ته حرج نه وي جائز دي مگر افضل همدغه ده چې په یوه امام پسې ټول لمونځ وکړي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۲۹»

په تراویحو کې تر یوه ختم زیات ویل څنګه دي

سوال: په تراویحو کې چې کوم حافظ دوه درې ختمه کوي دا څرنگه دي؟ سنت مؤکده خو صرف یو ختم دی د نورو به حکم څه وي همدارنګه که یو حافظ په څو مسجدونو کې ختم کوي نو څه حکم به وي او نورو مسجدوالو ته د ختم ثواب شته او کنه؟ جواب: په درمختار کې دي چې یو ځل ختم سنت دی دوهم ځل فضیلت دی اودری واره غوره دي او په بل مسجد کې دوهم ختم صحیح دی دوهم مسجد والو ته د سنت ختم ثواب ورکول کېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۴ درمختار ج ۱ ص ۲۲۲ باب الوترو والنوافل مبحث فی التراویح په حواله»

په تراویحو کې د قران د اوريدو ثواب ورکول کېږي او کنه؟ سوال: زید وایی چې په تراویحو کې دوه شیان دي اول قرائت کوم چې فرض دی دوهم مؤکد سنت کله چې په تراویحو کې قران کریم وویل شونوله دواړو شیانو څخه صرف دیوه شې ثواب حاصل شویعنی که یې د سنت مؤکده ثواب حاصل کړنو د قرائت له ثوابه یې برخې شو تر تراویحو وروسته دې په همدغه وخت په یو چا قران کریم ولولي په خپله دې واورې تر څو دواړه ثوابه حاصل شي ځواب: د زید دا وینا غلطه ده په تراویحو کې د قران کریم په ویلو ویونکو او اوريدونکو ته هم د قران ثواب ورکول کېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۹»

دیوه شخص په مراعات د تیرې ورځې قران کریم راګرځول څنګه دي

سوال: حافظ د کوم چاپه رعایت د قران کریم ترتیب پوره کړی دامعنی چې که کوم شخص په تراویحو کې د قران کریم له اوريدو څخه یې برخې شو نو بیا هغه دوهمه ورځ په شل رکعت کې ویل څنګه دي؟ کله چې مقتدیانو ته بوج او تکلیف او وخت تنګ وي حافظ د داسې چارې تره مراعات کوي نو په داسې حافظ پسې لمونځ روادی کنه؟ جواب: لمونځ خوپه ده پسې روادی اما په خپله دا کار چې دیوه شخص رعایت وکړي او نورو ته تکلیف جوړوي تحریمي مکروه دی خو که هغه شخص فسادې وي چې له هغه څخه د زیان رسولواند یښه وي نو مکروه نه دي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۸۹»

دریم باب

سماع

د سماع اجرت

سوال: د قران د سماعت (اوریدلو) په اجرت او ویلو په اجرت کې څه فرق دی لومړی ولې روا او دوهم ولې ناروا دی؟ جواب: د قران کریم دا وریدو غرض دادی چې چیرې له حافظ څخه هیر شي هلته یې سماع وروښيي نو دا تعلیم دی او په تعلیم دا اجرت اخستل جائز دي په خلاف دا ورولو چې په هغه کې تعلیم مقصد نه دی «وگوري امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۲»

بیله سماع قران کریم ویل

سوال: دروژې په میاشت کې په تراویحو کې بیله سماع د قران شریف ویل جائز دي او کنه؟ جواب: که د حافظ قران کریم ښه پوخ وي نو بیله سماع ویل هم صحیح دي که چیرې هیر یا شک شونو تر سلام گرزولو وروسته د وگوري که کومه غلطی وي نو بیرته یې در او گرزوي خو غوره داده چې سماع وي تر څو د اړمن وي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۴»

حافظ ته فتحه څوک ورکړي

سوال: که حافظ په تراویحو کې غلط شي او سماع یې په ښه ډول نشي وربښودلای نو که له دوهم یا دریم صف څخه کوم بل څوک فتحه ورکړي نو څه پروا لري؟ حافظ صاحب وایي که فتحه را کوي نو په اول صف کې درېره نو که ناوخته راتلونکی حافظ په لومړي صف کې ځای

ونه موند نو آیا هغه د فتحې ورکولو حق لري او کنه؟ جواب: که چیرې سماع مقرر وي نو هغه ته په کار دي چې غلطی وروښيي کوم بل چاته بېرته کول نه دي په کار له دې څخه په لمانځه کې انتشار او کرکېچ رامنځته کېږي خو که هغه یې وروښيي ښودلای یایې سم وروښه ښيي نو اوس چې یې هر څوک صحیح وروښودلای شي پر هغه غلطی اصلاح کول فرض دي په هر صف کې چې ولاړ وي که لري وي او که نږدې پر هغه فرض ده چې د غلطی اصلاح وکړي که اصلاح نه کوي نو گنهگاری یې خود اضروري ده چې په لمانځه کې له حافظ سره شریک وي که په اول صف کې وي او که په کوم بل صف کې او که په لمانځه کې شریک نه وي هغه که غلطی وروښودله او امام د هغه په ښودلو غلطی اصلاح کړه نو لمونځ فاسد یږي «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۸۴»

کوچنی سماع به چیرې درېږي

سوال: سماع که کوچنی وي نو آیا هغه په اول صف کې درولای شو؟ جواب: دیارلس کلن امام نشي جوړیدای که بالغ نه وي خو په تراویحو کې د ښودلو لپاره هغه په اول صف کې درولای شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۷»

آیا سماع د حافظ په برابري درولای شو

سوال: په تراویحو کې که حافظ او سماع په برابري ودرېږي که حافظ ته د سماع عذروي او کنه وي داسې څنگه دي؟ جواب: که څه اړتیاوې مثلاً له لیرې څخه حافظ صاحب د سماع په ښودلو نه

پوهیږي نو په برابرې کې دریدل صحیح دي او بې له اړتیا ښه نه دي
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۵»

قران کریم ته په کتوسماعت کول

سوال: په رمضان المبارک کې حافظ تراویح ورکوي نو یو سړي قران کریم پرانستی ناست وي او نږدې مقتدي ته یې نیولی وي هغه قران ته په کتو فتحه ورکوي او قران شریف نیونکی په جماعت کې شریک نه وي کله چې حافظ صاحب د دوهم رکعت رکوع کوي نو ورسره شریک شي او یو رکعت تر سلام وروسته راوگرزوي په دې ډول لمونځ فاسد یږي او کنه؟ جواب: په درمختار کې راغلي چې په لمانځه کې قران شریف ته په کتو ویل یا اوریدل په دواړه صورتونو کې لمونځ فاسد یږي نو دغه صورت چې په پوښتنه کې ترې یادونه وشوه په دې صورت کې هم د لمانځه د فاسدیدو اندېښنه ده ځکه دارنگه کول نه دي په کار «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸ د درمختار ج ۱ ص ۵۸۳ باب مایفسد الصلاة وما یکره فیها په حواله»

دهیریدوله امله چوپه خوله فکر او سوچ کول څرنگه دي

سوال: ځینې حافظان چې قران کریم وایي ورځینې هیرشي نو بیا خاموش ولاړ فکر کوي کله په ناسته کې ترالتحیاتو مخته یا وروسته چورت وهي ددې حکم څه دی؟ جواب: که د دریو تسبیحاتو په اندازه چورت وهي چوپه خوله شي نو د سهوې سجده واجب یږي او که په ویلو چورت وهي نو سجده سهوه نه واجب یږي.

دهیریدو پر مهال یو ځای بل ځای ویل

سوال: له ځینې حافظانو څخه که د ویلو پر مهال قران هیرشي نو نه چوپېږي خو کله په دې سورت کې او کله په هغه سورت کې یو ځای بل ځای وایي که ورپه یاد شي نو سم ویل پیل کړي او که چیرې ورپه یاد نه شي نو ترڅه پریشانی وروسته رکوع وکړي لمونځ ختموي خو په یاد ور تلواونه ورتلودواړو صورتونو کې سجده سهوه کوي ایا د سهوې سجده کول په کار دي او کنه؟ جواب: په دغه دواړه صورتونو کې د سهوې سجده کول په کار دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۷»

حافظ د سامع د ښودلو تر وخته چوپ پاته کیدلای شي کنه؟

سوال: حافظ غلط شي او د سامع تر ښودلو خاموش وي آیا په دې سره په تراویحو کې خوبه کوم خلل نه راځي؟ او سجده سهوه وکړي او کنه؟ جواب: تراویح صحیح کیږي دراکرزولو اړتیا یې نشته دفتحي د اوریدو لپاره حافظ د ضرورت په خاطر خاموش پاتې کیدل لمونځ نه فاسدوي سجده سهوې ته هم اړتیا نشته لیکن که له پنځو لمونځونو څخه کوم لمونځ وي نو امام ته په کار دي چې که تردریو ایا تونو کم ویل شوی وي نو دفتحي په انتظار د نه دریږي بلکه کوم ځای چې وریادوي هغه دووایي او که درې آیتونه ویل شوي وو نور رکوع دوکړي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۳»

د حافظ د تنگولو حکم

سوال: د ځینو حافظانو عادت وی چې کوم حافظ لومړی ځل تراویح ورکوي دهغه د اورولو پر مهال دهغه دور خطا کیدو او ورڅخه

دهیرو لویه خاطر پښې په زور په ځمکه ټکوهي، غاړې تازه کوي او یا توخي د داسې حافظانو په اړه څه حکم دی؟ جواب: داسې کول جائزه دي په حدیث شریف کې رسول اکرم ﷺ له اغلاطو څخه منع کړې ده یعنې داسې کارونه چې سړی په غلطۍ کې اچوی له هغوی څخه ځان ژغورل ضروري دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۲ بحواله حدیث ابوداؤد مشکوٰۃ کتاب العلم ص ۳۵»

صرف د فتحې وړ کولو په نیت په تراویحو کې برخه اخیستل سوال: کوم شخص چې په دې نیت په تراویحو کې برخه اخلي چې که حافظ غلط شو نو تر ورسېدو وروسته به جلاشم نو په دغه صورت کې دغه سړی مقتدي بلل کیږي او کنه؟ جواب: په تراویحو کې برخه اخیستونکی مقتدي شو او د لمانځه پوره کول پرده لازم دي حافظ خوبه فتحه واخلې هغه ته څه معلومه ده چې دی ترښودلو وروسته جلا کیږي دامام لمونځ صحیح شو په دې نیت شریکیدل بد دي دغه لمونځ دده په ذمه پوره کول لازم دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۸ بحواله هدایه باب النوافل ج ۱ ص ۱۳۱»

په تراویحو کې د غلطې فتحې په وړ کولو حافظ پریشانه کول سوال: ځینې زاړه حافظان نوی حافظ په غلطه فتحه وړ کولو پریشانه کوي ددې څه حکم دی؟ جواب: دا کار هم دهغه اغلاطو له جملې څخه دی د کومو چې په حدیث شریف کې غندنه شوې چې دا حدیث په دې ډول دی «روی ابوداؤد عن معاویه قال ان النبی ﷺ نهی عن الاغلو طات» یعنې کوم کارونه چې یو مسلمان په غلطۍ کې اچوی له

هغوی ځان ژغورل ضروري دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۸ دمشکوٰۃ کتاب العلم ص ۳۵ په حواله»

په نیت تر لوفتحه وړ کړی یا بې اودسه فتحه وړ کړي سوال: ځینې حافظان د بل حافظ قرائت له لمانځه دباندې په ناسته اوري کله چې دهغه هیرشي نو په بیر په صف کې یا صف ته نږدې نیت وتړي هغه وروښی او بیا سمدستی نیت مات کړی کښیني او ځینې له خدای ﷻ څخه نه ویریدونکي په داسې صورت کې کله داسې هم کوي چې بې اودسه یا پراو بود قدرت مند لوسره تیمم ووهي نیت وتړي بیا فتحه وړ کوي په دغه دواړه صورتونو کې د فتحې وړ کول او اخیستل څه حکم لري؟ جواب: که چیرې تر نیت تر لور وروسته فتحه وړ کړی نو دامام په لمانځه کې هیڅ خلل نه راځي خو پر هغه دنیت ماتولو گناه شته او قضاء لازم کیږي او که بې اودسه فتحه وړ کړي یا داوبو په شتون کې تیمم ووهي فتحه وړ کړي او امام فتحه واخلې نو دده لمونځ فاسد شو او د مقتديانو لمونځ هم فاسد شو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۸ دعالمگیری کشوری باب سابع مایفسد الصلاة ج ۱ ص ۹۰ په حواله»

د تراویحو پړوخت شاته خبرې کول

سوال: ځینې مقتدیان داسې کوي چې کله حافظ په تراویحو کې دوي درې یا زیاتې پارې ووايي نو دوی له صفه لیري له لمانځه دباندې چوپه خوله ناست یا پراته وی او یا ورو ورو خبرې سره کوي خود خاموشي په حالت کې هم د قران کریم اوریدل هیڅکله ددوی مقصد نه وي دوی ته دا وریدو ثواب وړ کول کیږي او کنه په شریعت

کې ددغه فعل څه حکم دی؟ جواب: ښکاره خبره ده چې داسې وخت خبرې کول گناه او ثواب ختمونکې دي او چوپه خوله کیناستل یا څملاستل که دا وریدونیت یې هم نه وي خود قرائت او ازیې غوږو ته رسېږي نو دا ورید و ثواب ورکول کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۹ د درالمختار ج ۱ ص ۵۰۹ فصل فی القرائت په حواله»

په تراویحو کې درکوع انتظار کول

سوال: د تراویحو پر مهال ځینې خلک ناست وی کله چې حافظ رکوع ته ځي نو په رکوع کې ورشاملېږي ددې څه حکم دی؟ جواب: داسې کول منع دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۴ د فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۱۹ په حواله»

د سامع د نیستی په مهال قرآن کریم ته په کتو فتحه ورکول څنگه دي

سوال: دروژې په میاشت کې ډیر داسې ځایونه پیدا کیږي چې پرته له تراویح ورکونکي حافظ کوم بل حافظ چې سامع مقرر شي نه وي که په داسې صورت کې کوم مقتدی چې حافظ نه وي قرآن کریم خلاص کړ او فتحه یې ورکړه او د لمانځه په لومړي رکعت کې په څه وجه نه وو شامل شوی آیا دا کار جائز دی او کنه؟ جواب: کوم څوک چې د امام سره په لمانځه کې شریک نه وي هغه امام ته په قرائت او نورو کې فتحه نه شي ورکولای که یې فتحه ورکړه او امام واخیسته نو د امام او خلکو لومونځ فاسد شو «کفایت المفتی ج ۳ ص ۴۱۲»

شیعه حافظ فتحه ورکولای شي کنه

سوال: که چیرې په تراویحو کې حافظ غلطیاني کولې او سامع هم غلطیدي او شیعه حافظ موجود وي که هغه نیت د اقتداء وکړي فتحه ورکړي نو د امام ابوحنیفه په نزد جائز دی او کنه؟ جواب: که شیعه داسې وی چې نه تبراگویه او نه د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه له صحابیت څخه منکروى او نه په بی بی عائشه رضی الله عنها پسې افترا کونکى وی نو په دې صورت کې فتحه ورکول جائز دی او دده په ورښودلو د فتحه اخیستونکي او د هغه د مقتدیانو لومونځ هم صحیح دی او که د شیعه غالي وی یعنې لاندې شیان په کې موجود وي تبراگویه وی د حضرت ابوبکر رضی الله عنه د صحابیت څخه منکراو په بی بی عائشه رضی الله عنها پسې تهمت ویونکى وي نو داسې شیعه چونکه کافر دی نو دده په فتحه ورکولو او د امام دده په فتحه اخیستلو د امام او د مقتدیانو د ټولو لومونځ باطلیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۹ بحواله درمختار فصل فی المحرمات ج ۱ ص ۳۹۸»

درکوع انتظار کول

چې جماعت درېږي یو کس ناست وي کله چې امام رکوع ته ځي نو سمدستی نیت وتری اوله امام سره په رکوع کې برخه واخلي دا کار مکروه اوله منافقینو سره مشابهت دی «فتاوی محمودیه دوهم ټوک ص ۳۵۴»

څلورم باب

ترويح

ترويح ولې كول كېږي

په تراويحو کې نړه وڅلور ور کعتونو وروسته يو څه وخت ناستې ته ترويح ويل کېږي تراويح د ترويح جمع ده ددې اصل معنی دا ستراحت ده کوم چې له راحت څخه اخيستل شوي چونکه په څلور کعتونو کې پنځه ترويحې کېږي ځکه دې لمانځه ته تراويح ويل کېږي او وجه د تسميه يې هم داده چې په لمانځه کې د شريعت له نظره راحت دې در رسول الله ﷺ ارشاد دی هغه مبارک فرمايي «قرة عيني في الصلاة» يعني زما دسترگوسروالي په لمانځه کې دې او په يوبل حديث کې دده مبارک ﷺ ارشاد دی دروژاتي لپاره دوي خوشحالي دي يوه دروژ مات پروخت او دوهمه خوشحالي هغه وخت کله چې له خپل رب سره ملاقات کوي په ظاهر له ملاقات څخه مراد تراويح دي په يوه حديث کې در رسول الله ﷺ ارشاد دی: ارحنا بالصلاة بيا بلال! يعني دلما نځه په تکبير ويلو مونږ ته آرام را ورسوه» په هر حال ددې ډول حديثونو پر بنسټ ويل کيدای شي چې د څلور ور کعتونو نوم ترويح ځکه ده چې له دې څخه راحت او روحاني سکون حاصلېږي د ترويحو په مينځ کې د يوې ترويحې په اندازه کينا ستل مستحب دي او که حافظ په دې پوهيدی چې د پنځمې ترويحې او ورو تر ورو منځ کينا ستل مقتديانوته گران تمامېږي نو نه دې کښيني په پنځمه ترويح کې اختيار دی «اشرف الايضاح شرح نور الايضاح ص ۱۲۰»

د تراويحو مسئلې

په ترويح کې څومره ناسته په کار ده

سوال: د ترويحې يعني تر څلور ور کعتونو وروسته څومره اندازه کينا ستل مراد دي د ترويحې مراد څه ده آيا هغه څلور ور کعت په کومو کې چې وشوه يا چې په څومره وخت کې چې څلور ور کعت لنډ نفل وکړل شي؟ جواب: بعد کل اربعة بقدرها څخه په ظاهره معلومېږي چې هغه ځانگړي رکعتونه چې په څومره وخت کې شوي هغه مراد دي «امداد الفتاوى ج ۱ ص ۴۹۰»

د عالمگيري په ترجمه کې دي چې که لمونځ کوونکيو ته گرانه او د جماعت لږيدو او ندينه وي نو تر دې هم لږ کينا ستل صحيح دي خود مقتديانود بېرې او گران تماميدوله امله در کوع او سجدي تسبيحات، سبحانک اللهم او درود پريښودل يومخ نه دي صحيح خوددعا يعني سبحان ذى المک والملكوت الخ او نور وپريښودل په دې شرط چې د مقتديانو تلواروي هيڅ پروانلري «ترجمه عالمگيري ص ۱۸۵»

په ترويح کې په لور او از درود ويل

سوال: د تراويحو د څلور ور کعتونو تر ادا کيدو وروسته په ترويح کې ځينې حضرات تسبيح سوکه ووايي په سردار عالم تر درود وروسته په لور او از د محمد ﷺ نعره پورته کړي شرعاً په کوم کتاب کې ددې اصل شته او کنه؟ جواب: ددې اصل (حقيقت) په شريعت کې هيڅ نشته فقهاؤ د اليکلي چې د تراويحو په ترويح کې يعني تر څلور ور کعتونو وروسته ورته اختيار دی که تسبيح وايي يا نفل

کوي ياقران کريم وايي ياچوپ کيني «فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۴۶»
درالمحتار ج ۱ ص ۲۲۱ مبحث التراويح په حواله»

په ترويه کي د دعائوت شته کنه

په تراويحو کي چي ترهرو خلورر کعتونو وروسته کوم ذکر مشهور دی هغه په هيڅ روايت او حديث کي نه موندل کيږي خو علامه شامي د قهستاني او نورو په حواله رانقل کړی دی چي تر ترويه وروسته دې دا ذکر وکړل شي: سبحان ذالملك والملكوت سبحان ذى العزة والعظمة والهيبة والقدرة والكبيرياء والجبروت سبحان الملك الحى الذى لاينام ولايموت سبح قدوس ربنا ورب الملائكة والروح اللهم اجرنا من النار يا مجير يا مجير يا مجير «شامي ج ۱ ص ۲۲۱»

ترهرو خلورر کعتونو وروسته دعا غوښتل

سوال: په تراويحو کي ترهرو خلورر کعتونو د حافظ او مقتديانو په گډه دعا غوښتل رواج دي يا داسنې طريقه ده؟ حافظ صاحب په زوره دعا کوي بل څوک هيڅ نشي ويلای نوآيا په ترويه کي صرف دعا کولای شي؟ جواب: د دعا غوښتل د دستور له سنت سره اړخ نه لگوي داهسي دود او رواج دی شريعت مقدسه چي د کوم شي اجازه کړې په هغه کي لاسوهنه بې گټې ده اوله نورو کړنو د مثال په ډول له تلاوت، تسبيح، نفلو او نورو څخه د منع کولو مترادف ده ځکه نو بيان شوې طريقه د ترک ورپه ده چا زړه غواړي ويې دې وايي خوپه داسي ډول چي بل چاته حرج او تکليف نه وي دې اختيار لري چوپه خوله کيني يا کلمه، تلاوت، درود شريف، وايي يا نفل لمونځ وکړي خوپه

جماعت سره مکروه دي يا د تسبيح سبحان ذى الملك الخ ووايي «فتاوی رحيميه ج ۱ ص ۲۵۲ بحواله شامي مع درمختار ج ۱ ص ۲۲۱»

په هره ترويه کي په لاس پورته کولو دعا غوښتل

سوال: د تراويحو په هره ترويه کي تر تسبيح لا اله الا الله وروسته د امام او مقتديانو په لاس پورته کولو دعا غوښتل يا صرف د مقتديانو په لاس پورته کولو دعا غوښتل جائز دي او کنه؟ که چيرته حافظ په ترويه کي دعا په دې فکر کوي چي ددې ثبوت نشته خوله ده څخه د مقتديانو فرمائش دی چي د عاهرو مرو غواړي داڅه پروا لري او کنه؟ که حافظ د مقتديانو وينا ونه مني نو مقتديان خوا بدي کيږي نو په دې صورت کي حافظ ته څه کول په کار دي؟ جواب: د تراويحو په هره يوه ترويه کي تسبيح لا اله الا الله او نور او د ماثوره دعا ويل منقول دي او په لاس پورته کولو دعا غوښتل صرف د شلورر کعتونو پر ختميدو معمول ده نو همدا سې کول په کار دی حافظ ته په دې صورت کي د مقتديانو وينا منل ضروري نه دی او نه مقتديانو ته په کار دي چي خپل امام ته داسي حکم وکړي ځکه چي امام متبوع وي نه تابع لکه چي د مشکوٰۃ د حديث مفهوم دی امام ددې لپاره وي چي په هغه پسې اقتدا وکړل شي «فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۷۹ بحواله مشکوٰۃ لومړی فصل ص ۱۰۱» په فتاوی رحيميه کي راغلي چي د امام او مقتدي په اجتماعي او ټولنيزه ډول دعا کول ضروري گڼل او پردعانه کونکي نيوکه او اعتراض کول صحيح نه دي هوکه انفرادي يوازي يوازي دعا وکړي نو منع نه ده «فتاوی رحيميه ج ۱ ص ۳۴۷»

په ترويوحه کې نصيحت کول

سوال: په عامه توګه په مسجدونو کې د تراويح ترهرو څلور ورکعتونو وروسته تسبیح ویل کېږي خو په یوه مسجد کې ددې په خلاف په لږ وخت کې و غلط نصيحت کېږي آیا دواړه کاره روا دي او کنه؟
جواب: ترهرو څلور ورکعتونو وروسته مستحب دادي چې تسبیح، لا اله الا الله، درود شریف او نور ووايي که ضروري نصيحت کله وشي چې ورته اړتیا وي نو څه پروانه نلري خودددي التزام چې په هره ترويوحه کې نصيحت هرو مرو وشي دابنه نه ده لکه چې په ردالمختار کې راغلي چې په چوپه خوله دې کښيني یاد کلمه ووايي یا د تلاوت وکړي یا درود شریف ووايي یا دیواځي نفلي لمونځ وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۴ بحث صلاة التراويح ج ۱ ص ۲۶۱ بحواله ردالمختار»

په ترويوحه کې دغه کلمات ویل څنګه دي

سوال: زموږ په مسجد کې د تراويح ترپیل مخکې یو سړی په لوړ آواز د کلمات وایي: التراويح سنته رحمکم الله لا اله الا الله والله اکبر والله الحمد تردې وروسته تراويح شروع کېږي تردوه رکعتو وروسته دغه تسبیح وایي: یا کریم المعروف یا قدیم الاخسان، احسن الیناربتنا یا خسانک القدیم یا الله یا الله یا الله فضل من الله ونعمه ومغفرة ورحمه لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحمد تر څلور ورکعتو وروسته البدر محمد المصطفى لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحمد تر ویلو وروسته یا کریم المعروف الخ وایي او په دوهمه ترويوحه کې خلیفه رسول الله بالتحقیق

د تراويجو مسئلي

امیر المؤمنین سیدنا ابوبکر الصديق لا اله الا الله الخ وایي او بیا په دریمه ترويوحه کې مُزینُ المسجد والمُنبر والمخرب امیر المؤمنین سیدنا عمر بن الخطاب لا اله الا الله الخ وایي او په څلورمه ترويوحه کې جامع القرآن کامل الحياء والايمان امیر المؤمنین سیدنا عثمان بن عفان لا اله الا الله الخ او په پنځمه ترويوحه کې اسد الله الغالب مظهر العجائب والغرائب امام المشارق والمغارب امیر المؤمنین سیدنا علی بن ابی طالب لا اله الا الله الخ وایي او سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الخ هم یو سړی وایي او دا ټول او راډ په لوړ او ازیل کېږي چې له امله یې نور خلک تسبیح او نور هیڅ نشي ویلای اوله وترو مخکې الوترو واجب رحمکم الله لا اله الا الله الخ وایي آیا د دغو ټولو کلماتو ویل په حدیث ثابت دي او ددوی دویلو څه حکم دی؟
جواب: دا ټولې خبرې د سنت سره اړخ نه لګوي یواځې یو رسم او رواج دی ځکه د ترک وړ دي پر دوو رکعتونو ترويوحه نشته اما تر څلور ورکعتونو وروسته ترويوحه شته او په دومره اندازه کښیناستل لمونځ کونکو ته ګران دي او په دې کې په اجتماعي او ټولنیز ډول دعا او ذکر نشته یوازې یوازې چې خلک څه غواړي هغه د وایي که تلاوت کوي یا نفیل کوي یا په ذکر مشغول شي یا درود شریف وایي یا چوپه خوله ناست وی ټول جائز دي دیوه شي ټول پابند ګرځول د شریعت دور کړي آزادی او خپلواکی په خلاف دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۱»

په ترويوحه کې تسبيح بايد په زوره وويل شي او که سوکه سوال: د تراويحو تر هر وځلور ورکعتونو وروسته چې کوم تسبيحات ويل کيږي يعنې سبحان ذی الکبرياء الخ دغه امام او مقتديان په زور ووايي که کرار او که دامام او مقتديانوپه حکم کې څه توپير شته؟ جواب: بيان شوي تسبيحات سوکه ويل غوره دي په زوره ويل يې نه دی په کار امام يې بايد هم کرار ووايي او مقتديان يې هم بايد کرار ووايي لکه چې د مشکوٰۃ په حديث کې راغلي يا ايها الناس اربعوا على انفسكم فانكم لا تدعون اصم ولا غائبا الحديث خلکو په خپلو خانوله نرمي کولو څخه کار واخلئ (دعا په زوره مه غواړئ) ځکه چې تاسو کوم کون يا غائب نه رابولئ «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳ بحواله مشکوٰۃ شريف ص ۲۰۱ باب ثواب التسييح فصل اول»

پنځم باب

تراويح له کوم وخت څخه شروع کيږي او تر کومه وخته صحيح کيږي او څه وخت روادى؟

کوم وخت چې درمضان مياشت وليدل شي له هماغه شپې څخه تراويح پيل کيږي کوم وخت چې داختر مياشت وليدل شي نو پرې دي بنودل شي ټوله مياشت تراويح کول سنت دي که څه هم په تراويحو کې قران کریم تر مياشت مخکې ختم کړي مثلاً په پنځلس شلو ورځو کې ټول قران کریم وويل شي نو په پاتې ورځو کې هم د تراويحو کول سنت مؤکد دي د ځينو خلکو خيال وي چې ژر به په کوم مسجد کې په اته لس ورځې کې قران کریم واورو بيا به رخصت شو دا په ياد ولرئ چې دا دوه بيل بيل سنتونه دي د ټول قران کریم په

تراويحو کې ويل يا اوريدل يو مستقل سنت دي او د ټولې روژې دمياشتې تراويح ځان ته يو جلا سنت دي نو په ختم کولو سره يو سنت عملي شوى دوه سنت پاتې شو کومو خلکو ته چې د سفر او نوروله کبله په رمضان کې يو ځاى تراويح کول مشکل وي نو هغوى ته مناسب دي چې لومړى قران کریم چې په څو ورځو کې چيرې ختميږي هلته واورى ترڅو قران کریم نيمگړى نه وي بيا چې چيرې وخت پيدا کړي او موقع وي هلته د تراويح کوي په دې صورت کې به قران کریم هم نيمگړى نشي او په خپل کار کې به هم ورته حرج نه وي د تراويحو وخت د لماخستن تر لمانځه وروسته پيل کيږي او د سهار تر سپيد وپورې وي که د لماخستن تر لمانځه مخکې تراويح وکړل شي نو دا په تراويحو کې نه شميرل کيږي «مظاهر حق نوى ترتيب ۱۴ او فضائل رمضان مولانا زکريا رحيم الله ص ۲»

په تراويحو کې له يوه ختم څخه کوم سنت مراد دي

سوال: په تراويحو کې يو ختم کول فقهاؤ سنت ليکلي لږ څخه مقصد کوم سنت دي مؤکد او که غير مؤکد؟ جواب: صحيح مذهب او اصح قول دادى چې په تراويحو کې يو ځل قران کریم ختمول مؤکد سنت دي د قوم دکهالت او مستى له امله دې دانه پرېښودل کيږي او د دوه ختمونوپه کولو کې فضيلت دى او درې ختمه کول افضل دي او چيرې چې فقهاؤ يو ختم سنت ليکلى دى له هغه څخه ظاهراً سنت مؤکد مراد دى ځينې فقهاؤ ليکلى که د کوم ځاى خلک دوو مره سست زړه ماتى او ناشوقه وي چې د پوره قران دا ورید و تاپ نه لري نو دوو مره دووايي چې مسجد ونه له خلکو خالي نشي که داسې لويديلى حالت نه

وي نو تريوه ختم دې کم نه کوي ځکه چې همدغه سنت دی «فتاویٰ رحیمیه ج ۴ ص ۴۰۲ بحواله بحر الرائق ج ۱ ص ۲۱»

په میاشت کې یو ختم کول سنت دي

په میاشت کې یو ځل په ترتیب سره د قران کریم په تراویحو کې ویل سنت مؤکد دي خود خلکو د کهای او سستی په وجه د دې ترک نه دی په کار ایا که دا اندېښنه وه چې که ټول قران کریم وویل شي نو خلک به لمانځه ته نه راځي او جماعت به مات شي یا به دوی ډیر ناخوښ وي نو غوره داده چې څومره اندازه خلکو ته گران نه تماميږي هغومره دې وویل شي او نور د له الم ترکیف څخه تر پایه لس سورتونه وویل شي «مظاهر حق جدید ترتیب ۱۴»

له رسول الله ﷺ څخه د شلور کعتونو ثبوت

سوال: رسول الله ﷺ دروژې مبارکې په میاشت کې څو رکعت ته تراویح کړي دي؟ جواب: پر شل رکعت ته تراویح اجماع او په احادیثو ثابتې دي نو شل رکعت کول په کار دي رسول الله ﷺ هم شل رکعت کړي دي په مصنف ابن ابی شیبه طبراني او بیهقي کې دا احادیث موجود دي «عن ابن عباس ؓ ان النبي ﷺ يصلي في رمضان عشرين ركعة سوى الوتر ترجمه: حضرت ابن عباس رضی الله عنهما فرمائي چې رسول الله ﷺ له وټرو پرته شل رکعت ته تراویح کولې» فتاویٰ دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۲ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۰ مبحث التراویح

تراویح له نبی کریم ﷺ څخه ثابتې دي

سوال: له رسول الله ﷺ څخه د تراویحو کول ثابت دي او کنه؟ جواب: نبی کریم ﷺ درې شپې تراویح کړي دي بیا صحابه کرامو ﷺ ترده مبارک وروسته ورباندې مواظبت او همیشیتوب کړی دی ځکه نو تراویح په جماعت شوې «فتاویٰ دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۳ بحث صلاة التراویح»

تراویح په جماعت سنت دي کنه

سوال: آیا تراویح په جماعت سره په مسجد کې کول ضروري دي؟ آیا په کور کېنې یې کولای شو کنه؟ جواب: تراویح په مسجد کې په جماعت کول سنت کفایه دي یعنې که په مسجد کې د تراویحو جماعت ونه شي نو محلي والا او کلیوال گنهگار یې اود سنت پرېښودونکي هم گرځي که ځینو په مسجد کې په جماعت ادا کړي او ځینو په کور کې نو د سنت د ترک گناه ورباندې نشته خود جماعت اود مسجد له فضیلت بې برخې کیږي «فتاویٰ رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۳ بحواله صغیری ص ۲۰۵»

بیله شرعی عذره تراویح پرېښودل څنګه دي

سوال: بیله عذره قصداً تراویح پرېښودل او دا ویل چې رسول الله ﷺ په خپله پرېښي دي ځکه یې مونږ هم پرېږدو دا جائز دي او کنه؟ جواب: تراویح سنت مؤکد دی بیله عذره د دې پرېښودونکي عاصی او گنهگار دی له راشده خلفاء ټولو صحابه ﷺ او سلفو صالحینو څخه د دې پابندی ثابته ده رسول الله ﷺ په خپله فرمایلي دي چې زما خیال دی چې فرض نشي همدغه یوشی دي چې له وجهې یې رسول الله ﷺ

ورباندې همیشته دې کړې په حقیقت کې دده مبارک دافرمايل په خپله ددوی داهتمام څرگند دلیل دی دیو شخص داعذر کول چې رسول الله ﷺ تراویح پرېښي دي زه یې هم پرېږدم قطعاً دقبول وړ نه دی او پر ناخبرتیا بڼه دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۱ خلاصه ردالمحتار مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۵۹»

د تراویح د پرېښودونکي حکم

سوال: کوم خلک چې تراویح نه کوي دهغوی حکم څه دی؟ جواب: تراویح د امام ابوحنیفه رحمته الله علیه په نزد مؤکد سنت دي او جماعت هم په تراویحو کې سنت دي ددې پرېښودونکي خطا کار او گنهگار دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۲۰»

تراویح دروژې تابع نه دي

سوال: زید وایي چې کوم خلک د شرعي عذر له امله روژې نه نیسي هغوی به تراویح هرومرو کوي دوی ته ضرور ثواب ورکول کیږي بکروایي معذور سړی چې روژه ونه نیسي هغه به تراویح هم نه کوي بلکه څوک چې روژه ونه نیسي دهغه تراویح کول عذاب دي په دوی دواړو کې دچاوینا صحیح ده؟ جواب: دزید وینا صحیح ده بکر غلط وایي د تراویح لپاره روژه شرط نه ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۵۹ باب النوافل مبحث فی التراویح»

تراویح دروژې تابع نه دي کوم خلک چې په کومه وجه روژه نه نیسي دهغوی لپاره هم تراویح کول سنت دي که یې ونه کړي نو د سنت د ترک په وجه گنهگار یږي «مظاهر حق جدید ترتیب ۱۴»

د تراویح کونکي او روژه نه نیونکي حکم

سوال: څوک چې ماښام تراویح وکړي خوشهار روژه ونه نیسي دهغه په اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: که کوم عذروي مثلاً ناروغي یا سفر نوروژه نه نیول مباح او صحیح دي هیڅ گناه ورباندې نشته او بېله عذره درمضان روژه نه نیول کبیره گناه ده چې بدله یې د ټول عمر په روژه هم نشي کیدلای «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۱ مشکوٰۃ ص ۱۷۷»

د وظیفې په وجه د وترو جماعت پرېښودل

سوال: یو سړی د ماخستن د سنتو او وترو ترمنځ د یوې وظیفې عادي دی په رمضان کې خو و ترپه جماعت کیږي نو وظیفه څنگه ویل په کار ده که وظیفه وایي نو د وولس رکعت تراویح ځنې تیر یږي او اته موندلای شي آیا اته رکعت تراویح وکړي د وترو په جماعت کې شریک شي که د وترو جماعت پرېږدي او که وظیفه دروژې په میاشت کې پرېږدي؟ جواب: د وظیفې په وجه د وترو جماعت پرېښودل نه دي په کار او تراویح شل رکعت کول په کار دي وظیفه که وایي نو وترو وروسته یا کوم بل وخت یې دي و وایي لنډه دا چې د وظیفې له امله کوم واجب او سنت نه پرېښودل کیږي بلکه وظیفه باید پرېږدي یاد وخت وربدل کړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۲ بحواله ردالمحتار ص ۲۲۰»

د تراویحو پروخت که خوب غالبه وی نو...

سوال: که د تراویحو پروخت خوب غالب وی پرمخ داوبوا چولو سره سره خوب ورځي نو د لمانځه په پرېښودلو کورته تلای شي او کنه؟

مقتدی الله اکبر وایي یاد امام د الله له لفظ ختمولو مخکې دى د الله لفظ ختم کړي په دې دواړو صورتونو کې د لمانځه شروع صحیح نه شوه دغه مقتدیانو ته په کاردې چې دوى دې دوهم ځل بیا الله اکبر وایي په امام پښې دې نیت وتړي «مسائل سجده سهوه ص ۷۴ بحواله صغیري ص ۱۴۳»

زیاتره مقتدیان لیدل کیږي چې کله امام رکوع ته ولاړ شي نو له هغه سره په رکوع کې د شریکیدو لپاره له نیغ او سیده دریدو پرته الله اکبر وایي رکوع ته ځي چې په دې ډول دوى د الله اکبر او از رکوع ته په رسیدو پای ته رسیږي دارنگه په لمانځه کې برخه اخیستل صحیح نه دي له تکبیر تحریمه څخه تر فارغیدو ولاړه فرض ده یعنې چې په سیده ولاړه کې د الله اکبر او از ختم شى تردې وروسته رکوع ته تیتیدل په کاردې که دولاړې پر مهال تکبیر تحریمه ختم نه شي نو دده په لمانځه کې شاملیدل صحیح نه دي «کفایت المفتی ج ۳ ص ۳۹۱»

د تراویحونیت

د تراویح د لمانځه د نیت هماغه طریقه ده کومه چې د نور و لمونځونو دود او ددې نیت په دې طریقه دی چې زه دې دوه رکعت ته تراویحونیت کوم کوم چې در رسول الله ﷺ سنت دي الله اکبر وایاست نیت وتړئ «مظاهر حق جدید ترتیب ۱۴»

د تکبیر تحریمه پر مهال د لاسونو نیولو طریقه

سوال: د تکبیر تحریمه په وخت کې دواړه لاسونه تر غوږو پورته کړي بیا سملاسي لاسونه وتړي او که یو وار لاسونه پریرې بیا یې وتړي صحیح کومه طریقه ده؟ جواب: تر تکبیر تحریمه وروسته او په

جواب: هو تلای شي په دې کې څه حرج نشته د خوب د غلبې پر مهال لمونځ کول مکروه او منعه دي د خوب تر پوره کیدو وروسته دې پاتې تراویح د سهار تر سپیدو منځکې وکړي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۲۵۵ بحواله صغیري ص ۲۱۱»

او د عالمگیری په ترجمه کې دي چې که د خوب غلبه وه نو په جماعت سره تراویح کول مکروه دي بلکه جلا په ښه بیداری یې دې وکړي ځکه چې له خوب سره په لمونځ کولو کې سستی او غفلت راځي او په قران کې غور او فکر کول ورځینې پاتېږي «ترجمه هندیه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۹۰ کتاب الصلاة»

مقتدی که په ناسته کې ویده شي نو څه حکم لري

یوه سړی تراویح له امام سره پیل کړې کله چې امام صاحب قعده وکړ نو دى ویده شو په دغه وخت کې امام صاحب سلام وگرځاوه دوه رکعت یې نور وکړل او د التحیات لپاره کیناستی نو دغه وخت داسې راوینش شو که ده ته د معلومه شوه چې امام دوه رکعت نور کړي دي نو سلام دې وگرځوي او بیا د نیت وتړي له امام سره دې په تشهد کې برخه واخلي کله چې امام سلام وگرځوي نو ولاړ دې شي دوه رکعت دژرو کړي چې سلام وگرځوي بیا دې له امام سره په دریم دوه رکعتیز کې شریک شي «ترجمه هندیه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۹۰ کتاب الصلاة»

په تحریمه کې د مقتدی غلطی

ځینې مقتدیان کله ناکله داسې غلطی هم کوي چې په هغه سره لمونځ یې مثلاً د امام تر تکبیر تحریمه یعنې الله اکبر ویلو مخکې

وتروکې تر قنوت مخکې دغه رنگه داختر د لمانځه په لومړي رکعت کې له دریم تکبیر سره دې لاسونه پورته کړي بیایې دوترې د لاسونو ایله کولو او بیاترلو طریقه ثابته نه ده «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۷»

بیله ثناء قرائت پیل کول

سوال: علماء د دین او مفتیان د شرعې متین په لاندې مسئله کې چې حافظ صاحب په رمضان المبارک کې په تراویحو کې تر تکبیر تحریمه سمدستي وروسته بیله ثناء ویلو سورة فاتحه شروع کړي څه فرمایي؟ جواب: د ثناء نه ویلو عادت جوړول خویوناوړه حرکت دی خو په لمانځه کوم کراهیت نه راځي ځکه چې د ثناء ویل صرف مستحب دي او د مستحب په ترک په لمانځه کې کوم قباحت نه راځي «فقط والله اعلم لیکونکی نظام دین د دارالعلوم دیوبند مفتی ۱۴۰۲/۱۲/۲۲ هج

په تراویحو کې د شلور کعتونو په یو ځل نیت کول

سوال: د تراویحو د شلور کعتونو لپاره په شروع کې په یو ځل نیت کول کفایت کوي که به له هر دوه رکعتونو سره جلا نیت کوي؟ جواب: د تراویحو لپاره په پیل کې د شلور کعتونو نیت کول کفایت کوي پر هر دوه رکعتو نیت کول شرط نه دي مگر غوره دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۴»

دوه دوه رکعتو تراویح کول

سوال: تراویح دوه دوه رکعتو کول په کار دي که څلور څلور؟ جواب: په تراویحو کې پر دوه دوه رکعتو سلام گرځول بهتر دي تراویح که څه

هم سنت مؤکد دي خو څلور رکعت په یوه سلام کول سنت مؤکد نه دي ددې په خلاف د لما سپینین سنت څلور رکعت په یوه سلام کول سنت مؤکد دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۷ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح ص ۲۲۰»

په تراویحو کې د سنت قرائت اندازه

سوال: دروژې په لومړۍ شپه حافظ تراویح ورکولو ته چمتو شو یوه مقتدي انکار وکړ چې مونږ قران کریم نه اورو امام او نورو مقتدیانو ورته وویل چې که یې ته نه اوري نو مونږ خویې اورو دا شخص په داسې حال کې چې په تن روغ او توان لرونکی دی بیا هم ټینګار کوي چې په لنډو سورتونو باید تراویح وکړو په دې صورت کې شرعاً څه حکم دی؟ جواب: فقهاؤ لیکلي چې افضل په دې زمانه کې دومره قران ویل په کار دي چې مقتدیانو ته د تراویح کول گران نه شي نو ددې شخص وینا هم پر همدغه محمول ده چې د مقتدیانو نه حال سره سم تراویح کول په کار دي دده مطلب له قران څخه انکار نه بلکه دده مطلب دادې چې په تراویحو کې قران کریم مه ختموئ بلکه په لنډو سورتونو تراویح وکړئ په دې کې کوم قباحت نشته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۱ بحواله ردالمحتار باب الوترو والنوافل مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۲۲»

آیا په تراویحو کې اوږده سورتونه ویل په کار دي که لنډ

سوال: په تراویحو کې ټول قران کریم افضل دی که له سورت فیل څخه ویل غوره دي؟ جواب: د ردالمختار مبحث التراویح لومړۍ ټوک ص ۲۲۲ لنډیز داسې دی چې یو ځل په تراویحو کې د قران کریم

ختم سنت دی اود قوم دستې له امله دامه پریږدی پر همدې عمل دی
او همدغه معمول دی «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۰۰»

په تراویحو کې د شلور کعتونو عقیده لرونکي
کېمېد او زیادت

سوال: که کوم شخص د شلور کعتونو تراویحو د سنت والي اعتقاد لري
خو کله یو ولس کله دیارلس او کله دیو خلو یېست رکعتونو نیت کوي
نو آیا گنہگار یې؟ جواب: شل رکعت تراویح کول سنت مؤکده دي
ددې په خلاف کونکي د احنافو په نزد سنتو پریښودونکي دي
اود سنت په خلاف کول بد دي؟ که څه هم بیان شوي شمیره په
احادیثو کې راغلي خود احنافو په نزد پرتولو احادیثو په پوره بصیرت
سره له غور کولو وروسته همدغه شل رکعت تراویح بلل شوي
اود حضرت عمر فاروق رضی الله عنه له تحریک څخه پر همدې د صحابه کرامو
اجماع شوي ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۷ بحواله رد المحتار ج ۱
ص ۲۲»

په تراویحو او نورو لمونځو کې امام باید قرائت په څومره

اندازه په زوره ووايي

سوال: په تراویحو او نورو جهري لمونځونو کې امام باید په څومره
اندازه په زوره قرائت ووايي؟ جواب: افضل او غوره داده چې امام په
جهري لمونځو کې بېله تکلیف د څومره په زوره ووايي چې مقتديان
قرائت اوریدلای شي له دې څخه زیات په تکلف ویل مکروه او منعه
دي لکه چې الله تعالی فرمایي: ولا تجهر بصلاتک الاية اوتیه په زوره

والی مه کوه په لمانځه خپل کې اومه سو کوالی کوه او خوښه کړه
دمینځ لاره.

مفسرین فرمایي چې په لمانځه کې په درمیان او از قرائت کول په
کاردې له دې څخه پر زړه اغیز کېږي نه یې د دومره په زوره وایي چې
قاری او سامع دواړه تکلیف وي چې په دې سره د زړه په حضور کې
خلل راشي «خلاصة التفاسیر ج ۳ ص ۲۷ تفسیر فتح المنان ج ۵ ص
۹۲» فقهاء کرام په زوره ویلو کې دوي خبرې ضروري بولي لومړی
دا چې ویونکي پر خپل ځان دعادت په خلاف زور رانه ولي داسې کول
مکروه دي دوهم دا چې نورو ته تکلیف نه وي مثلاً د تهجد پړوخت
څوک ویده دي یا څه خلک په خپل کار بوخت دي تاسوله هغوی سره
نژدې ودریږي په دومره لوړ او از قرائت پیل کړي چې دهغوی په
کار کې خلل راشي نو داهم مکروه دي تردغودوه خبر وروسته دریمه
خبره داده چې د جماعت د کمښت او زیاتوب په لحاظ ساتلو سره
قرائت وویل شي مثلاً د مقتديانو درې صفره وي تاسو په دومره
لوړ او از وایاست چې تر دریم صف پورې او از ورسیري یا یې تردې په
زوره وواياست چې تر بهره او از ورسې د فقیه ابو جعفر رحمته الله علیه قول
داسې دی چې څومره په لوړ او از وویل شي بهتره دی خوپه دې شرط
چې ویونکي ته به ستریا نه وي او څوک په تکلیف نشي
خود نور و فقهاؤ دا ویناده او راجح هم همدغه ده چې دارتیا په اندازه
دې آواز اوچت کړي یعنی صرف دومره دې آواز لوړ کړي چې تر دریم
صف پورې ورسیري اما که صفونه زیات وي نو تردې یې هم لوړولای
شي په دې شرط چې پر ځان زیات زور رانه ولي «فتاوی رحیمیه ج ۱

ص ۳۵۱ بحواله طحطاوي على مراقي الفلاح ص ۱۳۷ فصل في واجب الصلاة در مختار ص ۴۹۷ مجمع الانهر ص ۱۰۳ ج ۱ عالمگیری ج ۱ ص ۷۲

یوازي په تراويحو کې قرائت څنگه ووايي

سوال: نارینه تراويح په جماعت سره وکړي که جلا جلا؟ که یوازي یې وکړي نو قرائت به په لور او ازوايي او که په ټیټ؟ جواب: نارینه دي په جماعت سره تراويح کوي که له کوم چا څخه جماعت تیر شي او یوازي تراويح کوي نو که یې سوکه وایي او که په زوره دواړه صورتونه جائز دي خو په زوره ویل اولی او غوره دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۹ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۵۵۲ باب التراويح»

آیا تراويح دارنگه هم کیدای شي

سوال: تراويح دارنگه کول مثلاً په لومړي رکعت کې سورة التكاثر او په دوهم رکعت کې سورة اخلاص یا په اول کې سورة العصر او په دوهم کې سورة اخلاص څنگه دي؟ جواب: تراويح دارنگه هم صحیح کیږي خو د لازم بلل او ډیره پابندي کول نه دي کاربلکي په ترتیب سره د سورتونو یا «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۱»

داسه

لومړی و تر کول په کار دي که تراويح

سوال: تراويح تر و تروله مخه کول په کار دي که وروسته؟ یو سړی لومړی و تر کوي و وروسته تراويح کوي شرعي حکم څه دی؟ جواب: په تراويحو کې مشروع طريقه داده چې دلما خستن تر لمانځه وروسته اوله و تر و مخکې لومړی تراويح وکړي او تر هغه وروسته بیا و تر و کړي خو که تراويح تر و تر و وروسته وکړي داهم صحیح دی له در مختار څخه هم داسې معلومیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۴ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۵۹»

دوه رکعتنه سنت مخکې کول په کار دي که تراويح

سوال: چې کله په روژه مبارکه کښې تراويح پیل شي نو تر فرض وروسته چې کوم دوه سنتونه دي هغه باید وکړي بیا په تراويحو کې برخه واخلي او که له تراويحو وروسته سنت ادا کړي؟ جواب: تر فرض او سنتو کولو وروسته باید په تراويحو کې شریک شي په فتاوی شامي کې راغلي دي و قتها بعد صلاة العشاء یعنی د تراويحو وخت د ما خستن تر لمانځه وروسته دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۰۰ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۵۹»

که خلکو چې فرض تیر شي نو جماعت باید وکړي او که څنگه

که څو کسان د فرض لمانځه له کیدو وروسته راشي جمع شوې تراويح شروع دي نور اتلونکی کسان باید فرض په جماعت وکړي و که یوازي یوازي فرض ادا کړي بیا په تراويحو کې شریک شي؟ همداراز و تیر ساعت وکړي او که یوازي؟ جواب: دا خلک د جلا جلا

فرض لمونځ وکړي دامام سره دې د تراویحو په جماعت کې شریک شي او وتر دې له امام سره په جماعت ادا کړي که څه هم دوی فرض لمونځ په جماعت ونه موندی په درمختار کې داسې راغلي چې فرض یوازې کونکي تراویح په جماعت سره کولای شي ځکه چې د دواړو حکم برابر دی لکه چې تراویح په جماعت سره نه کونکي وتر په جماعت سره کولای شي همدارنگه فرض یوازې کونکي هم وتر په جماعت سره کولای شي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۴۸ بحاشیه استاذی حضرت مولانا مفتی سعید احمد صاحب پالنپوري»

د تراویحو تیر شوي رکعتونه کله راگرځول په کار دي

سوال: یو سړی مسجد ته هغه وخت داخل شو کله چې دلما خوستن فرض شوي وودی په تراویحو کې تردو ویاڅلور ورکعتونو وروسته شریک شو اوس تیرې شوې تراویح څرنگه راوگرزوي؟ آیا وتر په جماعت سره ادا کړي او که ترتیر و شويو تراویحو وروسته و ترو کړي؟
 ځواب: که په مینځ کې یې موقع وموندله نو دامام د ترویحې په وخت کې دې تیر شوي رکعتونه راوگرزوي او که نو چې کله وتر په جماعت سره ادا کړي تر هغه وروسته دې تیرې شوې تراویح راوگرزوي په درمختار کې راغلي چې د تراویحو وخت دلما خستن تر لمانځه وروسته اود سهار تر سپید وپورې دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۵۹»

او تر مخکې او وروسته دواړه رنگه کولای شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح»

په تراویحو کې پاته شوي ایتونه به چیرې راگرزوي
 سوال: زمونږ په مسجدونو کې حافظان په عامه توګه له مسائلو ناخبروي هغوی په تراویحو کې قرآن کریم وایي اود سهوې په وجه په مینځ کې دوه درې ایتونه ورځینې پاته شي یا زبر، زیر او پینښ ځینې غلط شي نو په دوهم رکعت کې دغه پاته شوي ایتونه بیا وایي خو په کومه دوه رکعتیز کې چې ایا تونه ورځینې پاتې شوي وي هغه نه راگرځوي د پوښتنې وړ خبره داده چې د آیت په پاتیدو د معنی په سبب لمونځ فاسد یږي نو دلما څه راگرزول ضروري دي او کنه؟ که د معنی په بدلون دنه خبریدو له امله راگرزول ضروري نه دي؟ جواب: که د قرائت غلطی په کوم دوه رکعتیز کې پر داسې موقع راغله چې دلما څه فاسد ولوباعث وي نو د دغودو ورکعتو راگرزول ضروري دي او که داسې غلطی وه چې لمونځ فاسد ونکي نه وه نو دلما څه راگرزولوته اړتیا نشته بلکه لمونځ صحیح کیږي په مینځ کې د ایتونو په پاتیدو یا د زبر، زیر او پینښ په غلطی کولو کې هم همدغه حکم دی مثلاً د څو ایتونو په مینځ کې د پاتیدو په وجه د معنی بدلون راغلی نو لمونځ صحیح شو صرف د قرآن ختمولو لپاره په نور و دوه رکعتیزو کې د دغوایتونو راگرزونه کفایت کوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۸ د عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۰۱ په حواله»

پاته شوي ایتونه په راتلونکي ورځ ویل څنګه دي
 سوال: په تراویحو کې سهو له حافظ صاحب څخه د ځینو ایتونو پاتیدل اود دوه یمه یا دریمه ورځ دغه ایتونه په متفرق ډول یو په بل پسې ویل جائز دي او کنه؟ اود پوره ختم ثواب به سره له

کراهيته وي که بې له کراهيته؟ جواب: صرف د قرآن د ختم لپاره که په نور و دوه رکعتيزو کې دغه دوه آيتونه راوگرزول شي نو کافي دي د پوره ختم ثواب ورکول کېږي او کله چې په هيره داسې وشول نو په دې کې هيڅ گناه نشته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۴ دعا لښکري مصري ج ۱ ص ۱۰۱ په حواله»

له تراویحو سره تړلې یو ځای دیرش مسئلې

۱ د تراویحو جماعت د لماخوستن د جماعت تابع دی ځکه نو د لماخستن تر لمانځه مخکې جائزه دي او په کوم مسجد کې چې د لماخستن لمونځ نه وي شوی هلته تراویح هم په جماعت سره کول صحیح نه دي «کبيري ص ۳۹۱»

۲ مسئله: یوه سړي دامام یا مقتدي په حیث تراویح وکړې او س په همدغه شپه دده لپاره دامام په حیث تراویح کول صحیح نه دي خو که په بل مسجد کې د تراویحو جماعت کیدی نو هلته د نفلو په نیت شریکیدل بېله کراهيته جائز دي «کبيري ص ۳۸۹»

۳ دوه رکعت په یوه سلام کول افضل دي او څلور هم څه پروا نلري اته رکعت هم په یوه سلام مکروه نه دي «خو پر هره ترویحه به دا استراحت د جلسې فضیلت نشي حاصل» البته تردې زیات خلاف اولی او مکروه دی «کبيري»

۴ مسئله: یو سړی مسجد ته داسې وخت راوړسید چې جماعت شروع شوی وو نو ده ته په کار دي چې لومړی فرض او سنتونه وکړي تردې وروسته په تراویحو کې برخه واخلي او پاتې شوې تراویح دې دوو ترویحو په مینځ کې پوره کوي که موقع نه وه نو ترو ترو وروسته

یې دې وکړي داسې دې نه کوي چې دوو ترو یا تراویحو جماعت پرېږدي یوازې یې کوي «کبيري»

۵ مسئله: په یوه امام پسې فرض په بل پسې تراویح او و تر کول هم جائز دي ۶ مسئله: که وروسته معلومه شوه چې په کومه وجه د لماخستن لمونځ نه شو صحیح مثلاً دامام او دس نه وو یا کوم رکن ځینې پاتې شونو له فرضو سره د تراویحو راگرځول هم په کار دي که څه هم دلته هغه وجه موجوده نه وي «کبيري»

۷ مسئله: درمضان د شپې د قیام یا تراویحو، یادوخت د سنتو یا دامام د لمانځه په نیت تراویح ادا کېږي «خانيه»

۸ مسئله: که امام دوهمه یا دریمه شفعه (دوه رکعت) کوي او کوم مقتدي په ده پسې د لومړي شفعي نیت وکړي نو په دې کې څه حرج نشته «خانيه»

۹ مسئله: که چیرې ورپه یاد شوه چې تیره شپه د تراویحو کوم دوه رکعت پاتې شوي یا فاسد شوي نو دهغه په جماعت سره د تراویحو په نیت راگرزول مکروه دي ۱۰ مسئله: که چیرې ترو ترو کولو وروسته ورپه یاد شوه چې دوه رکعت پاتې شول نو هغه هم په جماعت سره کول په کار دي ۱۱ مسئله: که وروسته ورپه یاد شول چې یو کرت یو رکعت شوی شفعه نه ده پوره شوې یعنی تراویح ۱۹ رکعت شوي نو دوه رکعت دې نورو کړي یعنی یوازې فاسده شفعه دې راوگرزوي تر هغه وروسته ټولې تراویح نه راگرزول کېږي ۱۲ مسئله: کله چې فاسد شفعه راگرزول کېږي نو په هغه کې چې څومره قرآن کریم ویل شوی وي دې هغه هم راگرزول په کار دي تر څو ټول قرآن په لمانځه کې

ختم شي ۱۳ مسئله: که ترا تلس رکعتہ کولو وروسته ورپه یاد شول چې د تراویحو دوه رکعتہ پاته دي نو د وترو پردو هم رکعت یې سلام وگرزولو نو دغه دوه رکعتہ په تراویحو کې نه شمیرل کیږي

۱۴ مسئله: که امام پردو رکعتہ ناسته نه بلکه پر څلور رکعتہ وکړه نو دا ځل دوه رکعتہ شمیرل کیږي ۱۵ مسئله: بيله عذر په ناسته تراویح ادا کیږي اما ثواب نیم ورکول کیږي ۱۶ مسئله: که امام د کوم عذره وجه په ناسته تراویح ورکوي بیا هم مقتدیانو ته په ولاړه کول مستحب دي ۱۷ مسئله: تراویح شمیرل مکروه دي ځکه چې دادناشوقی نښه ده ۱۸ مسئله: مستحب داده چې د شپې زیاتره برخه په تراویحو کې تیره شي ۱۹ مسئله: یو ځل قرآن کریم ختمول (په ویلویا او ریدلو) سنت دی دوهم ځل فضیلت دی او درې ځلې افضل دی ځکه نو که په هر رکعت کې تږدې لس آیتونه وویل شي نو یو ځل په هوسایي ختمیږي او مقتدیانو ته به هم مشکل نه وي ۲۰ مسئله: کوم خلک چې حافظان دي دهغوی لپاره فضیلت دادی چې کله له مسجد څخه راشي نو شل رکعتہ نورو کړي ترڅو د دوه ځله ختمولو ثواب ورته حاصل شي ۲۱ مسئله: په هره عشره (لسیزه) کې یو ختم کول افضل دي ۲۲ مسئله: که چیرې مقتدیانو دوه مره ضعیف او کماله وي چې یو ځل هم ټول قرآن نشي اوریدلی بلکه ددې په وجه جماعت پرېږدي نو په څومره اوریدو چې دوی راضي وي هغومره دې وویل شي یادې په الم ترکیف سره تراویح وکړای شي خو په دې صورت کې د ختم د سنت له ثوابه یې برخې کیږي ۲۳ مسئله: که کوم آیت پاته شو او مخته ترڅه برخې ویلو وروسته ورپه یاد شو چې فلانی

آیت پاته شوی دی نو ددې ترویلو وروسته پرمخ ویل شوې برخې راگرزول هم مستحب دي ۲۴ مسئله: په کوم پاته شوی سورت د دوو رکعتونو په مینځ کې فصل کول په فرضو کې مکروه دي په تراویحو کې مکروه نه دي ۲۵ مسئله: که مقتدیان ضعیف او کماله وي چې دا ورېده لمانځه زغم نه لري نو پردو دوه رکعتونو د دعا پرېښودل پروانه لري خو دردو پرېښودل نه دي په کار ۲۶ مسئله: یو سړی داسې وخت په جماعت کې شریک شو چې امام قرائت پیل کړی و نو ووتنا (سبحانک اللهم) ویل نه دي په کار ۲۷ مسئله: مسبوق دې دخپل لمانځه یوازې پوره کولو لپاره ترهغه نه ولاړیږي ترڅو چې دامام د لمانځه د ختمولو یقین نه شي «محیط» ځکه چې کله ناکله امام د سجده سهوې لپاره سلام گرزوي او د مسبوق دا خیال شي چې د لمانځه ختمیدو سلام دی نو دخپل لمانځه پوره کولو لپاره ولاړ شي په داسې صورت کې سمدستي له امام سره بیرته شریکیدل په کار دي ۲۸ مسئله: که چیرې یو سړی داسې وخت راغلی چې امام په رکوع کې وده سمدستي تکبیر تحریمه وویل په رکوع کې شریک شو خوا امام له رکوع سره پورته کړ نو که په سیده ولاړه ده تکبیر تحریمه ویلې وه رکوع ته تللی و او رکوع ته ترتیتیدوله مخه یې الله اکبر ویلې و او ملایې په رکوع کې برابره کړې وه تردې وروسته امام له رکوع سره پورته کړ نو بیا خوده رکعت و موندی که څه هم یو ځل یې تسبیحات نه وي ویلې او که دامام تر سره پورته کولو مخکې یې په رکوع کې ملا نه وه برابره کړې نور رکعت یې نه دی موندلی او که په سیده ولاړه کښې یې

تکبیر نه وي ختم کړی بلکه د تیتید و پروخت یې و وایي او په رکوع کښې یې پوره کړي نو دا شروع کول هم نه صحیح کیږي (محیط) ۲۹ مسئله: که چیرې په رکوع کې له امام سره شریک شو او صرف یو تکبیر یې و وایه بیا هم لمونځ صحیح شو که څه هم له دې تکبیر څخه یې درکوع د تکبیر نیت کړی وي د تکبیر تحریمه نیت یې نه وي کړی دهغه نیت اعتبار نشته په دې شرط چې تکبیر یې په ولاړه ویلی وي په رکوع کې یې نه وي ویلای ۳۰ مسئله: په یوه امام پسې فرض او په بل پسې تراویح او وتر کول هم جائز دي «کبیری» ماخوذاً ز فتاوی محمودیه مجموعه فتاوی استاذی مولانا مفتی محمود حسن گنگوهری ج ۲ ص ۳۵۰ تر ۳۵۷»

شپږم باب

د بسم الله په بیان کې

آیا په تراویحو کې په زوره بسم الله ویل ثابت دي

سوال: آیا له عبد الله بن مسعود رضی الله عنه څخه داسې کوم روایت شته چې بسم الله له هر سورت سره نازل شوې ځکه نو احتیاطاً په تراویحو کې باید په جهر سره وویل شي؟ که چیرې بسم الله په زوره ونه وایي آیا گنهګار یې که څنګه؟ جواب: په زیاتره روایاتو کې راغلي چې رسول الله ﷺ به قرائت له الحمد لله څخه شروع کاوه له دې څخه څرګندیږي چې بسم الله به یې په زوره نه ویله چې همدا د ابو حنیفه رحمته الله علیه مذهب دی نو له هر سورت سره په تراویحو کې د بسم الله جهر کول نه دي په کار په ټول قران کریم کې دې د کوم سورت سره

یو ځل په زوره وویل شي (فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۸ بحواله درمختار ۱ ص ۴۵۷ باب صفة الصلاة)

د بسم الله په زوره ویل په تراویحو کې څنګه دي

سوال: په پېښور او نورو ولسوالیو کې په ټول قران کریم کې له یوه سورت سره هم بسم الله الرحمن الرحیم په تراویحو کې په زوره نه وایي دوی وایي چې له رسول الله ﷺ څخه ددې ثبوت نشته او په زوره ویلو سره بسم الله د قران شریف جز کیدل نه لازمیږي؟ حال دادی چې دهندوستان علماء یو ځل جهر کوي او مولانا عبدالحی رحمة الله علیه په فتاوی کې یو ځل په جهز ویل مسنون لیکلي ددې د جهر څه وجه ده؟ جواب: د بسم الله الرحمن الرحیم یو ځل په زوره ویل ځکه ضروري چې داد ټول قران کریم جزء ده په یو ځای کې هم په جهر نه کولو د سامعینو قران اوریدل نه پوره کیږي همدغه وجه د جهر معلومیږي ځکه ظاهراً د قران جزئیت و جهرت ته لازم نه دی مګر چونکه د ټول قران شریف ختم په تراویحو کې مسنون دی ځکه د بسم الله یو ځل په زوره ویلو ته سنت ویل شوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۴۵۸ باب صفة الصلاة»

د قرائت د امامانو پیروي په تلاوت کې ده په لمانځه کې نه ده سوال: یو مولوي صاحب چې حافظ د قران اوقاري هم دی هغه په تراویحو کې تر سورت فاتحه وروسته له هر یو سورت مخکې بسم الله په زوره وایي دی وایي چې په دې کې نه کوم قباحت شته نه کراهیت دپه زوره ویلو په ثبوت کې دا فرمایي چې په تراویحو کې لکه څنګه چې د قران پوره کول د قرائت او ویلو په اعتبار مقصد او سنت مؤکد دی

همدارنگه د قران بشپړول دا وریدوپه اعتبار د مقتديانو په هکله هم مقصود دی ځکه نو ترڅو چې په تراویحو کې د هر سورت مخته بسم الله ونه ویل شي د مقتديانو په هکله اختلاف نه ایسته کيږي او اختلاف هم دائمه مجتهدینو نه بلکه د قرائت د امامانو دې نو تر فاتحه وروسته د هر سورت مخته په تراویحو کې بسم الله په زوره ویل څنگه دي؟ او دا حنفولپاره بسم الله دخپلو مجتهدینو په اتباع سوکه ویل په کاردې او که د قرائت د امامانو په اتباع په زوره ویل په کاردې؟ جواب له درمختار باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۵۷ څخه معلومېږي چې په لمانځه کې دا حنفو په نژدېه اتفاق سره بسم الله سوکه ویل په کاردې په دې کښې دا حنفو په نژدېه اختلاف نشته او مطلقاً هر لمانځه ته شامله ده که فرض لمونځ وي که نفل که تراویح او نور له دې عبارتته د اهم څرگندېږي چې د قرائت د امامانو اتباع په تلاوت کې ده په لمانځه کې نه ده پر همدې مونږ خپل استاذان او دا حنفو علماء لیدلي دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۵»

له سورة اخلاص سره بسم الله ویل

بسم الله د امام ابو حنیفه رحمته الله علیه په نژدېه قران کریم یو آیت ده د کوم سورت جزء نه ده دا یو ځل که هر ځای وي ویې دې وایي د قل هو الله ځانګړتیا نشته چیرې چې وغواړئ ویې وایاست لکن دا عقیده ساتل چې له قل هو الله پرته له کوم بل سورت سره صحیح نه ده بدعت ګرځي ګنه هیڅ پروانه لري «فتاوی رشیدیة کامل ص ۲۲۵»

د بسم الله په اړه د مولانا تها نوي رحمته الله علیه فتوی سوال: په تراویحو کې چې حافظ صاحب قران کریم اوروې نو دې به له هر سورت سره بسم الله په زوره وایي که به یې په کوم یو ځای کې وایي؟ جواب: د سورتونو په مینځ کې کیدوپه وجه د بسم الله جزئیت والی خونه لازمیږي خود مذهب په کتابونو کې څرګندونه شته چې بسم الله د مطلق قران جزء ده د کوم سورت یا هر سورت جزء نه ده نو د دې تقاضا داده چې یو ځای هر ورو په زوره وویل شي ګنه د مقتديانو قران به بشپړنه شي د قاري اخفاء په بسم الله کې هم کيږي ځکه چې د ځینو اجزاؤ د جهر او د ځینو سوکه ویل جائز دي د قرائت له فن سره خودامسئله صرف د ورو تړون لري وروسته له فقهي سره اړینه ده او په هغه کې د بسم الله اخفاء ده «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۵» په تراویحو کې تر هر سورت مخکې بسم الله ویونکی حنفي دخپل مذهب خلاف کوي

په فتاوی رحیمیه کې د بسم الله په اړه څرګندونه ده چې له لمانځه دباندې د قران په تلاوت کې د قرائت د امام د مسلک پیروي کيږي او په لمانځه کې د امام اعظم رحمته الله علیه د مسلک اتباع کيږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۵»

له تکبیر تحریمه څخه تر سلام ګرزولو ټول لمونځ دې د امام اعظم رحمته الله علیه له مسلک سره سم وشي او که په بسم الله کې مخالفت وشي دابه مناسب نه وي.

د بسم الله په اړه دامام اعظم رحمته الله عليه مسلک

پر دې ټول اهل اسلام اتفاق دي چې په قران کې بسم الله الرحمن الرحيم د سورة نمل جزده او په دې هم اتفاق دی چې له سورة توبه پرته د هر سورت په پيل کې بسم الله ليکل کيږي خو په دې کې د مجتهدينو امامانو اختلاف دی چې بسم الله د سورة فاتحه يا ټول سورتونو جزده او کنه؟ دامام اعظم ابو حنيفه رحمته الله عليه مذهب دادی چې له سورة نمل پرته بسم الله د کوم بل سورة جزه نه ده بلکه ځان ته يو آيت دی کوم چې د هر سورت په شروع کې د دوو سورتونو تر مينځ د جلاوالي او امتياز څرگندولو لپاره نازل شوې ددې احترام اودرناوې د قران کریم په رنگه واجب دی دې ته په نې اودسه لاس وروړل جائز نه دي «معارف القرآن ج ۱ ص ۱۲»

مسئله: په لمانځه کې تر سورت فاتحه وروسته له سورت پيل کولو څخه مخکې بسم الله ويل نه دي په کار که جهري لمونځ وي او که سري ځکه له رسول الله اوله راښده خلفاءو څخه ثابته نه ده «معارف القرآن ج ۱ ص ۲۰ بحواله شرح منيه»

د خبرې لنډيز

له رواياتو معلومېږي چې بسم الله د قران کریم جزه ده د هر سورت جزه نه ده ځکه په تراويحو کې يو ځل په زوره ويل او دهغه اوريدل ضروري دي او که په زوره بسم الله ونه ويل شي نو ديوه ايت کمی راځي اوس دا خبره چې بسم الله په کوم ځای او کوم سورة کې ووايو نو په دې کښې اختيار دی چېرې چې موخوښه وي ويې وایاست ځينې حافظان د قران د ختم په ورځ بسم الله په ځانگړې توگه له سورة اخلاص سره

وايي د بسم الله ويل خوبه صحيح شی خود کوم خاص سورة التزام مه کوئ ترڅو مقتديان دا (بسم الله) ددې سورة جزء ونه گڼي غوره داده چې کله له يوه سورة سره کله له بل سورة سره وويل شي دا حقرايه داده چې په لومړي ورځ د قران په شروع کې د سورة بقره په پيل کې وويل شي ترڅو په هغه حديث هم عمل وشي چې هر کار له بسم الله څخه شروع کوي خود اهم ضروري مه بولئ اختيار دی چېرې چې غواړئ هلته يې ويلای شئ په لمانځه کې خود بسم الله په اړه دامام اعظم رحمته الله عليه پيروي په کار ده اوله لمانځه څخه بهر کله چې د قران تلاوت کيږي نو په دې کې د قرائت دامامانو اتباع وي يعنې د هر سورة په سر کې دې په زوره وويله شي «مرتب محمد رفعت قاسمی»

اووم باب

سجده سهوه

د سجده سهوي اصول

سجده سهوه په لاندنيو وجهو واجبېږي

۱ د لمانځه له واجباتو څخه کوم واجب په هيره پريښودل

۲ د کوم واجب له خپله ځايه ځنډول ۳ ديوه رکن په اندازه کوم واجب

ځنډول ۴ يو واجب دوه ځله کول ۵ کوم واجب بدلول لکه په جهري

لمانځه کې سوکه او په سري لمانځه کې په زوره قرائت ويل ۶

د لمانځه له فرضو څخه يو فرض له خپله ځايه ځنډول ۷ کوم فرض له

خپله ځايه مخکې کول ۸ کوم فرض مکررول يعنې دوه ځله په هيره

ادا کول «مسائل سجده سهوه ص ۲۲»

د سجده سهوي کولو طريقه

موال: په سجده سهوه کې يواځه ته سلام گرزول په کار دي که واورول وروته او تر نيمې التحياتو ويلو وروسته به سلام اړه وي بيا به سجده سهوه کوي که تر پور: التحيات وروسته او تر سجده سهوي وروسته پوره التحيات ووايي سلام وگرځوي که څنگه؟ جواب: تر پوره التحيات ويلو وروسته به يواځه ته سلام گرزوي چې د سهوي دوي سجدي وکړي بيا به ټوله التحيات، درود شريف او نور ووايي سلام به گرځوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۸ بحواله عالمگيري مصري ج ۱ ص ۱۱۷»

که د واورول وروته سلام وگرزوي نو څه حکم دی

سوال: يوازې لمونځ کونکی که دکوم رکن د هيريدو پر مهال د سجده سهوي لپاره پردواړه طرفه سلام وگرزوي نو څه حکم دی؟ جواب: صرف يوي خواته دې سلام اړوي خو که پردواړو لورو سلام وگرزوي نو هيڅ پروانه لري بيا دې هم سجده سهوه وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۹۱ باب سجود السهو»

سجده سهوه يې وکړه خو سلام يې ونه گرځاوی

که کوم چاد سجده سهوي کولو پر مهال پر نې اړخ سلام ونه گرزاوی مخامخ يې سلام ووايي سجده سهوه يې وکړه بيا هم سجده سهوه صحيح شوه «مسائل سجده سهوه ص ۲۴۹ بحواله شامی ج ۱ ص ۵۴۲»

که يې په سجده سهوه کې يوه سجده وکړه

سوال: امام په لمانځه کې سهوه شو وروسته امام له اصولو سره سم سجده سهوه وکړه خود سهوي يوه سجده يې وکړه تر التحيات،

د تراویجو مسئلې

درود شريف او دعا ويلو وروسته يې سلام وگرزاوی آيا لمونځ صحيح شو کله؟ جواب: د سجده سهوي لپاره دوي سجدي واجب دي يوه سجده کفايت نه کوي ځکه نو لمونځ دراکر زولو وړدی «فتاوی رحيميه ج ۳ ص ۳۲ بحواله نورالايضاح ص ۱۱۰ وهدايه ج ۱ ص ۱۳۲»
د واجب په ځنډولو سجده سهوه

سوال: د واجب د ځنډولو له امله په سجده سهوه کې اختلاف دی شرعاً څه حکم دی؟ جواب: په اصل کې سجده سهوه د واجب په پرېښودلو لازميږي خو چونکه د واجب په ځنډولو هم ترک د واجب لازميږي ځکه په ځنډولو واجب سجده سهوه لازميږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۷۵ بحواله عالمگيري مصري ج ۱ ص ۱۱۸ باب سجود السهو»

په ډيرو غلطيانو څو سجده سهوي کيږي

له يو چاڅه په لمانځه کې ډيري داسې غلطيانې وشوي چې په هره غلطۍ سجده سهوه واجبېږي نو په دې صورت کې يو ځل سجده سهوه کول د ټولو د جبران لپاره کفايت کوي «مسائل سجده سهوه مخ ۵۰»

په سجده کې درکوع تسبيح ويل

سوال: په رکوع کې سهواً د سجدي تسبيح ويل يا په سجده کې درکوع تسبيح ويل په دې سره څو به لمانځه ته څه زيان نه رسيږي؟
جواب: نه هيڅ زيان نه رسيږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۲۱»

همدارنگه دركوع د تسبيحاتو ويلو په ځای په بسم الله ويلو سجده سهوه نه لازميږي ځكه چې دركوع تسبيحات واجب نه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۵»

خو تنزيهي مكروه دي كه ورپه ياد شي نو دركوع يا سجده تسبيحات دي ووايي ترڅو له سنت سره سم شي «مسائل سجده سهوه ۴۲ مخ» د سجده سهوې په وجوب كې ټول لمونځونه برابر دي

سوال: په تراويحو كې حافظ صاحب پر دوه ركعتونو د ناستې پر ځای ولاړ شوي يا په فتحه وركولو كښي ناستی خو سجده سهوه يې ونكړه د پوښتنې په ځواب كې حافظ صاحب وويل چې تراويح خو سنت دي په دې كې و سجده سهوې كولو ياد لمانځه راگرځولوته اړتيا نشته نو آيا په تراويحو كې چې له امام څخه داسې غلطی وشي او سجده سهوه ونكړي نو د لمانځه راگرځولوته ضرورت شته او كنه؟ جواب: دامام دا وينا چې تراويح سنت دي په دې كې سجده سهوه كولوته يا لمانځه راگرځولوته اړتيا نشته صحيح نه ده لمونځ كه فرض وي كه واجب، سنت يا نفل وي په ټولو لمونځونو كې د سجده سهوې حكم يورنگه دی اما دا اختراو جمعې په لمانځه كې كله چې ډيره زياته گڼه گڼه وي او په سجده سهوه كولو كې په مقتديانو كې دا انتشار را منځته كيدو او د تشويش له امله د لمانځه د خرابيدو خطر وي نو په داسې صورت كې سجده سهوه معافېږي همدارنگه كه كوم ځای په تراويحو كې هم خلك ډيروي او په سجده سهوه كولو په خلكو كې د گډوډۍ او د لمانځه د فساد قوي اندېښنه وي نو سجده

سهوه ساقطېږي او د لمانځه راگرځولوته به هم اړتيا نه وي «فتاوی رحيميه ج ۳ ص ۲۲ بحواله شامي ج ۱ ص ۷۰۵»

په كومه غلطۍ لمونځ فاسدېږي

په غلط ويلو چې كوم لفظ پيدا شي دهغه په اړه امام اعظم رحمته الله عليه او امام محمد رحمته الله عليه دا بحث نه كوي چې هغه لفظ په قران كې شته او كه نشته دهغوی په نزد قاعده داده چې په ويلو كې په كومه كلمه كې د زياتوب يا كمښت له امله په دې شرط چې معنی يومخ بدله شي لمونځ فاسدېږي كنه نه فاسدېږي لكه قَمَالُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ كې لا پريږدي ياد «وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ» پر ځای يې وَعَمِلَ صَالِحًا وَكُفِرَ أَفْلَهُمْ أَجْرُهُمْ ووايي نو لمونځ فاسدېږي - او د كومو حروفو ترمنځ چې توپير په مشكل سره كيږي هغه كه يو د بل پر ځای وويل شي نو لمونځ نه فاسدېږي لكه سين، صاد، ضاد، ظ، ذال او نور او د كومو ترمنځ چې فرق آسان دی هغه كه يو د بل پر ځای وويل شي او معنی يومخ بدله شي نو لمونځ فاسدېږي لكه د صالحات پر ځای طالحات وويل شونو لمونځ فاسدېږي او كه چيرې د الفاظو په بدلون معنی يومخ بدله شي نو په لمانځه كې فساد يقيني دی او كنه نه دی لكه د عليم پر ځای خير، حفيظ او نور وويل شي نو لمونځ صحيح دی او د وعدا علينا انا كنا فعلىن پر ځای په غافلين ويلو لمونځ فاسدېږي او كه چيرې د دوو جملو الفاظ بدل كړل شي او معنی هم بدله شي نو لمونځ فاسد دی لكه په ان الابرار لفي نعيم وان الفجار لفي جحيم كې د جحيم پر ځای نعيم او د نعيم پر ځای په جحيم ويلو لمونځ فاسدېږي او كه چيرې معنی نشي بدله لكه لهم فيها زفير وشهيق .. شهيق وزفير ووايي

نولمونځ صحيح دی» فضائل ایام والشهور مؤلف خلیفه مولانا تھانوي رحمۃ اللہ علیہ ص ۱۴۷ اشرف الایضاح شرح نور الایضاح ص ۱۳۲ و امداد المفتیین ص ۲۸۵

په لمانځه کې پر کوم لیکل شوي شي د نظر لگیدل

د لمونځ کونکي نظر که په کوم لیک ولگي او په هغه پوه شي نو په دې صورت کې دده لمونځ نه فاسد یږي ځکه چې دا د لمونځ کونکي فعل نه دی بلکه بې اختیاره دده په فهم کې راځي ځکه چې په عامه توګه پردې نظر لگي او کتونکي په دې پوهیږي له همدې امله علما فرمایي چې د لمونځ کونکي مخ ته د داسې شي نه ایښودل په کار دي ځکه چې په لمانځه کې له شبها توځان ژغورل ضروري دي اوله صحیح مذهب سره سم لمونځ صحیح کیږي په خلاف د امام محمد رحمۃ اللہ علیہ «بحواله اشرف الایضاح شرح نور الایضاح ص ۱۳۷»

یوه سجده کول څنګه دي

سوال: حافظ صاحب په یوه رکعت کې یوه سجده وکړه کښیناستی دوهمه سجده مقتدیان څنګه ورپه یاد کړي که مقتدي الله اکبر یا سبحان الله وایي نو حافظ صاحب ولاړیږي؟ ځواب: دورپه یادولو مطلب دا وي چې د سبحان الله او نور وپه ویلو امام ته خبر ورکول کیږي چې څه کمښت او زیاتوب په لمانځه کې راغلی دی هغه به پخپله فکر کوي ورپه یادوي به یې چې کوم فعل پاته شونه دا چې خاص هغه فعل وروښودل شي کوم چې پاته شوی دی ځکه نو د خبر ورکولو لپاره د سبحان الله ویل کافي دی که چیرې ده ته ورپه

یاد شوه نو سمه ده کنه تر لمانځه وروسته په معلومیدو دې لمونځ راوګرزوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۲»

د حافظ یو آیت څو ځله ویل

سوال: د تراویحو په لمانځه کې کوم چې سنت مؤکد دی که کوم حافظ یو آیت درې څلور ځله ووايي نو سجده سهوه ضروري ده او کنه؟ ځکه چې دا رد وپه رساله مفتاح الصلاة کې لیکل شوی چې دیوه آیت په دوه ځله ویلو سجده سهوه لازمه ده صحیح څرنګه ده؟ ځواب: څو څو ځله دیوه آیت په ویلو سجده سهوه نه راځي او په مفتاح الصلاة کې چې څه لیکل شوی دي په هغه پوه نه شوم شاید هغه هغه وخت وي چې صرف یو آیت څو ځله ووايي نور څه ونه وایي یا یوازې سورة فاتحه ووايي سورت ونه وایي نو د واجب په ترک کیدو سره سجده سهوه لازم یږي خو په تراویحو کې داسې نه کیږي چې نور څه یې نه وي ویلي په تراویحو کې زیاتره دا پښیږي چې دوو ستنې آیت په یادونه ورتلوه کبله یو آیت څو ځله ویل کیږي په دې کښې د سجدې د لازمیدو هیڅ وجه نشته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۰۲»

دمتشابه (سره ورته) حکم

سوال: د لمانځه ورکولو پر مهال که د حافظ صاحب هیر شي یا د متشابه په وجه د بل ځای آیتونه ویل پیل کړي بیا ورپه یادیدو سره د هیریدوله امله له سره قرائت شروع کړي نو لمونځ فاسد یږي او کنه؟ ځواب: په دې صورت کې لمونځ صحیح دی او سجده سهوه واجب نه ده او که په غلطۍ سره یې سجده سهوه وکړه بیا هم لمونځ صحیح شو

«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۳ بحواله ردالمحتار لومړی ټوک ص ۵۲۰ باب الاستخلاف»

د تراویحوپه لومړي رکعت کې تر کیناستلو وروسته ولاړیدل
سوال: د تراویحوپه لومړي رکعت کې امام دو لاړیدو پرځای
د کیناستلو اراده وکړه له شاخه اشاره ورته وشوه نو سیده ودریدی
د دوو رکعتونو ترپوره کولو وروسته یې سلام وگرزاوی سجده سهوه
یې ونه کړه نو لمونځ صحیح شو او کله؟ که نه دی صحیح شوی
نو ترخبریدو وروسته په جماعت لمونځ وکړو که یوازې؟ جواب: په
دې صورت کې لمونځ صحیح شو دراکر زولو ضرورت نشته او سجده
سهوه لازمه نشوه ځکه چې تر یوه رکعت وروسته که څه اندازه
کښیني بیا ولاړ شي نو دا هم فقهاؤ جائز لیکلي چیرته چې بیا یوازې
د کیناستلو اراده وکړي او په پوره توګه کیناستلی هم نه وي چې
ولاړ شي په دې صورت کې نه سجده سهوه لازمه ده نه دلمانځه
دراکر زولو اړتیا شته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۷ بحواله
ردالمحتار باب صفة لصلاة ج ۱ ص ۴۳۸»

په لومړي او دریم رکعت کې په څومره اندازه کیناستو سجده
سهوه لازميږي

سوال: که په لومړي یا دریم رکعت کې سهوا کښي بیا ولاړ شي نو په
څومره اندازه ځنډ کولو سجده سهوه لازميږي؟ جواب: په اوږده
ناسته سجده سهوه لازميږي د التحیات ویلو په اندازه او یا دې ته
نږدې تردې په لږ ناسته سجده سهوه نه لازميږي «فتاوی دارالعلوم ج
۴ ص ۲۷۷ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۳۸ باب صفة الصلاة»

درې رکعت کول څنګه دي

سوال: حافظ صاحب پر دوهم رکعت کیناستی پر دریم رکعت یې
تر ناستي کولو وروسته سلام وگرزاوی نو په دې صورت کې تراویح
صحیح کیږي او کله؟ جواب: په داسې صورت کې دلمانځه راګرزول
ضروري دي ځکه درې رکعت نفلونو ته اعتبار نشته او کوم قران کریم
چې وویل شوه هغه هم راګرزول ضروري دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص
۴۲۰ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۵۲»

د امداد الفتاوی پر حاشیه استاذ محترم د دې مسئلې تشریح لیکلې
ده چې که پر دوهم رکعت یې ناسته هیڅ شوه ولاړ شو او په دریم رکعت
کې تر ناسته کولو وروسته یې سجده سهوه وکړه سلام یې وگرزاوی
نو درې سره رکعتونه بې کاره شول لومړی شفعه فاسده شوه
د فاسدیدو په وجه په درې سره رکعتونو کې ویل شوی قران کریم
راګرزول ضروري دي «حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۸»

حافظ ودریم رکعت ته ولاړ شو

سوال: که چیرې په تراویحو کې په غلطی سره حافظ ودریم رکعت ته
ولاړ شو او په دریم رکعت کې ورپه یادیدو وروسته څلورم رکعت هم
ادا کړي نو دا څلور رکعت بلل کیږي که دوه؟ که دوه شمیرل کیږي نو په
هغه نورو دوو کې چې کوم قران وویل شوه هغه دراکر زولو ضرورت
شته او کله؟ جواب: د څلور ورکعتونو کولو په صورت چې کوم قران
په اخرنۍ دوو رکعتونو کې وویل شو هغه دراکر زولو اړتیا نشته
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۱۷»

ددې تفصیل دامداد الفتاوی پر حاشیه استاذ محترم حضرت مولانا مفتی سعید احمد صاحب پالنپوری مد ظله د الیکلی دی چې که یې پر دوهم رکعت د تشهد په اندازه ناسته وکړه ولاړ شو او تر څلور ورکعتونو کولو وروسته یې سلام وگرزوي نو څلور سره رکعت صحیح کیږي ټول په تراویحو کې شمیرل کیږي او د سجده سهوې اړتیا نشته «حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۸»

څلور رکعت تراویح چې په کې اوله ناسته ونکړي

سوال: په تراویحو کې امام دریم رکعت ته ولاړ شو د هغه له وجه یې څلور رکعت پوره کړل خو پر دوهم رکعت یې ناسته ونه کړه په داسې صورت کې په سجده سهو کولو دوه رکعته گرزي که څلور؟ جواب: په درمختار او شامي کې د تراویحو په بیان کې ددې تشریح راغلې ده چې په داسې صورت کې دوه رکعت تراویح بلل کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۲۲ بخواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۰ و ۲۲۱»

په دوهم رکعت کې په هیره ولاړ شو

سوال: که چیرې د تراویحو تر دوهم رکعت وروسته د ناستې پر ځای ولاړ شو وروسته ورپه یاد شو نو څه به کوي؟ جواب: له سجده څخه مخکې مخکې که ورپه یاد شو نو کښیني دې او سجده سهو دې وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۷۵ بخواله ردالمحتار باب سجود السهو ج ۱ ص ۲۹۲» ددې مسئلې تشریح دامداد الفتاوی پر حاشیه استاذ محترم مد ظله داډول کړې ده چې که چیرې په تراویحو کې تر دوهم رکعت وروسته یې ناسته هیره شوه ولاړ شو نو تر څو چې د دریم رکعت سجده یې نه وي کړې کښیني به

او سجده سهو دې وکړي لمونځ دې پوره کړي او که د دریم رکعت سجده یې وکړه نو څلورم رکعت دې ورسره یو ځای کړي سجده سهو دې وکړي سلام دې وگرزوي خودغه څلور رکعتونه صرف دوه شمیرل کیږي او په اوله شفعه کې چې کوم قران وویل شو هغه به راگرزوي ځکه چې لومړۍ شفعه د اولې ناستې په پریښودلو فاسده شوه ځکه نو په تراویحو کې نه شمیرل کیږي او په دې کې ویل شوی قران راگرزول ضروري کیږي او چونکه تکبیر تحریمه باقي ده ځکه دوه شفعه صحیح کیږي او په هغه کې ویل شوی قران هم معتبر دی «حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۷»

د تراویحو پر دوهم رکعت د ناستې په هیریدو پر څلورم رکعت د ناسته کولو څه حکم دی

سوال: په تراویحو کې ناسته هیره شوه ولاړ شو (بې له ناستې) که څلور رکعت پوره کړي سجده سهو وکړي نو صرف دوه رکعته گرزي آیا دغه دوه رکعت په تراویحو کې شمیرل کیږي او کنه؟ آیا په سنتو او نفلو کې آخري ناسته فرض ده او کنه؟ په دې صورت کې د فرض په ادا کولو کې آیا صرف ځنډ راځي که فرض فوت کیږي؟ جواب: په نفلو کې تر هردوه رکعت وروسته ناسته کول ضروري دي ځکه نو په نفلو کې که پر دوه رکعت ناسته ونکړله شوه نو لمونځ فاسد یږي خو څلور رکعت او تر څلور زیات شپږ، اته، لس، دوولس، خورلس، شپاړس او اتلس یا شل رکعت که وشي او په مینځ کې ناسته ونه شي نو د سجده سهو په کولو ځینې فقهاء د دوو رکعتو تراویح قائل دي او د دغو بڼا غلیو په نزد ناسته پای ته

رائقليزې نو صرف د فرضو په اداينه کې ځنډ راځي چې جبران يې په سجده سهوه کيږي تراويح مؤکد سنت په جماعت سره کيږي ځکه ددې درجه فرض او واجب ته نژدې ده محض نفل نه ده ځکه په تراويحو کې ځينې فقهاء د دوو رکعتونو د اداينې وينا کوي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۴۲۱ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۵۲ باب الوتر والنوافل» که تر څلور رکعتو کولو وروسته سجده سهوه ونکړي نو...

سوال: حافظ د تراويحو د دوو رکعتونو کولو پر ځای په يوه سلام څلور وکړي حافظ چې دريم رکعت ته ولاړيدی فتحه ورکول شوه خوه وانه خيسته او په پای کې يې سجده سهوه هم ونه کړه په دې صورت کې خورکعت ته تراويح ادا شوې که نه دي صحيح شوې نو د قرائت راگرزولو ضرورت شته او کنه؟ جواب: دريم رکعت ته دولاړيدو پرمهال چې فتحه ورکول کيده نو حافظ صاحب ته کيناستل په کار و خو کله چې نه کيناستی او څلور رکعتونه يې پوره کړل نو په سجده سهوه کولو سره سلام گرزول په کار و په دې صورت کې به دوه رکعت ته تراويح شوې وای او دوه نفل خو چې سجده سهوه يې ونه کړله نو غلطې يې وکړه په دې صورت کې دوه رکعت ته تراويح شوې خو هغه هم واجب الاعاده دي په وخت کې دننه دننه يې راگرزول په کار دي دوخت تروتلو وروسته ددې قضاء نشته خوپه دغو څلورو رکعتونو کې چې خومره قران ويل شوی دهغه راگرزول ضروري دي که پردوه رکعتو يې ناسته وکړه نو څلور رکعت ته تراويح ادا شوې او د قرائت راگرزولو ته اړتيا نشته «فتاوی رحيميه ج ۲ ص ۴۱۴»

بې له ناستې د څلورو رکعتونو په اړه د مولانا تها نوي رحمه الله عليه رايه

سوال: په تراويحو کې که چيرې د دوو رکعتونو پر ځای امام څلور رکعتو وکړي په مينځ کې ناسته ونه کړي او په پای کې سجده سهوه وکړي نو لمونځ صحيح کيږي او کنه؟ او که صحيح کيږي نو دوه رکعتو صحيح کيږي که څلور؟ او که دوه صحيح کيږي نو اولني دوه که اخري؟ او د کومو رکعتونو د قران کریم دراگرزوني ضرورت به وي؟ جواب: له عالمگيري لومړۍ ټوک ص ۷۵ څخه معلوميږي چې په ناسته نه کولو لومړۍ شفعه هم نه فاسديږي خو ټول هم نه شميرل کيږي بلکه چې دواړې شفعي سره يو ځای شي يوه شفعه بلل کيږي او کله چې ټول نه شميرل کيږي نو يوه شفعه به بله کوي - پاته شوه دا خبره چې د کومې شفعي ويل شوی قران کریم معتبر دی او د کومې قران بايد راوگرزول شي نو دا پردې موقوف دی چې دا معلوم شي چې کومه شفعه تراويح ده چې په هغه کې ويل شوی قران معتبر شوی دی او کومه نفل چې په هغه کې ويل شوی قران دا عادي وړدی نو په دې کسې ماته شک دی له نورو علماؤ څخه د تحقيق و شي زما په فکر که صرف د قران دراگرزولو په هکله د آساني لپاره دوهم قول عملي کړل شي کوم چې دوي شفعي معتبرې بولي نو گنجائش شته نو شفعه خودې يوه بله وکړي اما قران دې نه راگرزوي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۸»

که په تراويحو کې پردوهم رکعت ناسته هيره شوه ولاړ شو نو تر څو چې دويم رکعت سجده يې نه وي کړې کسې دې او سجده سهوه دې

و کړي لمونځ دې پوره کړي او که د دریم رکعت سجده یې کړې وه نو څلورم رکعت دې ورسره یوځای کړي ترسجده سهوه کولو وروسته دې سلام وگرزوي خودا څلور رکعت ته صرف دوه شمیرل کیږي او په اوله شفعه کې چې څومره قران ویل شوی دی هغه به راگرزوي ځکه چې لومړی شفعه دناستې پرېښودو په وجه فاسده شوه ځکه نو په تراویحو کې نه شمیرل کیږي او په دې کې د ویل شوي قران اعاده ضروري کیږي البته تحریمه خوپاته ده ځکه دوه شفعه صحیح کیږي او په هغه کې ویل شوی قران هم معتبر یږي «حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۷»

په دوهم رکعت کې تر تشهد وروسته ولاړیدل او بیرته

کیناستل

سوال: که په دوه رکعت کې تر تشهد یعنی التحیات وروسته ولاړشو او بیرته کښیناستی نو بیا التحیات ته ووايي سلام وگرزوي که تر تشهد ویلو وروسته سجده سهوه وکړي او بیا سلام وگرزوي؟ یو دا چې تر پوره ولاړیدو وروسته سمدستي کښیني دوهم څه ووايي دریم ترسورت ختمولو وروسته کیناستی د دریو سره حالتونو یو حکم دی که بیل بیل؟ جواب: په درې سره صورتونو کې دې کښیني التحیات دې ووايي او سجده سهوه دې وکړي بیا دې التحیات اونورو وایي سلام دې وگرزوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۳ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۷۰۰»

که یو سورت شروع کړي بیا هغه پرېږدي بل ووايي سوال: امام د تراویحو دا څرګند دوه رکعتیزو په لومړي رکعت کې تر سورة فاتحه وروسته قل اعوذو ویل سمدستي یې ثبت ید اشروع کړه یوه مقتدي د ښودلو په توګه قل اعوذ برب الفلق پوره ووايي امام دوهم رکعت هم پوره کړا ما سجده سهوه یې ونکړه نو په دې صورت کې لمونځ صحیح کیږي که به ددغودو رکعتونو اعاده ضروري وي او دا چې سجده سهوه ضروري ده او کنه؟ جواب: په دې صورت کې لمونځ صحیح دی او سجده سهوه واجب نه ده لکه چې په رد المحتار لومړي ټوک ص ۵۱۰ کې څرګندونه شته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۷۵»

ځینې حافظان په رکوع او سجده کې قران کریم یادوي

۱ مسئله: د پوښتنې وړ مسئله داده چې ځینې کچه حافظان د تراویحو په رکوع، سجده التحیات او نورو کې د تسبیحاتو پرځای په خپل زړه کې مخته آیتونه وایي ۲ یا یې په ژبه سوکه وایي ۳ یا څو یې په ژبه نه وایي تسبیحات هم وایي خوزړه او دماغ یې راتلونکو آیتونو ته متوجه وي ددغودریو سره صورتونو تفصیلي اوله دلیل سره شرعي حکم بیان کړی جواب: درکوع او سجده په حالت کې قران کریم ویل صحیح نه دي ځکه چې په رکوع او سجده کې له قرائت ویلو څخه په حدیث کې منع راغلي ده بیا که د التحیات پرځای قران وویل شي نو سجده سهوه کول لازمیږي ځکه چې تشهد ویل واجب دي او د هغه په ترک سره سجده سهوه لازمیږي که سجده سهوه ونه کړي نو لمونځ به نیمګړی وي راگرزول یې واجب دي

وقال في البحر باب السجود السهو يجب سجود السهو بتركه (أي بترك التشهد) ولو قليلاً في ظاهر الرواية فإنه ذكر واحد منظوم فترك بعضه كترك كله «شامي ج ۱ ص ۳۱۳» خرنګه چې په رکوع او سجده کې تسبیحات سنت دي نو د دوی په پرېښودو لمونځ له تنزیهي کراهیت سره ادا کېږي ۳ په دې صورت کې که څه هم لمونځ خوبه ادا شي اما داسې کول غوره نه دي فقط واللّه اعلم «حبيب الرحمن خير ابادي عفا الله عنه مفتی دارالعلوم دیوبند ۱۴۰۲/۷/۲»

دضاد لفظ باید خرنګه ادا شي

سوال: په لمانځه کې دضاد لفظ باید څنګه وویل شي؟ جواب: ضاده خپل مخرج څخه ویل په کار دي که نشي ادا کیدای نو هررنګه چې ادا شي لمونځ صحیح کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۹۱ باب زلة القاری بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۵۹۱»

ضالین په دالین ویلو باندې لمونځ صحیح کیږي ګڼه

سوال: ضالین په دالین ویلو باندې لمونځ صحیح کیږي او ګڼه؟ جواب: که چیرې ضاد دمفخم دال (ډک دال) په صورت ویلو سره دلمانځه نه صحیح کیدو حکم ورکول شي نو دټول عرب قاریانو، علماؤ او امامانو څخه به دهیچا هم لمونځ صحیح نه شي اونه به دمقتدیانو لمونځ صحیح شي ځکه چې هغوی ټول یې دالین وایي نو معلومه شوه چې دغه حکم ورباندې لګول غلط دي او په کې حرج دی خو غوره همدغه ده چې په مخرج کې یې دا داکولو هڅې کوئ «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۹۲»

دضاد دلفظ په اړه دمولانا رشید احمد ګنګوہی رحمۃ اللہ علیہ فتوی د، ظ، ض دحروفو په بیلوالي او دمخارجو په بیلوالي کې خوشک نشته او په دې کې هم شک نشته چې قصداً کوم حرف دبل په مخرج کې ادا کول سخته بې ادبي ده او زیاتره لمونځ هم ورباندې فاسد یري خو کوم خلک چې معذوري او دوی دغه لفظ په مخرج کې نشي ادا کولای هغوی دې ترخپله وسه کوښښ کوي ددوی لمونځ هم صحیح دی او ډک دال ښکاره ده چې په خپله کوم حرف نه دی بلکه ضاد دی په خپل مخرج کې په پوره توګه ادا نشو نو کوم خلک چې خالص دال یا خالص خاء قصداً ووايي په هغوی پسې لمونځ مه کوئ خو کوم خلک چې ډک دال په اواز کې وایي په هغه پسې لمونځ کوئ کوم څوک چې سره له قدرت درلودلو ضاد دضاد په مخرج کې نه ادا کوي هغه ګنګار هم دي او که دبل لفظ په بدلون معنی بدل شوه نو لمونځ به هم نشي صحیح او که سره له هڅو او کوښښه ضاد په خپل مخرج کې نشي ادا کولای نو داسې سړی معذوري دده لمونځ صحیح کیږي او څوک چې په خپله پرویلو قادر وي نو په داسې معذور پسې لمونځ کولای شي خو کوم څوک چې قصداً خالص «دیاظ» وایي په هغه پسې لمونځ نه صحیح کیږي «فتاوی رشیدیه کامل ص ۲۷۴ و ۲۸۴»

دضاد دلفظ په اړه دپاکستان دمفتي اعظم محمد شفیع

صاحب رحمۃ اللہ علیہ فتوی

دعوامو لمونځونه خوبيله تفصيل او تنقيح په هر حال صحیح کیږي که ظاء ووايي او که دال یا زاء ځکه چې هغوی قادر هم نه دي او ګڼي چې

همدغه يې اصلي حرف ادا کړې او د قاريانو او علماؤ په لمانځه کې بيان شوی تفصيل شته چې که غلطې قصد يا په بې پروايي سره وي لمونځ فاسد دی او که د ژبې داوښتو يا تمیز نه کولو په وجه و نه نو جائز دی «جواهر الفقه ج ۱ ص ۳۳۸»

يادونه: خوله جوازونه فاسد ید و څخه دانه ثابتېږي چې سړی د افکرو کړي چې د تل لپاره غلط روا شول او ویونکی به گنهگار هم نه وي بلکه دخپل وس او قدرت سره سم د صحیح ویلو مشق کول او کوشش جاري ساتل ضروري دي کله گنهگار به شي که څه هم لمونځ فاسد نه وي لکه چې په عالمگیری لومړي ټوک ص ۴ څلورم باب کې څرگندونه شته «احقر محمد شفیع الدیوبندی غفرله خادم دارالافتاء: دارالعلوم دیوبند ۲۰/ ۵/ ۱۳۵۱ هج»

په سلام کې که د علیکم پر ځای «علیتم» له خولې ووزي سوال: که چیرې په السلام علیکم کې د علیکم پر ځای علیتم له خولې ووزي نو لمونځ صحیح کیږي کله؟ جواب: لمونځ صحیح شو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۵ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۴۱۸ باب صفة الصلاة»

په لمانځه کې د «سلام علیکم» ویلو حکم

سوال: که چیرې امام د السلام علیکم ورحمة الله پر ځای صرف «سلام علیکم ورحمة الله» ووايي نو څه حکم دی؟ جواب: دا د سنت خلاف دی په دې سره لمونځ مکروه کیږي دا هغه وخت کله چې امام په تلفظ کې سلام علیکم ووايي کله داسې هم کیږي چې الف خلک وانه وري امام

خو السلام علیکم ووايي خلک سلام واورې نو د امکروه نه ده «کفایت المفتی ج ۳ ص ۴۳۹»

په سلام کې باید مخ څومره وگرزول شي

عن سعد بن ابی وقاص قال کنت اری رسول الله ﷺ یسلم عن یمینه وعن یساره حتی اری بیاض خده «رواه مسلم» ژباړه: له حضرت سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه څخه روایت دی چې ما په خپله رسول الله ﷺ لیدلی ؤ چې د سلام کولو پر مهال به ده مبارک ښی او کین اړخ ته مخ مبارک گرزاوی او مخ مبارک به یې ښی او کین طرفته دومره اړاوی چې مونږ به د هغه د بارخو مبارک سپین والی لیدی «معارف الحدیث ج ۳ ص ۳۱۰»

اتم باب

د تلاوت سجده

د تلاوت د سجدې ثبوت او فضائل

په صحیحین (بخاري او مسلم) کې روایت راځي حضرت ابن عمر رضی الله عنهما وایي: رسول الله ﷺ به د قرآن کریم تلاوت کاوه کله چې به یې د سجدې سورة ووايه نوده مبارک به سجده کوله او مونږ به هم ورسره سجده کوله تردې چې په مونږ کې به ځینې حضراتو د تندي لگولو ځای نه موندی رسول الله فرمایلي چې ابن آدم چې کله د سجدې آیت وایي او سجده کوي نو شیطان یو طرفته شي ژاړي او وایي های غضبه! د آدم اولادې ته د سجدې حکم وشو هغوی سجده وکړه د دوی لپاره جنت دی او ماته د سجدې حکم وشو خو ما حکم ونه مانی نو زما لپاره دوزخ دی.

دامت په دې اجماع ده چې په قران کریم کې ځینې ځانګړي ځایونه داسې دي چې دهغوی په ویلو شرعې د سجدې کولو حکم کړی «کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه ج ۱ ص ۷۴۴»

د تلاوت سجدې فرض ده که واجب او ددې دادا کیدو طریقه څه ده

سوال: د تلاوت سجدې فرض او که واجب ده څرنگه باید اداسې؟ یعنې په سجدې کې اوله سجدې پیل کولو مخکې یا تر سجدې وروسته څه باید وویل شي؟ او کله چې څوک د قران کریم په تلاوت مشغول وي د سجدې آیت ووايي نودی پر ځنګنوشي په ناسته سجدې وکړي که جګ شي بیا د ولاړې څخه سجدې ته ولاړ شي؟ جواب: د تلاوت سجدې واجب ده طریقه یې داسې ده چې الله اکبر ووايي سجدې ته لاړ شي او درې ځله یا زیات نه زیات ۰۰۰ پنځه یا اووه ځله «سبحان ربی الاعلی ووايي بیا الله اکبر ووايي پورته شي سجدې دادا کړي که په ناسته سجدې ته ولاړی او تر سجدې وروسته بیا ناست و بیا هم څه پروانلري غوره داده چې جګ شي سجدې ته ولاړ شي او تر سجدې وروسته جګ شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۳۰»

د تلاوت د سجدې نیت

مستحب داده چې کله د سجدې اراده وکړي نو ولاړ شي سجدې وکړي او تر سجدې کولو وروسته ولاړ شي یا کښینی دواړه صورتونه جائز دي کله چې د سجدې اراده وکړي نو په زړه کې دنیت وکړي یا دې په خوله ووايي چې د الله ﷻ لپاره د تلاوت سجدې کوم د الله اکبر په ویلو دې سجدې دادا کړي «ترجمه عالمگیری ج ۱ ص ۲۱۷»

د تلاوت د سجدې دادا کولو طریقه

دا حنفو په نزد د تلاوت د سجدې طریقه یا دهغه پیژندنه داده چې سړی په دوه تکبیرونو یوه سجدې وکړي یو تکبیر خود سجدې لپاره پر ځمکه د تندي ایښودلو پر مهال او دوه هم ځل له سجدې څخه دراپورته کیدو پروخت د تلاوت په سجدې کې تشهد او سلام نشته دادواړه تکبیرونه سنت دي ځکه نو که بیله تکبیر ویلو تندي پر ځمکه باندې کړې دي هم سجدې دادا کړي خو مکروه ده «کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه ج ۱ ص ۷۳۵»

په تراویحو کې د تلاوت د سجدې اعلان کول څنګه دي

سوال: په تراویحو کې د سجدې اعلان کړي چې په فلاني رکعت کې سجدې ده شرعاً ددې څه حکم دی؟ جواب: په خیر القرون یعنې غوره پیړیو کې په عربو او عجمو کې د ګڼ شمیر ناپوهانو او نوي مسلمانانو له وجود سره سره له سلفو صالحینو څخه دا اعلان ثابت نه دی حال دا چې هغوی د اسلامي اعمالو په تبلیغ کې ډیر پیاوړي او د عبادت د سمون ډیر حریص و او فقهاؤ هم د دې ډول اعلان لارښوونه نه ده کړې که اړتیا وای نو هرومرو به تاکید ورباندې شوی و لکه چې د مسافر امام لپاره په ځانګړي توګه تاکید فرمایل شوی چې لمونځ کونکیو ته دې دخپل مسافر والي خبر ورکړي که تر لمانځه مخکې وي که وروسته چې زه مسافر یم ځکه چې دلته ضرورت دی خود تلاوت په سجدې کې په عامه توګه اړتیا نه وي که بیله اړتیا دطریقه جاري وه نو دا قوی اندیښنه شته چې لکه څنګه چې په ځینې ښارونو کې رواج او دود دی چې د جمعې د لمانځه پروخت

داسې اعلان کيږي الصلاة سنة قبل الجمعة یاد او یل کيږي الصلاة رحمکم الله اودا اعلان سنت یا فعل حسن گڼل کيږي همدارنگه د تلاوت د سجده دغه اعلان هم ضروري اودیرمکن او شونی ده چې سنت وگڼل شي حضرت شاه ولی الله رحمته الله علیه یادونه کړې چې د مباح شيانو په ضروري گڼلو کې له نورو ناورتیاو پرته د دې خبرې هم احتمال دی چې مباح سنت وبلل شي او نامسنون مسنون بلل د دین تحریف (بدلول) دي خو که زیاته گڼه گوڼه وه لکه په غټه ښارونو کې چې وي چې تر لیرې صفونه ولاړوي او څه صفونه په پورتنیو پوړیزو او منزلونو کې وي اود غلطیدو قوي احتمال وي چې خلک به د تلاوت په سجده خبرنشي اود سجده پر ځای به رکوع کول پیل کړي نو په داسې ځایونو کې «الضرورات تبیح المحظورات تر قاعده لاندې دا اعلان اجازه ورکول کیدای شي خو هر ځای دغه حکم نه دی «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۲۴۵»

که د سجده آیت د سورت په پای کې راشي

سوال: که په تراویحو کې د سجده آیت درکوع یا سورت په پای کې راشي نو څرنگه کول په کار دي؟ جواب: که درکوع یا سورت پر ختمیدو د سجده آیت راشي نو د سجده دادا کیدو د دوی طریقې دي یوه دا چې سمدستي د تلاوت سجده وکړي ولاړ شي بیا پر مخ ځو آیتونه ووايي رکوع وکړي دوهمه دا چې په رکوع کې د تلاوت د سجده په نیت کولو سجده ادا کيږي خو سمدستي به رکوع کوي دوهم صورت مناسب نه دی ځکه چې یوازې دامام نیت کافي نه دی دمقتدیانو سجده تلاوت به پاتې شي او تر سلام وروسته به یې

ادا کوي سمدستي جلا سجده باید وکړي که د سورت په پای کې سجده وي نو کله چې د تلاوت له سجده راپورته شي د دوهم سورت دوه درې آیتونه دي ووايي بیادي رکوع وکړي او که درکوع په پای کې سجده وه نو تر سجده وروسته دي د دوهمې رکوع څه برخه ولولي دلمانځه رکوع دي وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۷ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۳»

په فتاوی محمودیه کې لیکل شوي چې که د سورت په پای کې د سجده آیت و نو چې سجده وکړي را ولاړ شي سمدستي دي رکوع نه کوي (په دې فکر چې سورت پای ته ورسید) بلکه باید د دریو آیتونو په اندازه قرائت ووايي رکوع وکړي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۳۵۸»

د تلاوت سجده دلمانځه له سجده سره ادا کيږي او کنه؟

سوال: که چیرې حافظ په تراویحو کې د تلاوت سجده دلمانځه له سجده سره ادا کړه یعنې درې سجده یې وکړي نو لمونځ څنګه شو؟ جواب: په لمانځه کې چې کله د سجده آیت تلاوت کړي باید هم هغه وخت سجده وکړي او که یې وځنډوله دلمانځه له سجده سره یې ادا کړه نو سجده سهوه لازمه ده تر سجده سهوې وروسته دلمانځه دراکړولو ضرورت نشته قصداً د تلاوت سجده ځنډول صحیح نه دي د سجده تر آیت سمدستي وروسته یا زیات نه زیات تردوه آیته وروسته د تلاوت سجده کول ضروري دي کنه گنهار به شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۲ باب سجدة التلاوت»

که د تلاوت د سجده یوڅه برخه ووايي

سوال: د سجده د آيت د پای الفاظ يې ونه ويل نو سجده تلاوت واجب ده او کنه؟ جواب: که چيرې هغه کلمه يې ولوسته په کومه کې چې د سجده لفظ دی نو د تلاوت سجده واجبېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۹ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۱۵ باب سجود التلاوت»

په رکوع او سجده کې د تلاوت د سجده نیت کول څنگه دي سوال: حافظ صاحب په تراویحو کې د سورة الاعراف د سجده آيت ولوستی رکوع ته ولاړی سجده تلاوت يې ونکړه ترلمانځه وروسته د پوښتنې په جواب کې حافظ صاحب وويل چې که په رکوع یا سجده کې د تلاوت د سجده نیت وکړل شي نو د تلاوت سجده ادا کېږي آیا دا خبره صحیح ده؟ جواب: په لمانځه کې د تلاوت د سجده د ادا کولو طریقه دا هم ده چې د سجده تر ایت وپیل وروسته سمدستي د لمانځه رکوع وکړي (لکه په پوښتل شوي صورت کې چې شوي دي) یا دوه درې کوچني آيتونه ووايي د لمانځه رکوع وکړي او په هغه کې د تلاوت د سجده نیت وکړي نو د تلاوت سجده ادا کېږي که يې په رکوع کې نیت ونکړ نو د لمانځه په سجده کې د تلاوت سجده ادا کېږي که يې د سجده نیت کړي وي کنه خو که امام په رکوع کې د تلاوت د سجده نیت وکړ او مقتديانو ونکړي نو د هغوی سجده نه ادا کېږي ځکه نو په داسې صورت کې امام ته په کار دي چې په رکوع کې د تلاوت د سجده نیت نه کوي د لمانځه په سجده کې به د ټولو د تلاوت سجده ادا شي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۲ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۷۲۳ و ۷۲۴»

په بیان شوي صورت کې که له امام سره مقتديانو هم په رکوع کې د تلاوت د سجده نیت کړي وي نو د ټولو د تلاوت سجده ادا کېږي او که مقتديانو نیت نه وي کړي او امام کړي وي نو د مقتديانو د تلاوت سجده نه ادا کېږي او که امام په رکوع کې نیت نه وي کړي نو د لمانځه په سجده کې که څوک نیت وکړي که يې ونه کړي د ټولو د تلاوت سجده ادا کېږي «په دې شرط چې تردری آیته کم يې ويلي وي»

یادونه: له مسئلې څخه خلک خبر نه وي ځکه غوره داده چې د تلاوت سجده ځان ته ادا کړل شي د لمانځه په رکوع کې یا سجده کې په ادا کولو خلک په اندېښنو کې مه اچوئ مسئله: که عملي کول غواړئ نو لومړی مقتديان په مسئله پوه کړئ بیا عمل وکړئ.

که مقتدي له امام سره د تلاوت سجده ونکړای شوه نو... سوال: که چيرې په غلطۍ سره مقتدي د تلاوت سجده ونکړي نو لمونځ صحیح کیږي او کنه؟ جواب: په لمانځه کې چې کومه د تلاوت سجده واجب شي هغه تر لمانځه وروسته نه ادا کېږي او ساقطېږي له شامې څخه معلومېږي چې هغه سجده ساقطه شوه او د لمانځه دراکړزولو هم اړتیا نشته خو که قصد يې پرېښي ده نو توبه دي او باسي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۵۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۲»

د تلاوت د سجدې تر ادا کولو وروسته بیا په کومه وجه لمونځ راگرزونکي به څه کوي

سوال: حافظ د سجدې آیت ولوستی بیا یې سجده ونه کړه او بیا په کومه وجه د لمانځه راگرزولو او رتیا پېښه شوه بیا یې هم هغه آیت ووايي نو د وېش ځل سجده کول په کار دي که لومړی کافي ده؟ جواب: بیا سجده کول په کار دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۸ بحواله عالمگیری مصري ج ۱ ص ۱۲۵ باب سجدة التلاوة»

د سجدې تر آیت ویلو به څومره وروسته سجده کوي

سوال: په لمانځه کې د تلاوت سجده وویل شو سمدستی یې سجده ونکړه تردې ایت یې وروسته وکړه نو ادا شوه او کنه؟ که لمونځ راگرزول غواړي؟ جواب: په لمانځه کې د سجدې د آیت تر تلاوت وروسته سمدستی سجده واجب ده که تردې آیت ویلو وروسته وکړل شوه نو قضا شمیرل کیږي او د ځنډ له امله سجده سهوه واجبېږي که سجده سهوه یې ونکړه نو د لمانځه اعاده واجب ده کومه د تلاوت سجده چې په لمانځه کې واجب شوه هغه تر سلام ګرزولو مخکې بلکه تر سلام ګرزولو وروسته هم تر څو چې یې د لمانځه ضد کوم حرکت نه وي کړی سجده کول په کار دي تردې وروسته له استغفار او توبې پرته د معافۍ کوم بل صورت نشته «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۴»

د سجده تلاوت په اوږدو ځینې مقتدیان سجدې ته ولاړل او ځینې رکوع ته

سوال: امام د سجدې آیت ولوستی او د تلاوت د سجدې پر ځای رکوع ته ولاړی کوم مقتدیان چې امام ته نژدې وهغوی رکوع ته ولاړل او کوم چې له امامه لرې وه او هغوی ته د معلومه وه چې دلته د تلاوت سجده ده هغوی سجدې ته ولاړل کله چې امام سمع الله لمن حمده وویل نو هغه وخت دوی ته معلومه شوه چې امام په رکوع کې و نه دوی څخه څه خلک له سجدې څخه کښیناستل بیا له امام سره سجدې ته ولاړل او س پوښتنه داده چې کومو خلکو د امام تر رکوع وروسته رکوع وکړه له امام سره په سجده کې شریک شول دهغوی لمونځونه صحیح شول او کنه؟ جواب: کوم خلک چې له امام سره په رکوع کې شریک نه شول دهغوی دغه رکعت ځینې فوت شو بیا چې کله هغوی رکوع وکړه له امام سره په سجده کې شامل شول نو د دوی لمونځ صحیح شو او کوم خلک چې بې له رکوع کولو په سجده کې وروسته شریک شول دهغوی یو رکعت فوت شو که چیرې هغوی د امام تر سلام وروسته خپل رکعت راګرزولی وای نو لمونځ صحیح کیږي خو کله چې دوی سلام وګرزولی نو لمونځ صحیح نه شو «کفایت المفتی ج ۴ ص ۳۸۷»

په لمانځه کې د تلاوت د سجدې آیت ویونکي سجده هیڅ

شو

سوال: په تراویحو کې حافظ صاحب د تلاوت د سجدې آیت ووايي نو سجده څه وخت باید وکړي؟ جواب: غوره داده چې هماغه مهال

سجده وکړي کوم وخت چې یې د سجده آیت ولوست او فقهاؤ لیکلي چې که وروسته ورپه یاد شوه او هغه وخت یې ونکړه نو سجده سهو لازمه ده خود ځنډید و گنجائش هغه وخت دی کله چې په لمانځه کې وي په لمانځه کې به یې سمدستي ادا کوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۴ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۳، ۷۵۱»

که د حافظ د سجده آیت هیر شي

سوال: د حافظ صاحب د سجده آیت هیر شو مقتدي یا سامع فتحه ورکړه نو حافظ صاحب د سجده آیت ووايو نو یوه سجده د تلاوت به وي که دوي؟ جواب: دامام د سجده آیت هیر شو مقتدي فتحه ورکړه امام دهغه آیت ترویلو وروسته سجده وکړه نو دغه سجده کافي ده په دې صورت کې دوي سجده نه و اجبیري «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۹»

د تیر شوي رکعت دادا کولو پر مهال که له امام څخه د سجده آیت واورې نو ...

سوال: حافظ او مقتديان تر څلور ورکعتونو وروسته په ترویحه کې کیناستل زه هغه وخت د تیر شوي رکعت دادا کیدو لپاره ولاړ شوم تراوسه لازمالمونځ پوره شوی نه و چې امام تراویح شروع کړې او د سجده آیت یې ولوستی مام واوریدی نو پرماد تلاوت سجده واجب ده او کنه؟ جواب: په بیان شوي صورت کې د تلاوت سجده لازمه شوه هو که دامام تر سجده کولو مخکې یا تر سجده کولو وروسته د همدې رکعت په پای کې دې په امام پسې نیت وتری او په لمانځه کې شریک شوې نو دامام سجده ستا سولپاره کافي ده جلا سجده

کول نشته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۱ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۳۳»

که د سجده د آیت په اوریدو د سجده پر ځای رکوع ته ولاړی سوال: د تراویحو په لمانځه کې حافظ صاحب د سجده آیت ولوست او سجده ته ولاړی خو مقتدي رکوع و فهموله رکوع ته ولاړی نو دده لمونځ او سجده ادا شول او کنه؟ جواب: مقتدي ته په کاردې چې رکوع پریرېدې سجده ته ولاړ شي که رکوع یې وکړه بیا سجده ته ولاړی نو لمونځ صحیح کیږي او د تلاوت سجده هم ادا کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۲۴۴ بحواله شامي درمختار ج ۱ ص ۷۲۷»

په لمانځه کې تر سجده تلاوت وروسته دوهم ځل بیا هغه

آیت ویل

سوال: په تراویحو کې حافظ صاحب تر سجده تلاوت ادا کولو وروسته ولاړ شو دراتلونکي آیت پر ځای یې بیا دوهم ځل هغه د سجده آیت ولوستی نو اوس د تلاوت د سجده دراگرزولو اړتیا شته او کنه؟ جواب: په مسئله صورت کې لومړی سجده کافي ده دراگرزولو ضرورت نشته او سجده سهو هم نشته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۲۴۴ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۳۵»

تر سجده تلاوت ادا کولو وروسته د حافظ راتلونکي آیت

هیر شو

سوال: زید حافظ دی مونږ لمونځ کاوه په مینځ کې د سجده آیت راغلی نو سمدستي یې د تلاوت سجده ادا کړه تر سجده وروسته

بياولاړشو خو پرمخ قران په ياد نه ورتلی زید د تلاوت له سجدي کولو پر مهال د ناپوهی يا هيريدو له امله رکوع هم ونکړه آيا زید چې د تلاوت له سجدي راپورته شي رکوع وکړي که څه وکړي؟ جواب: په داسې حالت کې چې په لمانځه کې يې د سجدي آيت تلاوت کړ او پرمخ څه نه ولولي نو په رکوع کې هم د سجدي دنيت په کولو د تلاوت سجده ادا کيږي او که ده د تلاوت سجده وکړه نو غوره داده چې ودریږي څو آيتونه ولولي بيا رکوع وکړي او که پورته شي ولاړ شي سمدستي رکوع وکړي نو دا هم څه پروانه لري لمونځ صحيح دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۲ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۷۲۲ باب سجدة التلاوت»

تر سجده تلاوت وروسته سورة فاتحه دوهم ځل ويل څنگه دي

سوال: په تراويحو کې تر سجده تلاوت کولو وروسته دراتلونکي آيت پرځای که سورة فاتحه ووايي هغه شروع کړي نو سجده سهوه شته او کنه؟ ځکه سورة فاتحه تکرار شوه؟ جواب: تر سورت شروع کولو مخکې يې که سورة فاتحه مکرره کړه بيا خو سجده سهوه ورباندې راځي ځکه چې تر فاتحه وروسته بيله ځنډيدو سورت پيل کول واجب و وپه هغه کې ځنډ راغلی او د واجب په ځنډيدو سجده سهوه لازميږي خو په پوښتل شوي صورت کې کله چې يې تر سورة فاتحه وروسته قرائت پيل کړی و نو په سورت يعني قرائت شروع کولو کې څو ځنډ نه راغلی تر فاتحه وروسته يې سمدستي شروع کړی دراتلونکي فرض درکوع دی دهغه ادا کيدل تر قرائت وروسته په

کار ده خود قرائت کوم حد معلوم نه دی څومره چې وغواړي قرائت دي ووايي او کوم سورت چې وغواړي هغه دي ولولي تر رکوع مخکې ده ته دلته او اوږد قرائت ويلو اختيار دی په دې کې اوپه اوږد او ځنډ سجده سهوه نه لازميږي لهذا په دې صورت کې سجده سهوه نشته «فتاوی رحيميه ج ۱ ص ۳۴۸ بحواله شامی ج ۱ ص ۴۲۹ وعالمگیری ج ۱ ص ۱۲۲»

دوه رکعته يې پوره کړل په نور و دوو رکعتونو کې يې بيا د سجدي آيت تلاوت کړ

سوال: په تراويحو کې حافظ صاحب د دوو رکعتونو نيت و تاري په لومړي يادوهم رکعت کې يې د سجدي آيت ولوست او سجده يې وکړه دوه رکعته پوره شول بيا يې د نور و دوو رکعتونو نيت وکړ او سهوا يې بيا هم هغه د سجدي آيت ولوست خو سجده يې ونکړه تر لمانځه وروسته حافظ وفرمايل چې دلومړي لمانځه د تلاوت سجده د دوهم لمانځه لپاره کافي ده آيا د صحيح دي؟ جواب: په دې صورت کې به بله سجده کوي د تکبير تجزيمه په ويلو او د بل لمانځه په شروع کولو حکماً مجلس بدليږي همدارنگه په مراقی الفلاح کې راغلي چې که يې په لمانځه کې د سجدي آيت تلاوت کړ سجده يې وکړه بيا يې هم هغه آيت تر سلام گرزو وروسته دوهم ځل ولوست نو د ظاهر و آيت سره سم به بله سجده کوي په لمانځه کې يې چې کومه سجده کړي وه هغه حکماً باقي نه شوه پاته «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۴۲۸ بحواله مراقی الفلاح ص ۲۸۲»

که يې په تراويحو کې سجده تلاوت هيره شي

يوسړی په يوه رکعت کې د سجدې آيت ولوست خو په هغه کې سجده کول ورځينې هير شول نو په دوهم رکعت کې چې کله ورپه ياد شي سجده تلاوت دې ادا کړي او بيا په پای کې دې سجده سهوه وکړي که کوم شخص په لمانځه کې د سجدې آيت ولولي نو سمدستي سجده کول واجب دي که تر دريو کوچنی آيتونو يا يوه اوږده آيت وروسته يې د تلاوت سجده وکړه نو سجده سهوه کول واجب ده او که تر دريو آيتونو کم ويلو وروسته يې سجده تلاوت وکړه نو بيا سجده سهوه واجب نه ده «مسائل سجده سهوه ص ۵۴ در مختار بر حاشيه شامي ج ۱ ص ۷۲۱»

د تلاوت د يوې سجدې کولو پر ځای يې دوې سجدې وکړې
سوال: په تراويحو کې حافظ صاحب د سجدې آيت تلاوت کړ د يوې سجدې کولو پر ځای يې دوې سجدې وکړې آيا په دې صورت کې د دوو سجدو کولو له امله چې په ولاړه کې ځنډ راغلی سجده سهوه لازم يږي او کنه؟ که لازم يږي اوده ونکړه نو آيا د دوو رکعتونو راگرزول واجب دي په جماعت سره يې راوگرزوو که يوازې يوازې؟ جواب: په تراويحو کې د يوې سجدې د زياتوب په وجه ځنډ راغلی سجده سهوه کول يې غوښتل خو ونه شوه ځکه په وخت کې دننه در او گرزول شي که چيرته خلک موجود وي کنه يوازې يوازې ادا کړل شي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۸۸»

د سورة حج آخري سجده او دهغه حکم

سوال: د سورة حج آخري سجده (۱۸ پاړه) د امام شافعي رحمته الله عليه په اند واجب ده د شافعي امام په اقتدا کې حنفي مقتدي دغه سجده ادا کړي او کنه؟ او کله چې امام حنفي وي او مقتدي شافعي نو د مقتدي دغه سجده به څنگه ادا کيږي؟ جواب: په شامي کې راغلي چې د شافعي المذهب امام د پيروي له امله د حنفي مقتدي هم د سورة حج آخري سجده ادا کړي او کله چې امام حنفي وي نو دغه سجده دې نه کوي اوله مقتديانو څخه هم دا حنا فوله قواعد و سره سم دغه سجده ساقطه ده خو که دشوافعوپه نژدېي د لمانځه تر سجده وروسته کول جائز وي هغوی يې کولای شي دا حنا فوپه نژد خو چې سجده په لمانځه کې لازمه شي او هغه مهال ونکړله شي نو هغه نشي ادا کيدلای «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۳ بحوال رد المحتار ج ۱ ص ۷۲۱ باب سجدة التلاوة»

په سورة ص کې د تلاوت د سجدې آيت کوم دی

سوال: په سورة ص (۲۳ پاړه) کې د تلاوت سجده پراناب ده که پر حسن ماب؟ جواب: د محقق قول په اساس اولی داده چې پر حسن ماب د تلاوت سجده وکړله شي پراناب سجده کول دا احتياط پر خلاف دي که چيرې پراناب سجده وکړله شي نو دا احتياط خلاف کار و شو خود را گرزوولو ضرورت نشته «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۸۲، ۴۱۹ بحواله شامي ج ۱ ص ۷۱۲»

نهم باب

د تهجد او شېبې په بيان کې

د تهجد د جماعت حکم

سوال: دروژې په مبارکه میاشت کې چې کوم خلک سره له دې چې حنفی المذهب دي د تهجد د لمانځه په جماعت سره اهتمام کوي او د الوی فضیلت گڼي د دې په اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: د تهجد د لمانځه په جماعت سره اهتمام په رمضان او نارمضان کې له رسول الله ﷺ او دده مبارک له اصحابو څخه منقول نه دی دروژې مبارکې په میاشت کې در رسول الله ﷺ معمول د اعتکاف و خوله رسول الله ﷺ څخه د اصحابو څخه په ملگری د تهجد لمونځ په جماعت سره ثابت نه دی ځکه نو فقهاؤ لیکلي چې تهجد او نور نفل لمونځونه په جماعت کول مکروه دي خو بې له بلنې له یوه دوه مقتدیانو سره مکروه نه دي دا په حدیث ثابت دي ځکه نو فقهاؤ لیکلي چې له امام سره په دریو مقتدیانو کې اختلاف دی او که څلور مقتدیان وي نو په اجماع سره مکروه دی «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۲۳ بحواله ردالمحتار مع شامی ج ۱ ص ۲۲۴»

د تهجد جماعت او د شاه صاحب رایه

د بخاري په شرح انوار الباري کې د علامه انور شاه کشمیري قدس سره شاگرد مولانا سید احمد رضا صاحب بجنورنی د امت فیوضهم لیکي چې فقهاؤ لیکلي چې د نفلو جماعت مکروه دی پرته له رمضان اوله دې څخه مراد سنت تراویح دي حضرت شاه کشمیري صاحب رحمته الله علیه و فرمایل چې د فقهاؤ له دغه عبارت څخه چې کوم چادر رمضان

د تراویحو مسئلي

مطلق نوافل فهمولي دي هغوی غلطی کړې ده ځکه نو تر دریو زیاتو څخه د تهجد جماعت دروژې په میاشت کې مکروه کیږي «انوار الباري»

په مبسوط سرخسي کې یې لیکلي که نفلونه په جماعت سره مستحب وای نو د شپې قیام کونکي ټولو تهجد گزارو مجتهدینو به په دې عمل کړی وای هغه لمونځ کوم چې یوازې او په جماعت دواړو طریقو سره کول جائز دي دهغه په جماعت ادا کول افضل دي حال دا چې د نفلو تهجد او نور په جماعت ادا کول نه خود رسول الله ﷺ په مبارکه زمانه کې منقول دي او نه د صحابه کرام څخه او نه د تابعینو او نورو په زمانه کې لهذا دا قول چې د تراویحو په رنگه تهجد او نور نفلونه دروژې په میاشت کې بېله کراهیته جایز دي دا قول د ټولو فقهاؤ په خلاف او باطل دی «مبسوط سرخسي کتاب التراویح فی بحث رکعات التراویح ج ۲ ص ۱۴۴ فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۲۴»

په روژه کې د تهجد جماعت

سوال: دروژې په میاشت کې د تهجد لمونځ په جماعت سره کول او په هغه کې قرآن شریف اوریدل په کار دي کنه؟ جواب: په تداعي (تر دوو کسانو زیاتو سره) د تهجد لمونځ په جماعت کول مکروه دي رسول الله ﷺ چې دروژې د میاشتې په دریو شپو کې په جماعت کوم لمونځ کړی هغه د تراویحو لمونځ و د علامه شامی رحمته الله علیه له تحقیق څخه هم همدا اثر گند یږي او مولانا رشید احمد گنگوهری رحمته الله علیه په خپله رساله تراویح کې دا تحقیق کړی چې دواړه لمونځونه جلادي او رسول الله ﷺ تهجد تل یوازې کاوه هیڅکله یې هم په تداعي سره جماعت نه

دی فرمایلی (د جماعت لپاره یې چاته بلنه نه ده ورکړې) اودا چې د تهجد په لمانځه کې جماعت نشته همدغه له زیاتره احادیثو ثابتېږي او حنفی فقهاؤ او علماؤ هم همدغه تحقیق فرمایلی. دروژې مبارکې په میاشت کې په تداعي دوترو او تراویحو جماعت جائز مشروع او مسنون دی نور نفلونه پرته له تراویحو په رمضان کې هم په تداعي سره مکروه دي اود تداعي معنی صاحب ددرمختار داسې بیان کړې یعنی خلور مقتدیان په یوه امام پسې لمونځ ادا کړي «د تهجد جماعت بې له تداعي جائز او له تداعي سره تحریمي مکروه دی» فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۱، ۲۲۳ بحواله ردالمحتار باب الوترو والنوافل مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۲۳

دروژې په میاشت کې په تهجد کې دوه یا خلور کسه سره

یوځای شي نو...

سوال: که چیرې یو سړی په روژه کې تهجد شروع کړي اوله ده سره صرف دوه یا خلور وکړي اقتداء وکړي نوڅه حکم دی؟ جواب: دیو یادو واقتداء بیله کراهیته جائزه او په دریو کې اختلاف دی تردې زیات مکروه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳»

د تهجد د جماعت حکم

سوال: تهجد لمونځ په جماعت سره وکړو که یوازې؟ د کتابونو په حواله جواب راته ولیکي؟ جواب: که چیرې کله ناکله دوه یا درې کسان کوم چې بیله بلنی او بیله کوم اهتمام راغونډ شي که یې هغوی په جماعت سره وکړي نو مکروه نه دی له امام پرته که دوه مقتدیان

وي نو په اتفاق سره بیا مکروه نه دی که درې وي نو اختلاف دی او که خلور وي نو په اتفاق سره مکروه دی «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۱۷۷»
د نفلونو جماعت اود دیوبند اکابر علماء

په دې اړه د سید الفقهاء رئیس المحدثین فقیه النفس حضرت مولانا رشید احمد گنگوہی قدس سره فتوی په فتاوی رشیدیہ کې د اډول ده د نفلونو جماعت که تهجد وي او که غیر تهجد وي پرته له تراویحو، کسوف او استسقاء که خلور مقتدیان وي نو دا حنافو په نزد تحریمي مکروه دي که په خپله راغونډ شوي وي او که په بلنه راغلي وي او په دریو کې اختلاف دی او په دوو کې کراهیت نشته «فتاوی رشیدیہ ص ۲۹۹»

حضرت تهانوی رحمۃ اللہ علیہ په امداد الفتاوی کې فرمایلي که چیرې مقتدیان یو یا دوه وي نو مکروه والی نشته او که خلور وي نو مکروه او که درې وي نو اختلاف دی «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۷۷»

حضرت تهانوی رحمۃ اللہ علیہ دهغه خلکو په رد کې چې دفقهاؤ له ځینو اقوالو څخه دافهموي چې دا کراهیت دروژې د میاشتي نه په ماسیوا کې دی او په روژه کې جائز دی داسې ویلي: چې د فی غیر شهر رمضان له قید څخه صرف د تراویحو نفل ایستل مقصود دي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۲۸ ځکه نو معلومه شوه چې د نفلو جماعت په رمضان او نارمضان ټولو کې مکروه دی حضرت شیخ الہند رحمۃ اللہ علیہ ته دروژې په میاشت کې په نفلونو کې د قران دا ورید لوډیزیات شوق وکله چې خلکو په جماعت کې د برخې اخیستلو خواش خړگند کړ اجازه یې ورنکړه اود کور دروازې وټپله د تنه د حافظ کفایت الله په

اقتدا کي يې قران کریم اوریدی بیا چې دخلکو تینگار زیات شونو دامعمول يې جوړ کړ چې تر فرض لمانځه وروسته به له مسجد بهر راووتی ترڅه وخت آرام کولو وروسته به يې ټوله شپه په تراویحو کې قران کریم اوریدی چې خلو بښتو پنځو سو کسانو په کې برخه اخیسته او په کور کې جماعت کیدی لیکن دنفلو جماعت يې منظور نکه د حضرت علامه انور شاه کشمیري رحمۃ اللہ علیہ همدغه رایه ده په انوار الباري دوهم ټوک ص ۸۸ کې په پوره تفصیل سره څیړنه وجود لري حضرت شیخ المشائخ مولانا خلیل احمد صاحب د قران حافظ و او په تهجد کې به يې د قران تلاوت کاوو دوو حافظانو به دده شاته قران کریم اوریدی د حضرت مولانا سعد الله صاحب ویناده چې یوه شپه زه هم مقتدی شوم نو حضرت تر لمانځه وروسته زه تر غوږو نیولم جلا يې کړم ۱۲ «انوار الباري ج ۲ ص ۸۷»

مولانا مدني د دیوبند د اکابر په خلاف ولې عمل خپل کړ د حضرت شیخ العرب والعجم مرجع الخلائق حضرت شیخ الاسلام مولانا حسین احمد مدني رحمۃ اللہ علیہ په جماعت سره د تهجد معمول د دیوبند له ټولو اکابرو جلاؤ سوال دارا منځته کیږي چې حضرت مدني رحمۃ اللہ علیہ دخپل وخت ستر عالم او په تقوی او تصوف کې يې لوړ مقام درلود هغوی د دیوبند د اکابرو او فقهاؤ په خلاف ولې عمل خپل کړ؟ ددې په ځواب کې دوي خبرې زمونږ په فهم کې راځي: ۱ کومو بختو و بزرگانوته چې الله تعالی په علم کې پوره ژور تیا ورکړې دهغوی لپاره په ځینې جزئي مسئلو کې دانفرادي رائي قائمولو حق وي خو هغه عمل دنورولپاره د حجت وړ نه وي یوازې دهغه ترذات

پورې محدودوي لکه چې د علامه جمال الدین ابن همام رحمۃ اللہ علیہ د تفرداتو په اړه مشهوره ده چې دهغه ځانگړي شاگرد علامه قاسم بن قطلوبغا فرمایلي چې زمونږ د استاد هغه تفردات کوم چې د امت د اجماع په خلاف دي هغه د عمل قابل نه دي ځکه ځینو بښا غلیو ورته وویل: چې ستاسو دغه عمل (د تهجد جماعت) به خلک سند جوړوي حضرت مدني رحمۃ اللہ علیہ ورته وفرمایل: چې زه خويې په خپله کوم اما نور و ته خونه وایم «انوار الباري شرح بخاري»

۲ یو باب احکام وی او یو باب تربیت وي او په باب تربیت کې د داسې خبرو گنجائش شته کومې چې په ظاهره له باب احکام مخالفې وي نو زمونږ حسن ظن هم د مولانا مدني رحمۃ اللہ علیہ په اړه همدغه دی چې د سالکینو (مريدانو) د تهجد د عادي جوړولو لپاره د تربیت په توگه يې د تهجد لمونځ په جماعت کاوو او دا عمل د کوم بل چالپاره باعث د حجت نشي کیدای په هر حال مسئله پر خپل ځای ده چې که یو مقتدي وي نو جائز په دوو کې هم جواز شته او که چیرې درې مقتديان وو نو په دې کښې د ځینې فقهاؤ خیال د نه مکروهیت دی او د ځینو خیال د کراهیت دی «شامي چاپ ماجديه پاکستانی ج ۱ ص ۵۲۴»

او که چیرته مقتديان څلور شي نو په اتفاق سره مکروه تحریمی دي «طحاوي علی مراقی الفلاح ص ۲۱۱»

په تهجد کې که ځینې خلک دامام اقتداء وکړي نو د کراهیت ذمه وارڅوک دی

سوال: امام د قران کریم حافظ دی په اعتکاف کې کښیني په اوس وخت په تهجد کې درې سپارې وایي او نور دوه معتکفان یې مقتدیان وي خو کله ناکله نور خلک هم ورسره شریکان شي آیا څه پروا خوبه نه لري؟ که لري یې نوددې ذمه وارڅوک دی؟ جواب: که چیرې دامام د صراحت یا کنایتاً یا اشارهً اجازې پرته خلک ورشریک شول نو هغوی د کراهیت ذمه واري خوا امام ته په کاردې چې مسئله وروښيي اوله شریکیدو یې منعه کړي کنه د کراهیت له ذمه واري څخه دامام اوږې نه سپکیري په شامی کې راغلي چې د نفل کونکي یو یادوه کسانو اقتداء وکړه بیا نور خلک راغلل نو علامه رحمته الله علیه فرمایي چې د کراهیت ذمه وار وروسته راتلونکي دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۲۵ بحواله شامی ج ۱ ص ۲۲۴»

شبینه يعني په یوه شپه کې قران ختمول څنگه دي

سوال: د شبینې څه طریقه ده يعني قران کریم په یوه شپه کې باید ختم کړل شي که په دریو شپو کې او په څومره رکعتونو کې ختم کړل شي په شلو کې که له دې څخه په زیاتو کې؟ جواب: په اوس زمانه کې دغه رواجي شبینه له کراهیت او ناورتیا پاکه نه ده یوه ناورتیا داده چې د نفلو جماعت کیري حال دا چې که د نفلو په جماعت کې تردو درې زیات مقتدیان وي نو تحریمي مکروه دي اما په تراویحو کې صحیح دي په دې شرط چې قران کریم صفا صحیح وویل شي ریاکاری او نود مقصد نه وي او مقتدیان سست نه وي او که څه خلک ناست وي خبرې

کوي د خوزاک خښاک په نظم بوخت وي چې په نتیجه کې تراویح ورځینې فوت شي نو جائز نه دي په اوس زمانه کې به داسې حافظان چیرې وي چې ټول قران صفا او په صحیح اداینه په یوه شپه کې ختم کړي له یعملونو عملونو پرته هېڅ نه فهمیري په دې ډول حافظانو تر دریو ورځو په کم کې د قران کریم ختمول له کراهیت خلاص نه دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۷»

شبینه جائزه کنه؟

سوال: په یوه ورځ د څو حافظانو په شبینه کې د قران کریم ختمول صحیح دي او کنه؟ جواب: قران کریم داسې چټک او په بیرې ویل چې حروف نه فهمیري او په مخارجو کې اداینه نه وي نا جائز دی نو که په شبینه کې داسې بیرې وي نو هغه هم نا جائزه لکه چې په درمختار کې دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۲ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۳ غوره داده چې یو یادوه حافظان په گډه تراویح ورکړي که چیرې جید او همتي حافظان نه و نو بیا که څو حافظان په گډه تراویح ورکړي نوداهم صحیح دي تراویح صحیح کیري «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۹»

د نفلو په جماعت کې شبینه کول څنگه دي

سوال: که چیرې د شبینې ختم د نفلو په جماعت کې وشي نو جائز دي او کنه؟ جواب: که شبینه يعني ختم د قران د نفلو په جماعت کې وي نودامکروه دي يعني نا جائز دي ځکه چې د نفلو جماعت په تداعي سره مکروه دی اوله مکروه څخه مراد تحریمي مکروه دي کوم چې حرامو ته نږدې دي نودې ته نا جائز ویل صحیح شو او تداعي

تفسیر دادی چې څلور مقتدیان وي او په دریو کې اختلاف دی
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۴ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۳»

د شینې قاعده کلیه

سوال: په شینې کې یو حافظ ختم وکړي او که څو حافظان په ګډه ختم وکړي؟
جواب: که په شینې کې قران کریم صاف وویل شي، د حافظ مقصد ریا نه وي چې فلاني دومره ووايو او فلاني دومره ووايو، په جماعت کې کهالتیا نه وي، تر اړتیا زیات درنا کولو تکلف نه وي او مقصد صرف د ثواب حاصل وي نو جائز دي او که قرائت دومره په بیرې وایي چې په حروفو هم سړی نه پوهیږي نه په زیر خبر نه په زبر، نه غلطې ته فکر او نه متشابه ته فقط ریا او نوم مقصد وي او جماعت هم شیندلی وي یا تر اړتیا زیاته ریا وي یا تر تراویحو کولو وروسته د نفلو جماعت کوي نو بې شکه چې دامکروه دي لقلوله تعالی ورتل القرآن ترتیلا لقلوله تعالی اذا قاموا الى الصلاة قامو کسالی یرأون الناس لقلوله تعالی ان الله لا یحب المسرفین ولقول الفقهاء ان جماعة النوافل مکروهة.

شینې په دریو شرطونو واده: ترتیل به نه پاتیري ۲ په تراویحو کې به یې وایي ۳ د جماعت تر وخت به وروسته والی نه کوي (امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۸۷، ۴۸۹)

د شینې په اړه د مولانا رشید احمد گنگوھی فتوی

د قران کریم په یوه شپه کې ختمول د صحیح الفاظو ویلو او نور په صورت کې جائز دي اوله حضرت عمان رضی الله عنه په یوه شپه کې ختمول ثابت دي او که چیرې قران په ترتیل سره ونه لوستل شي خوا الفاظ

صحیح وویل شي نو په دارنگه ویلو ثواب کمیږي او که د شهرت او نوم په نیت یې ووايي نور یاخو په فرضو کې هم منع ده پر تراویحو کې به څه موقوفه وي او که مقتدیانو ته دارنگه کول گران وي نو نه یې دي کوي «فتاوی رشیدیة کامل ص ۲۹۹»

لسم باب

د ختم په ورځ دیلا بیلور و اجو نو په بیان کښې

په کومه ورځ ختم وکړو

له صحیح مذهب سره سم دروژې په میاشت کې یو ځل ختم کول سنت دي همدارنگه د ۲۷ م په شپه ختم کول مستحب دي «اشرف الایضاح شرح نور الایضاح ص ۱۱۲»

د ختم په ورځ درې ځله قل هو الله ویل څنگه دي

سوال: ځینې حافظان د ختم په ورځ سورة اخلاص درې ځله وایي ایاداجائز دي؟ که نه دی جائز نو د کراهیت لامل څه دی د سورت تکرارول که رواج؟
جواب: درې ځله قل هو الله ویل مکروه نه دي خود لازم گنل مکروه دي پردې التزام باید ونه شي دغه التزام او ټینګار چې کوم خلکو خپل کړی دا د کراهیت یو ځانګړی دلیل دی ځکه عوامو د لازم ختم بللی دی لکه له طرز څخه چې څرګند یږي ځکه نومکروه دی نه دا چې د سورة تکرارول فی نفسه مکروه دي د سورة تکرارول فی نفسه که جائز شي او که مکروه خودغه رسم او رواج د ترک وړ دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۰ و حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۲۹۲»

د سورة اخلاص په اړه د مولانا تها نوي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا فتوى

سوال: په اخريو تراويحو کې د سورة اخلاص درې ځله ويل څنگه دي؟ د کراهيت څه لامل دی يعني د مکررو ويلو په وجه کراهت دی که درواج په وجه؟ جواب: د عالمگيري له روايت څخه معلومېږي چې د سورة او آيت د تکرار يو حکم دی او په نفلو کې د آيت مکررو ويل مکروه والی نه لري په الذي يُصَلِّي وَخَذَهُ سِرَّهُ د مقيد کيدو څخه څرگندېږي چې په نفلو کې په مکررو ويلو له کراهت نه راتلو څخه هم هغه نفل مراد دي کوم چې يوازې ادا کړل شي او د تراويحو لمونځ کوم چې د فرضو په څير په جماعت سره کيږي هغه د فرضو په حکم دی ځکه نو د فرضو په رنگه په تراويحو کې هم د سورت تکرار مکروه کيږي پرته له دې دغه ډول التزام او ټينگار کوم چې خلکو خپل کړی د اهم د کراهت مستقل دليل دی دلومړي دليل تقاضا د تنزيهي کراهت ده او د دوهم د تحريمي کراهت ده «امداد الفتاوى ج ۱ ص ۴۹۲»

له ځينو سورتونو وروسته له قران پرته نور الفاظ ويل څنگه

دي

سوال: په تراويحو کې حافظ صاحب د ځينو سورتونو په پای کې په لمانځه کې دننه له قران پرته ځينې الفاظ په عربي کې وايي د مثال په ډول د سورة مرسلات تراخي آيت قباي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ وروسته اَمَّا بِاللّٰهِ وايي په دې لمونځ فاسديږي او کنه؟ جواب: احناف په دې ډول دعاگانې په لمانځه کې ويل منعه کوي خو که په نفلو کې داسې وکړل شي نو لمونځ نه فاسديږي «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۸ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۵۰۹ باب صفة الصلاة»

د ختم په ورځ نور آيتونه ويل څنگه دي

سوال: دروژې په مياشت کې حافظ صاحب په ۱۹ رکعتونو کې قران کریم ختموي او په شلم رکعت کې له آلم څخه تر مفلحون پورې يې ووايي بيا په همدغه رکعت کې دغه آيتونه ان رَحْمَةُ اللهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ او دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَنَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامُ الْخ ووايي بيا رکوع ته ځي دا جائز دي که بدعت؟ جواب: دا خوپه ځينې رواياتو کې راغلي دي چې د قران تر ختميدو وروسته له آلم څخه تر مفلحون پورې دې وويل شي او فقهاؤ هم د دې اجازه کړې او دا يې مستحب بللي دي اوله دې پرته نور آيتونه ويل منقول نه دي ځکه دهغوی پريښودل مناسب دي د فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۵ پر حاشيه باندې د درمختار په حواله يې دغه صورت ته مکروه ويلي اوليکلي يې دي چې پر شلم رکعت دې تر سورة فاتحه وروسته د سورة بقره څه برخه تر مفلحون پورې ووايي ځکه چې در رسول الله ﷺ فرمان دی «خَيْرُ النَّاسِ الْحَالُ الْمُرْتَحِلُ اَيَ الْحَاتِمُ الْمُفْتَتِحُ» په خلکو کې تر ټولو غوره هغه دی چې ودرېږي بيا مخته روان شي يعنې قران کریم ختم کړي بيا يې شروع کړي «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۵»

د ختم په ورځ تر مفلحون پورې ويل څنگه دي

سوال: حضرت مولانا عبدالحی صاحب په تراويحو کې تر مفلحون پورې ختمول جائز ليکلي دي يعني چې کله قران کریم ختم کړي نو په اخري رکعت کې له آلم څخه تر مفلحون پورې يې ووايي او په فتاوى عالمگيري کې هم د ختم ترتيب تر مفلحون پورې ليکل شوی صحيح په دې اړه څه دي اوله يو آيت څخه بل آيت ته اوښتل څنگه دي

ځينو خلکو تر مفلحون پورې ويلو ته مکروه ويلي دي؟ جواب: کوم څه چې مولا ناعبدالحی صاحب په دې لړ کې ليکلي دي هم هغه صحيح دي دا حنا فوفقهاؤ هم په ختم کې صرف دغه مستحب ليکلي دي چې د سورة بقره پر لومړنيو آيتونو يې ختم کړی ځکه چې دا په حديث ثابت دي له دې پرته له بيلا بيلو ځايونو څخه ويلو ته يې مکروه ويلي دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰ بحواله شرح منيه کبيري وردالمحتار ج ۱ ص ۵۱۰ باب صفة الصلاة»

د ختم په ورځ يې بايد څرنگه ووايو

سوال: په تراویحو کې د قرآن د ختم پر موقع له آخريو دوو رکعتونو څخه په لومړي رکعت کې سورة فلق او په دوهم رکعت کې سورة الناس اوله آلم څخه تر مفلحون پورې که فاتحه ووايي آيا دا ثبوت لري؟ جواب: په تراویحو کې د قرآن کریم د ختم پر مهال په نولسم رکعت کې سورة فاتحه او معوذتين «سورة الفلق او سورة الناس» ويل او په شلم رکعت کې سورة فاتحه او د سورة بقره څه برخه «تر مفلحون پورې» ويل مستحب دي دا په حديث هم ثابت دي در رسول الله ﷺ ارشاد دی خير الناس الحال المرتحل ای الخاتم المفتتح «ژباړه: په خلکو کې تر ټولو غوره هغه څوک دی چې ودرېږي بيا مخته روان شي يعنې قرآن کریم ختم کړي بيا يې شروع کړي دا چې ځينې ځايونه رواج دی چې په شلم رکعت کې درې ځله سورة اخلاص، سورة الناس او سورة بقره تر مفلحون پورې او نورې دعاگانې وايي دا په صحيح طريقه ثابت نه دي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۸۴»

د حضرت مولانا مفتی کفايت الله صاحب فتوی

د قرآن کریم تر ختم وروسته د سورة بقره اولني آيتونه لوستل مسنون دي بيا که په شلم رکعت کې تر سورة الناس وروسته يې وايي او که په نولسم رکعت کې تر ناس پورې يې وايي په شلم کې يې له اخر څخه ووايي - خوپه شلم رکعت کې تر الحمد لله او معوذتين ويلو وروسته بيا سورة فاتحه او د آلم آيتونه ويل ندي په کار يعنې د الحمد لله تکرار هيڅ معنی نه لري «کفايت المفتی ج ۳ ص ۳۴۸»

تر سنتواو نفلو وروسته دعا په انفرادي توگه که په اجتماعي سوال: تر سنتواو نفلو وروسته دعا کول په کار ده او کنه؟ که تر سلام گرزو لوو وروسته تلل په کار دي که کوم شخص تر سنتواو نفلو وروسته دعا ونکړي او همدغسې ولاړ شي نو د ملا متولو وړدی کنه؟ جواب: تر فرضو وروسته په دعا کولو بيليدل په کار دي د سنتواو نفلو وروسته په ټولنيز ډول د دعا کولو لپاره بايد مقتدي پابند نکړل شي تر فرضو وروسته مثلاً يو سړی کورته ځي هلته سنت کول غواړي نو هغه دولې پابند نکړل شي لنډه دا چې څوک داسې وکړي هغه د ملا متيا وړ نه دی تر سنتواو نفلو وروسته هر سړی چې فارغ شي دعادي کوي ځي دې يادې تر فرضو وروسته کورته لاړ شي هم هلته دې سنت وکړي په دې کې هيڅ تنگي نه ده په کار «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۱۲»

د قرآن له ختميدو وروسته دعا

سوال: په جماعت سره د قرآن د ختميدو پر مهال دعا کول مکروه دي ځکه چې دارنگه دعا کول له رسول الله ﷺ څخه منقول نه دي

آیا د اصحیح ده؟ جواب: صحیح داده چې د قرآن تر ختم وروسته همیشه د تراویحو تر لمانځه وروسته دعا سنت او مستحب ده او په حدیث کې راغلي دي چې دغه وخت د دعا قبلیدو دې ځکه زمونږ د اکابر او مشائخو تر تراویح او ختم قرآن وروسته د دعا معمول دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۱ بحواله مشکوٰۃ ص ۸۸»

له حضرت عرباض بن ساریه رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: کوم بنده چې فرض لمونځ وکړي او تر هغه وروسته له زړه دعا وکړي نو د هغه دعا هم قبلېږي همدارنگه کوم څوک چې قرآن ختم کړي او دعا وکړي نو د هغه دعا هم قبلېږي «معارف الحدیث ج ۵ ص ۱۳۸»

تر تراویح او وټرو وروسته دعا کول څنگه دي

سوال: تر تراویحو وروسته دعا کول جائز دي او کنه؟ او ذروژې په میاشت کې تر وټرو وروسته دعا غوښتل ثابت دي او کنه؟ جواب: د تراویحو پر ختمیدو دعا غوښتل صحیح او مستحب دي او د سلفو او خلفو معمول دی بیا تر وټرو وروسته دعا ضروري نه ده یو ځل کفایت کوي یعنی د تراویحو تر ختمیدو وروسته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۳»

له سلام وروسته بېله دعا مقتدي تللای شي

سوال: مقتدي باید له امام سره په دعا کې برخه واخلي او که دوخت لحاظ وکړي؟ جواب: که مقتدي ته کوم ضرورت دی او کوم ضروري کار ورپېښ دی نو تر سلام سمدستی وروسته تلل هېڅ گناه نه لري نه ته بد ویل نه دي په کار او که د دعا ختمیدو انتظار وکړي او د امام

سره په دعا کې شریک شي نو د انښه دي او په کښې زیات ثواب دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۰۳ بحواله درمختار ج ۱ ص ۴۹۵ باب صفة الصلاة»

تر لمانځه وروسته دعا سو که وغواړي که په زوره

سوال: د فرض لمانځه ترجماعت وروسته دعا سو که غوښتل کېږي که په زوره که د سو که والي حکم دی نو په څومره اندازه او که په زوره غوښتلو حکم دی نو په څومره اندازه په دواړو کې کومه طریقه غوره ده؟ جواب: سو که دعا کول غوره دي که لمونځ کونکیو ته حرج نه وي نو که کله ناکله یې په زوره وکړي جائز دي همیشه په زوره دعا غوښتل عادت جوړول مکروه دي د دعا گانوله روایتونو هم جهر «په زور والی» ثابت نه دی «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۱۸۳»

امام که په زوره دعا کوي نو د ځان لپاره د الفاظ نه خاصوي امام دې دعا الفاظ له ځان سره نه خاصوي که هغه په زوره دعا کوي لکه ای الله! پر ما او پر نبی کریم ﷺ رحم وکړه او زما پر ملګرو رحم مه کړه په دې ډول دعا کول خیانت دی په احادیثو کې چې کوم منفرد الفاظ راغلي دي هغه په دې کښې داخل نه دي ځکه چې په لمانځه کې له امام څخه کومه گټه رسي په هغه کې مقتدیانو ته هم برخه ورکول کېږي ځکه چې امام د مقتدیانو نمائنده وي او که سو که دعا کوي نو امام ته اجازه ده چې د ځان لپاره خاص دعا وکړي (نور و ته دې د ښیرانه کوي) ځکه چې مقتدیان هم دخپلو ځانو لپاره دعا کوي په دې ډول به په نفس دعا کې ټول شریک شي «معارف مدینه ج ۲ ص ۱۰۰»

آیاد عادلمانځه جزء ده

سوال: امام دعا سوکه وکړي که په زوره او همدارنگه دعا د لمانځه جز ده او کنه؟ جواب: دعاء سوکه غوښتل افضل دي که مقصد دعا تعلیم وي نو په لوړ آواز هم پروانه لري خو په دغه لوړ آواز به دنور و لمونځ کونکی په لمانځه کې خلل نه وي لمونځ په سلام سره پای ته رسیږي تردې وروسته دعا د لمانځه جزء نه ده «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۷۳»

په دعا کې چیرې کتل په کار دي

د دعا غوښتلو پروخت د آسمان پر لور کتل د دعا هغه ناخوښه صورت ده چې رسول الله ﷺ ورڅخه منعه کړیده ځکه چې دغه صورت د الله ﷻ د ادب او درناوي او د دعا غوښتونکي لپاره ورته ده کیدلای شي دغه حرکت بې ادبي او سپکاوی وگرځي او د دعا له قبلیدو څخه بې برخې شي نو ځکه له دې څخه باید ځان وژغورو «حصن حصین ۲۷»

دعا په یقین سره کول په کار ده

له حضرت ابوهریره ؓ څخه روایت دی چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: چې کله له الله ﷻ څخه غواړئ او دعا کوئ نو په دې یقین سره یې غواړئ چې هغه به ضرور قبولي یوه شی او په یاد ساتئ چې الله ﷻ د هغه چا د عاڼه قبولي چې د هغه زړه د دعا په مهال له الله ﷻ څخه غافل اوبې پروا وي «معارف الحديث ج ۵ ص ۱۲۳ بحواله جامع ترمذی وصحیح بخاری و مسلم»

رسول الله ﷺ وفرمایل: زمونږ دعا گانې تر هغو قبلېږي ترڅو له تلوار څخه کار وانه خستل شي تلوار او بیرته داده چې بنده دا ویل پیل

د تراویحو مسئلې

کړي چې مادعا کړي وه خو قبوله هم نه شوه «معارف الحديث ج ۵ ص ۱۲۵»

د دعا طریقه

حضرت عبد الله بن عباس رضی الله تعالی عنهما در رسول الله ﷺ فرمان نقلوي چې ده مبارک ﷺ وفرمایل: له الله ﷻ څخه په داسې ډول لاس پورته کولو دعا غواړئ چې دوړ غوومځ مو مخ طرف ته وي لاسونه چپه مه نیسئ او کله چې دعا ختمه کړی نو لاسونه پورته کړئ او پرمخ یې راتیر کړئ در رسول الله ﷺ طریقه وه چې کله به ده مبارک ﷺ په لاس ته کولو دعا غوښته نو په پای کې به یې خپل مبارک لاسونه پر خپل مبارک مخ راتیرول «معارف الحديث ج ۵ ص ۱۳۱»

په دعا کې لاسونه تر کومې اندازې پورته کیږي

یوه کس په دعا کې تر سینې پورته لاسونه نیولي وو حضرت ابن عمر ؓ چې ولید نو د بدعت والي فتوی یې ورکړه په دلیل کې یې وفرمایل: چې رسول الله ﷺ مې د دعا پر مهال (پورته له کومې ځانگړې موقع) تر سینې لوړ په لاس پورته کولو نه دی لیدلی له دې څخه معلومه شوه کوم کسان چې بې له کومې وجهې لاسونه تر سینې لوړ نیسي دا د سنت خلاف دی «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۰۶ بحواله مشکوٰۃ شریف ص ۱۹۲»

له دعا وروسته آمین ویل

له حضرت ابوهریره ؓ څخه روایت دی چې یوه شپه مونږ در رسول الله ﷺ سره بهرته وو تو مونږ دا الله ﷻ د یوه نیک بنده سره تیر شوو چې په ډیرو زاریو او عاجزی یې له الله ﷻ څخه دعا غوښتله رسول الله ﷺ

دده د دعاء الله ﷻ له حضور څخه د غوښتنې او دده د ژړا د اوریدو لپاره ودرید بیا رسول الله ﷺ مونږ ته وفرمایل: که دده دعا په صحیح ډول ختمه کړه او تپا په یې سمه ورباندې ووهله نو کوم څه چې ده غوښتل دهغه پرېکړه یې ورباندې وکړه له مونږ څخه یوه پوښتنه وکړه چې اې د الله رسول! د صحیح ختمولو او تپا په ورباندې لگولو څه طریقه ده؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: په پای کې دې په آمین ویلو د ختمه کړي نو که چیرې ده داسې وکړل نو بس په الله ﷻ یې فیصله وکړه «معارف الحدیث ج ۵ ص ۱۳۳»

له دعا وروسته پرمخ لا سونه تیروول څنګه دي

سوال: تر دعا ختمولو وروسته لا سونه پرمخ تیروي پرمخ د لا سونو تیروولو څه لامل دی؟ جواب: د دعا په پای کې پرمخ لا سونه را تیروول صحیح او ثابت دي او د برکت حاصلولو لپاره د افعول کول کیږي «فتاوی رشیدیة کامل ص ۲۱۰»

د روژې په میاشت کې مسجد بنائسته کول

سوال: د روژې مبارکې په میاشت کې تر اړتیا زیات څراغونه ډیوي او رڼاوي کیږي او د اکاریو لوی ثواب ګڼل کیږي ددې حکم څه دی؟ جواب: د روژې په میاشت کې په تراويحو کې همیشه لمونځ کونکي زیات وي که دهغوی د راحت او هوسایي لپاره د اړتیا سره سم په رڼا کې څه زیاتوب وکړل شي نو جائز او مستحب دي هو صرف د مسجد د بنائسته کولو لپاره تر حد زیاته رڼا کول ناجائز او کلک منعه دي چې په دې کې ښې له اسراف سره سره د ډیوالي (د هندوانو دود او رواج) سره مشابهت دی او د مجوسیانو

(د اور عبادت کونکیو) د شعار څرګندونه او تائید لازمیږي او مسجد د تماشي ځای ګرځي د شرعي په خلاف کارونو سره د مسجد ښکلا نه زیاتېږي بلکه سپکاوی یې راځي د مسجد زینت او ښایست دده په پاک ساتلو، خوشبویه کولو همدارنګه د لمونځ کونکیو په زیاتوب، په ښو جامو اغوستلو، په خوشبویي لگولو، په خشوع او عاجزی سره لمونځ کولو او په ادب سره کیناستلو کې دی «فتاوی رحیمیه ج ۲ ص ۱۲۰»

د قران کریم د ختم په ورځ حافظ ته امیل ورپه غاړه کول

سوال: زموږ په مسجد کې چې په کومه شپه تراويح ختمیږي په هغه شپه د حافظ د عزت او درناوي لپاره حافظ ته د ګلونو امیل ورپه غاړه کوي دا کار څنګه دی؟ آیا ددې ثبوت په کوم کتاب کې شته؟ زه حافظ یم او سړکال ما تراويح ورکړې او اعتکاف مې هم وکړ زما دا خوښه نه ده آیا زه ورته ووايم چې د امیل په غاړه کولو سره زما اعتکاف فاسدیږي د داسې دروغو په ویلو سره د امیل له په غاړه کولو څخه انکار کولای شم او کنه؟ جواب: د قران د ختم په شپه حافظ ته د ګلونو غاړګۍ ورپه غاړه کول بد رواج او د پریښودلو وړ دی او په دې کې ښې اسراف هم دی که د حافظ درناوی او عزت مقصد وي نو هغه ته عربي دستمال یا شال ولې نه ورپه سر کوي؟ تاسو چې امیل په غاړه کول نه غواړئ د دروغو ویلو اجازه نشته بکله صفا دې ورته وویل شي چې زما د رواج خوښ نه دی او دا د شریعت په خلاف دی «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۲۲»

د تراویحو پر ختمیدو شیریني ویشل

سوال: په روژه کې د تراویحو پر ختمیدو شیریني ویشل څنګه دي؟
آیا شیریني صرف دیو کس له طرفه په کار ده؟ او شیریني په مسجد کې دننه ویشلای شي؟ جواب: شیریني ویشل ضروري نه دي خلکو دا ضروري ګڼلې ده او په ډیره په پابندی سره دا عمل ترسره کیږي خلک پر چنده ورکولو مجبوره کیږي په مسجدونو کې د ماشومانو غونډه غال مغال او دنورو لاندو را مخته کیدوله امله دغه رواج ختمول غوره دي که د تراویحو امام او یا کوم بل څوک د قرآن د ختم په خوشحالي کې کله ناکله شیریني ویشي او د مسجد درناوی په پام کې ونیول شي چې د مسجد فرش پلټ نشي وچ شي وي او د مسجد بې حرمتي لازمه نه شي نو صحیح دي غوره داده چې پردروازه و ویشل شي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۹»

یوولسم باب

د لماخوستن د لما نځه مسئلې

که چا د لماخوستن لمونځ بې اودسه وکړ

که چا د لماخوستن لمونځ بې اودسه کړی و او تراویح او وتر یې په اوداسه وکړل نو له لماخوستن سره د تراویح او وګرزوي او وتر دې نه راګرزوي ځکه چې تراویح د امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ په نزد د لماخوستن تابع دی او وتر په خپل وخت کې د لماخوستن تابع نه دي او د لماخوستن د لما نځه پر هغه مخته کول د ترتیب په وجه واجب دي او د هیریدو په عذر ترتیب ساقطیږي نو که په هیرولو وتر د لماخوستن تر لما نځه مخکې وکړي صحیح کیږي او تراویح که د لماخوستن تر لما نځه

د تراویحو مسئلې

مخکې وکړي نو نه صحیح کیږي ځکه چې د تراویحو وخت د لماخوستن د لما نځه تر ادا کولو وروسته دی نو کومې یې چې تر لماخوستن مخکې وکړي هغه ته اعتبار نشته «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۵»

آیا د لماخوستن فرض بې اودسه او وتر په اوداسه کونکي به

سنت راګرزوي

سوال: که په هیره یې د لماخوستن فرض بې اودسه سنت او وتر یې په اوداسه وکړل او په وخت کې دننه ورپه یاد شول نو له فرضو سره باید سنت را وګرزوي او وتر دې نه راګرزوي دا د امام صاحب مذهب دی او د صاحبینو (امام ابو یوسف او امام محمد صاحب) په نزد به وتر هم راګرزوي د دې وجه څه ده؟ جواب: د مسئله په وخت کې دننه ده د امام ابو حنیفه رحمۃ اللہ علیہ په نزد سنت د راګرزولو او وترونه راګرزولو وجه داده چې د لماخوستن فرض ونه شول نو له فرضو سره به سنتونه هم راګرزوي ځکه چې سنت د فرضو تابع دي او وتر ځونکه مستقل او ځان ته واجب دي او هغه په اوداسه ادا شول ځکه د هغه راګرزولو ته اړتیا نشته او صاحبین خو وتر هم سنت بولي ځکه نو له فرضو سره د وتر د راګرزولو حکم کوي د مسئلې صورت په دې ډول دی چې تر لما نځه وروسته په وخت کې دننه ورپه یاد شي او که چیرې تر وخت تیریدو وروسته ورپه یاد شول نو صرف د لماخوستن فرض دې ادا کړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴ بحواله هدایه باب قضاء الفوائت ج ۱ ص ۱۳۹»

بيله اړتيا فتحه ورکول

سوال: امام تردیم رکعت وروسته څلورم رکعت ته ولاړ شو یوه مقتدي په دې فکر چې څلور رکعت پوره شول د امام د کښینولو لپاره سبحان الله وويله خود امام یقین و ځکه هغه د مقتدي فتحې ته توجه ونکړه او څلورم رکعت یې وکړ لمونځ یې پوره کړی په دې صورت کې ددغه بې ضرورت ته فتحه ورکونکي مقتدي لمونځ صحیح شواو کڼه؟ جواب په پوښتل شوي صورت کې سبحان الله وويل امام ته د بنود لویه وجه ده اوله کلام الناس څخه نه ده ځکه نو د امام او مقتدي دواړو لمونځونه صحیح شول «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۲»

دلما خستن دلما نځه تر ادا کولو وروسته د نفلو په نیت په

جماعت کې برخه اخیستل

سوال: که چا دلما خستن لمونځ ادا کړ بیا چې یې کله جماعت ولید په کې شریک شو اوس به دی سنت او وتر راگزوي او کڼه؟ جواب: سنت او وتر دې نه کوي هغه خومخکې ادا کړي او داد نفلو په حکم دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۲۰»

دلما خستن دلما نځه یو رکعت نیونکي به پاته لمونځ څنگه

پوره کوي

سوال: د دریو رکعتونو تر بشپړیدو وروسته یو سړی په امام پسې په لمناځه کې شریک شو دا کس به د امام تر سلام وروسته پاته لمونځ څرنگه پوره کوي؟ یعنې په کوم کوم رکعت کې به له سورة فاتحه سره سورة یوحای کوي او په کوم رکعت کې به ناسته کوي؟ جواب: د امام

تر سلام اړولو وروسته دې ولاړ شي ثنا (سبحانک اللهم الخ) دې ووايي نیادې تراعو ذبالله بسم الله ویلو وروسته سورة فاتحه او سورة ووايي رکوع او سجده دې وکړي ناسته دې وکړي په دوهم رکعت کې دې هم سورة فاتحه او سورة ووايي خو تردې رکعت وروسته به ناسته نه کوي او په دریم رکعت کې به یوازې سورة فاتحه ووايي او بیا به دعادت سره سم اخري ناسته وکړي لمونځ به پوره کړي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۴۴»

د دریو رکعتو په کولو د سجده سهوه کونکي لمونځ څنگه شو سوال: امام دلما خستن په لمناځه کې پر دریم رکعت سهوا کیناستی په دې فکر چې څلورم رکعت دی خود ده سمدستی یقین شو چې درې رکعت و شول ده التحیاته پوره کړه سجده سهوه یې وکړه او پر همدغه دریو رکعتونو یې سلام وگوزاوی لمونځ وشواو کڼه؟ که چا خپل لمونځ راوگوزاوی نوښه شول او کڼه؟ جواب: ۱ په دې حالت کې لمونځ صحیح نه شو ۲ دلما نځه راگزول په ټولو ضروري دي چا چې یوازې راوگوزاوی دهغه لمونځ صحیح شو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۱ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۹۳ باب سجود السهو و باب الامامة»

دلما خستن پر دریم رکعت په هیڅ کیناستل

سوال: امام سهوا دلما خستن پر دریم رکعت کیناستی د مقتدي په الحمد لله ویلو سمدستی ولاړ شو او په ناسته کې د شک په وجه اود الحمد لله ویلو په وجه ده څه نه وويلي وروسته یې سجده سهوه ونکړه لمونځ وشواو کڼه؟ جواب: که چیرې ناسته ډیره لږ وه او تردیره

نه کیناستی نو سجده سهوه واجب نه شوه لمونځ صحیح شو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۱۴»

دلما خستن پر دریم رکعت تر سلام گرزو لو وروسته یو رکعت ورسره بل یوځای کول

سوال: امام درې رکعت وکړل سهواً یې سلام وگرزاوی او مخ پر قبله ناست و مقتدیانو یادونه وکړه چې درې رکعت و شول ددې په اوريدو امام الله اکبر وایي ولاړ شو څلورم رکعت یې وکړ او په پای کې یې سجده سهوه وکړه سلام یې وگرزاوی آیا د امام او مقتدیانو لمونځ صحیح شو او کنه؟ جواب: که چیرې امام هیڅ نه و ویلي نو دهغه لمونځ وشو او مقتدیانو که چاڅه خبره نه وه کړې دهغوی لمونځ هم وشو او کومو مقتدیانو چې خبرې وکړې دهغوی لمونځ صحیح نه شو هغوی دې خپل لمونځ راوگرځوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۱۰ د درالمختار ج ۱ ص ۲۹۱ په حواله»

که چیرې امام په هیڅ پر لومړي یا دریم رکعت کیناستی له شا کوم مقتدی فتحه ورکړه یا په خپله ورپه یاد شول نو امام باید چې دولاړیدو پر مهال تکبیر وایي «مسائل سجده سهوه ص ۷۱ د کبیری ص ۳۱۳ په حواله»

څوک چې په پنځم رکعت کې شامل شي دهغه لمونځ وشو او کنه

سوال: امام پنځم رکعت ته ولاړ شو او شپږ رکعت یې پوره کړل سجده سهوه یې وکړه سلام یې وگرزاوی په پنځم رکعت کې یو سړی ورسره شریک شونو دهغه لمونځ صحیح شو او کنه؟ جواب: امام که چیرې

پر څلورم رکعت د تشهد په اندازه کیناستی بیا سهواً ولاړ شو او د پنځم رکعت سجده یې وکړه نو شپږم رکعت دې بل ورسره یوځای کړي او سجده سهوه دې وکړي دده فرض پوره شول که کوم کس په پنځم یا شپږم رکعت کې ددې امام مقتدی شونو دهغه لمونځ نه صحیح کيږي ځکه چې د امام دغه دوه رکعت نه نقل دي «فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۴۱۱ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۰۱ باب سجود السهو»

دلما خستن پنځه رکعت کولو حکم

سوال: دلما خستن په لمانځه کې پر څلورم رکعت د امام داخیال شو چې درې رکعت شوي دي ځکه ولاړ شو ځینې مقتدیان کیناستل امام ته یې د کیناستو اشاره وکړه خو امام پرې باک ونه کړ بلکه پنځم رکعت یې پوره کړ سجده سهوه یې وکړه او لمونځ یې ختم کړ په دې صورت کې د امام صاحب لمونځ صحیح شو او کنه او کوم مقتدیان چې داخري ناستې په نیت لومړی کیناستلي وو او د پنځم رکعت په رکوع کې شامل شول دهغوی لمونځ څنگه شو صحیح شو او کنه؟ جواب: امام صاحب چې کله پر څلورم رکعت نه کیناستی او پنځم رکعت ته ولاړ شو بیا یې چې د پنځم رکعت سجده وکړه کیناستی نو داخري ناستې پاتیدوله امله د امام لمونځ صحیح نه شو او کله چې د امام لمونځ صحیح نه شونو په مقتدیانو کې دهیچا لمونځ هم نه شو صحیح نه د مسبق او نه مدرك «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۰۵ بحواله هدايه باب سجود السهو ج ۱ ص ۱۴۲»

امام په هیره په دوهم رکعت سلام وگرزاوی

سوال: امام پراوله ناسته په هیره سلام وگرزاوی نو اوس پاتې لمونځ کولای شي او کنه؟ او په دواړه سلامو لمونځ صحیح کیږي او کنه؟
جواب: په هیره دواړو لورو ته په سلام گرزو لولمونځ نه فاسد یږي پاتې رکعتونه دې وکړي په پای کې دې سجده سهوه وکړي لمونځ صحیح کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۱۲ دردمختار ج ۱ ص ۵۷۵ په حواله»

دلماخستن په لمانځه کې که قرائت سو که ووايي نوڅه

حکم یې دی

سوال: امام صاحب په جهري لمانځه کې سو که قرائت ووي وروسته په داسې وخت کې ورپه یاد شول چې دالمونځ خو جهري دی چې ده څه قرائت ویلی و بیرته یې له سره قرائت شروع کړ نو آیا دده لمونځ صحیح شو او کنه؟ که چیرته سجده سهوه هم ونه کړي لمونځ یې څه حکم لري؟
جواب: لمونځ وښودل او گرزو لولمونځ یې نشته خو که یې ددریو آیتونو په اندازه کرار ویلی و نو سجده سهوه لازمه ده او کنه نه ده لازمه او دسجده سهوې دلزوم په صورت کې یې که سجده سهوه ونه کړه دلماځه اعاده واجب ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۰۸»

دلماخستن په اخیږ کعتونو کې په جهري کولو سجده سهوه سوال: که چیرې ملا امام دلماخستن په اخیږ رکعتونو کې په زوره قرائت ووايي نو سجده سهوه واجب ده او کنه؟
جواب: په دې صورت کې سجده سهوه لازمیږي لکه چې په شامي کې لیکل شوی چې دلماخستن په اخیږ دوو رکعتونو کې که څه هم قرائت واجب نه دی

د تراویحو مسئلې

خو که قرائت ووايي نو سو که ویل یې لازم دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۹ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۹۷ فصل فی القرائت»

دلماخستن په قضاء کې به قرائت څنګه وایي

سوال: دلماخستن لمانځه په قضا راوړلو کې قرائت په زوره ویلای شي او کنه؟
جواب: که په همدغه وختو کې قضا راوړي نو په زوره قرائت ویلای شي او که په ورځ کې قضا راوړي نو نه یې شي ویلای «داحکم دمنفرد لیکل شوی» فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۴۵ بحواله دردمختار ج ۱ ص ۴۹۷ فصل فی القرائت»

دلماخستن دلماځه په اوله ناسته کې سهواً ولاړ شو بیرته

کیناستی

سوال: په درې رکعتیز یا څلور رکعتیز فرض یا واجب لمانځه کې که اوله ناسته سهواً پاته شي ترسیده دریدو وروسته ولاړه کوم چې فرض ده هغه پرېښودل او ناسته کول کوم چې واجب ده لمونځ فاسد وي او کنه؟
جواب: چې اوله ناسته پرېږدي یا جګ دریدو ته نږدې شي بیادالتحیات ویلو لپاره کینی په دې سره فرض پرېښودل او دواجب پر لور تلل نه لازمیږي خو د فرضو په اداینه کې ځنډ راځي چې دهغه جبران په سجده سهوه سره کیږي ځکه نوزاجح او حق داده چې لمونځ فاسد نه شو سجده سهوه کول غواړي خوداسې کول قصد مناسب نه دي که یې وکړي ګنګلریږي «فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۱۵۹ بحواله دردمختار مع شامی ج ۱ ص ۲۹۷ وفتح القدیر ج ۱ ص ۴۴۵»

دلما خستن یوازې لمونځ کونکي که په جماعت کې شریک شي نو آیا د جماعت څلور رکعت په تراویحو کې حسابیږي

سوال: په روژه کې یوه ناروغه سړي دلما خستن لمونځ کورو کړیایي څه توان وموندی مسجد ته راغلی جماعت ولاړ دی د تراویحو په نیت دلما خستن په جماعت کې شریک شو نو دغه څلور رکعت په تراویحو کې حسابیږي او کنه؟ ۲ همدارنگه د جماعت لمونځ په قضاء کې حساب کیدلای شي؟ که یې د قضا په نیت برخه په کې واخیسته نو صحیح ده او کنه؟ جواب: صحیح خبره داده چې په تراویحو کې نه حسابیږي ځکه چې د تراویحو درجه که څه هم تر فرضو ټیټه ده خو هغه یو ځانگړی او مستقل سنت مؤکد دی دهغه د ځانگړتیا پاملرنه ضروري ده؟ ۲ په پوښتل شوي صورت کې قضا صحیح نه ده ځکه چې دامام لمونځ دوخت اداء ده او د مقتدي لمونځ قضاء ده د دواړو لمونځونه په صفت کې سره یونه دي «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۸۴ بحواله قاضی خان ج ۱ ص ۱۱۱ و شامی ج ۱ ص ۵۵۲ و درمختار ج ۱ ص ۵۴۲ و نور الايضاح ص ۸۱»

که مقتدي په امام پسې التحیات پوره کړي نو څه حکم دی امام سلام وگرزوي مقتدي ته په کار ده چې التحیات پوره کړي سلام وگرزوي که چیرې درود او دعا پاته وي نو دهغه پاتیدل هیڅ پروانه لري دامام سره دې یو ځای سلام وگرزوي او که چیرې امام دریم رکعت ته ولاړ شو نو د چا التحیات چې پاته وي هغه باید التحیات پوره کړي بیا ولاړ شي او که بې له التحیات پوره کولو ولاړ شو هم لمونځ صحیح کیږي «مسائل سجده سهوه ص ۲۹»

مسبوق که په پاتې رکعت کې سهوه شي سوال: مسبوق یعنی له چاڅخه چې څه رکعتونه تیر شوي وي که هغه په پاتې رکعتونو کې خطاشي نو سجده سهوه به کوي او کنه؟ جواب: باید سجده سهوه وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۵۵۷ باب الامامت»

که مسبوق له امام سره سلام وگرزوي

سوال: له چاڅخه چې څه رکعتونه تیر شوي وي هغه که سهوا له امام سره سلام وگرزوي نو سجده سهوه لازمیږي او کنه؟ جواب: ترامام که لږ هم وروسته سلام وگرزوي نو پر مسبوق سجده لازمیږي په شامي کې راځي چې له امام سره بالکل برابر او یو ځای سلام وگرزول مشکل شاذ او نادر دي ځکه په عامه توګه د سجده سهوې د وجوب حکم کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۹ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۵۲۰» که په هیڅ له امام مخکې یا بالکل له امام سره سلام وگرزوي نو پر هغه سجده سهوه لازمه نه ده خو چونکه په حقیقي معنی له امام سره برابریدل مشکل دي ځکه د سجده سهوې د وجوب حکم کیږي «پورته بیان شوې حواله»

دوولسم باب

د وترو ثبوت او مسئلې

د وترو فضائل او مسائل

عن خارجه بن حذافة قال خرج علينا رسول الله ﷺ قال ان الله امدكم بصلاة خير لكم من حمر النعم الوثر جعله الله لكم فيما بين صلاة

العشاء إلى أن يطلع الفجر» رواه ترمذي وأبو داود له حضرت خارجة بن حذافة رضي الله عنه خه روايت دی چې يوه ورځ رسول الله ﷺ له کوره بهر تشریف راوړ مونږ ته يې په خطاب کې وفرمايل: الله ﷻ یوبل لمونځ تاسو ته اضافه کړهغه ستاسو لپاره ترسرو اوښانوهم غوره دی (کوم چې تاسو د دنیا تر ټولو گران مال گنئ) هغه لمونځ وتردي الله تعالی دغه لمونځ ستاسو لپاره د لما خستن له لمانځه څخه وروسته د سهار د سپیدو تر راختو مقرر کړی ده يعني هغه د دې پراخ وخت په هره برخه کې ادا کولای شئ «معارف الحديث ج ۳ ص ۳۲۷ بحواله جامع الترمذي وسنن ابوداود»

عن بريدة قال سمعت رسول الله ﷺ يقول الوتر حق فمن لم يؤتر فليس منا الوتر حق فمن لم يؤتر فليس منا الوتر حق فمن لم يؤتر فليس منا «رواه أبو داود» له حضرت بريد اسلمي رضي الله عنه څخه روايت دی چې ماله رسول الله ﷺ څخه په خپله واوريدل رسول الله ﷺ وفرمايل: وتر لمونځ حق دی څوک چې وتر نه ادا کوي له مونږ څخه نه دی وتر حق دي څوک چې وتر نه ادا کوي هغه له مونږ څخه نه دی وتر حق دي څوک چې وتر نه ادا کوي هغه له مونږ څخه نه دی «دا خبره رسول الله ﷺ درې ځله تکرار کړه» سنن ابوداود»

تشریح: ښکاره ده چې دو تروپه اړه د سختی او ویروني دا آخري الفاظ دي له د اړول حدیثونو څخه امام ابو حنیفه د افهمولي چې وتریوازي سنت نه بلکه واجب دي يعني د دې درجه تر فرضو ټیټه اوله مؤکد سنتونو زیاته ده «معارف الحديث ج ۳ ص ۳۲۸»

وترو وجوب او طریقه

وترو واجب او درې رکعت په یوه سلام سره دي او دو تروپه هر رکعت کې سورة فاتحه او سورة ويل کيږي دو تروپروهم رکعت کښيښي او صرف التحیات وواياست او دریم رکعت ته تر ولاړیدو وروسته سبحانه اللهم مه وایاست کله چې په دریم رکعت کې د سورة له ويلو فارغ شوی نو دواړه لاسونه د غوږو په برابري پورته کړي او تر رکعو مخکې دعاء قنوت (اللهم انالک) وواياست بیا رکوع وکړي لمونځ پوره کړي «نور الايضاح ص ۹۳»

دو ترو لمونځ د ماښام په څیر درې رکعت په دې کښي اوله ناسته واجب ده ځکه نو که دو تروپه لمانځه کې اوله ناسته پاتې شوه نو سجده سهوه واجبيږي «مسائل سجده سهوه مخ ۲۹ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۲۳»

دو ترو امامت

سوال: آیا دو ترو امام د فرض لمانځه له امامه پرته بل څوک کیدای شي؟
جواب: دو ترو امام د فرض لمانځه له امام پرته بل څوک کیدلای شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۸» دا چې مشهوره ده چې کوم شخص فرض لمونځ ورکړي هماغه به و ترور کوي که چیرې کوم بل څوک و ترور کړي نو جائز نه ده د اغلظه ده بل څوک و ترور کولای شي دا صحیح ده «فتاوی رشیدیة کامل ص ۳۲۸»

که دامام مذهب په رکوع کې د قنوت دعا ویل وي نو مقتدي به څه کوي

که چیرې وترپه داسې امام پسې کوي چې تر رکوع وروسته په ولاړه دعا قنوت وایي او د مقتدي دامذهب نه وي نو مقتدي دې په دې کې دامام متابعت او پیروي وکړي «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۷۸» که ټول خلک دروژې په میاشت کې تراویح پریږدي نو وترپه څنگه کوي

سوال: دروژې په میاشت کې که دلماخستن لمونځ په جماعت سره وکړي او ټولو خلکو تراویح یو مخ پریښودي نو په دې صورت کې وترپه جماعت جائز دي او کنه؟ جواب: د درمختار لومړي ټوک ۴۷۱ ص عبارت څخه معلومېږي چې د خلکو دغه ډله دې وترم جلا جلا وکړي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۲»

که فرض په جماعت ونشي نو آیا وترپه جماعت کولای شي سوال: یوه سړي فرض یوازې وکړل او د تراویحو ټول یازیا تره رکعتونه یې له امام سره وکړل یا یې یو مخ ونکړل په درې سره صورتونو کې دو ترپه جماعت کې برخه اخستلای شي او کنه؟ جواب: په درې سره صورتونو کې دو ترپه جماعت کې برخه اخيستلای شي تراویح له امام سره ټولې یا ځینې نه کولو په صورت هم دو ترپه جماعت کې شریکېدو جواز په درمختار کې بیان شوی ځکه چې وترځان ته لمونځ دی نه دلماخستن دلماڅخه تابع دی او نه د تراویحو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۵»

که امام صرف فرض ورکړي او حافظ تراویح او وتر سوال: ملا امام که دلماخستن فرض او وتر ورکړي یا صرف فرض ورکړي او حافظ صاحب تراویح او وتر ورکړي نو څه حکم دی؟ جواب: داپروانه لري حضرت عمر رضی الله عنه به فرض لمونځ او وتر ورکول او حضرت ابی بن کعب رضی الله عنه به تراویح ورکولې همدارنگه که امام صرف فرض ورکړي او حافظ صاحب تراویح او وتر ورکړي نو دا هم څه پروانه لري «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۴» د عالمگیری ج ۱ ص ۷۴ په حواله

له روژې وروسته وترپه جماعت څنگه دي

سوال: دروژې مبارکې له میاشتي پرته که وترپه جماعت وشي نو تحریمي مکروه دي او که تنزیهي په دې کسې د تداعي او ناتداعي (بلنې او نابالنې) توپیر شته او کنه؟ جواب: اتفاقاً که کله داسې وشي نو تنزیهي مکروه دي او که همیشه توب او پابندي پرې وشي نو تحریمي مکروه دي که په تداعي سره وي او که بیله تداعي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳» بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۳ باب الوترو والنوافل» دروژې له میاشتي پرته که اتفاقاً په سړي پسې یو یاده کسان ودریږي نو کراحت نشته خو که سم د خلکو په رابللو جماعت وکړي یا اتفاقاً تر دوو زیات مقتدیان شول نو مکروه دي «اشرف الاضاح شرح نورالایضاح ص ۱۴۷»

په روژه کې وترپه جماعت افضل دي

دروژې مبارکې په میاشت کې وترپه جماعت کول افضل دي پردې د ټولو مسلمانانو اجماع ده اوله هغه پرته په جماعت افضل نه دي ځکه چې هغه یو ډول نفل دي اوله تراویحو پرته د نفلو جماعت نشته

بلکه مکروه دي ځکه نو احتیاط په جماعت نه کولو کې دی خو که چیرې دیوه یا دوو کسانو په نفلو کې جماعت وي نو هیڅ پروانه لري «اشرف الایضاح شرح نورالایضاح ص ۱۴۷»

تهجد کونکي له فرضو سره و ترکولای شي کنه

سوال: کوم خلک چې تهجد کونکي دي هغوی د تهجد پراخت و تراداکوي که و تر مخکې د لماخستن له لمانځه سره و کړي نو داڅه پروا لري او کنه؟ زیاتره خلک وایي چې تر و تر و وروسته تر سهاره پورې هیڅ یو لمونځ نه کیږي؟ جواب: په دې کسبې هیڅ حرج نشته کوم خلک چې تهجد کونکي دي هغوی دې هم و تر د لماخستن له لمانځه وروسته و کړي بلکه زیات احتیاط په دې کسبې دی بیا که چیرې راپورته شي نو د تهجد لمونځ دې و کړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۳۴۲ کتاب الصلاة»

دا خبره غلطه ده چې تر و تر و وروسته بیا نفلو نه نه کوي په روژه کې دې و تر په جماعت سره و شي ځکه چې د جماعت فضیلت زیات مهم شان لرونکی دی دوخت له فضیلت څخه «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۵» که څه تراویح پاتې شوې نولومړۍ به تراویح پوره کوي او که

وتر

سوال: د تراویحو تر څلور ور کعتونو کیدو وروسته یو سړی راغلی فرض یې و کړل له امام سره په تراویحو کې شریک شو کله چې دامام تراویح پوره شي نو دغه سړی به له امام سره و ترکوي او که به خپل پاتې تراویح پوره کوي؟ جواب: په عالمگیری کې راغلي چې دغه

شخص دې دوو تر و په جماعت کې برخه واخلې وروسته دې خپلې تراویح پوره کړي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۲»

د و تروله کولو وروسته معلومه شوه چې

د تراویحو د دوو ور کعتونو راگزول واجب دي

سوال: په روژه کې تر شلور کعتونو تراویحو او و تر و کولو وروسته معلومه شوه چې دوه ور کعتونه د غلطی له امله راگزول واجب دي هغه دوه ور کعتونه راوگزول شول په دې فکر چې و تر تر شلور کعتونو تراویحو وروسته ادا کیږي لهذا نو د و تر و لمونځ صحیح او معتبر نه شو ځکه یې نو بیا دوه هم ځل و تر په جماعت سره ادا کړل نو د المونځ صحیح شو او کنه؟ جواب: مخکې کړي و تر یې صحیح او معتبر و در اگزولو اړتیا یې نه وه چې راویې گرزول نو دا صحیح و نه شول نورالایضاح څخه معلومیږي چې و تر تر تراویحو مخکې کول هم صحیح دي او وروسته کول هم صحیح دي ځکه نو د تراویحو له شلور کعتونو مخکې کړي و تر معتبر او صحیح دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۱۵۷»

د و تر و نیت

سوال: دوو تر و په نیت کې واجب الیل یعنی د شپې واجب ویل څنگه دي؟ جواب: دوو تر و په نیت کې دا ویل په کار دي چې نیت کوم زه دو تر و د لمانځه او که چیرې واجب الیل هم و ویل شي نو هیڅ پروانه لري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۰ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۳۸۹ باب شروط الصلاة» د حنفی لپاره دوو تر و په نیت کې دو واجب لفظ ویل

مناسب دي خو ضروري نه دي البته دا تعین ضروري دی چې دا وتردي
«حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۷»

وتروته باید واجب وویل شي او کڼه

سوال: د وترودا د اګولو پر مهال وتروته واجب وویل په کار دي او کڼه
ځینې مولیان منعه کوي یعنې وایي چې واجب وویل نه دي په کار؟
جواب: وتروته واجب وویل په کار دي و تردا امام اعظم په نزد واجب دي
لهذا د وترودا دینې پر مهال د واجب لفظ وویل هیڅ پروانه لري او کڼه نه
وویل شي نوهم و تراد اګیري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۳ بحواله
ردالمحتار ج ۱ ص ۳۸۸ باب شروط الصلاة»

د سنتوپه نیت و ترکول

سوال: تر تراویحو وروسته چې کله وتروته ولاړ شو نویوه سړي په هیره
د سنتونیت وکړی و تر یې ادا کړل خود قنوت د دعا ویلو پر وخت دده
ورته خیال شو په دې صورت کې و تر صحیح شول او کڼه؟ جواب: دده
و تر صحیح شول «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۲ بحواله ردالمحتار ج
۱ ص ۳۸۷، ۳۸۸ باب شروط الصلاة»

د تراویحوپه ګڼلویه و ترو کې اقتدا کول

سوال: دامام ترو ترو پیل کولو وروسته یوه سړي د تراویحوپه
ګڼلو وړ یې اقتدا وکړه اوس دده و تر صحیح کیري او کڼه؟ جواب: په
مسئله صورت کې دې دامام له سلام اړولو وروسته څلورم رکعت
ورسره یوځای کړي لمونځ دې پوره کړي دغه څلور رکعتونه به نفل
شي او و تر به دده په ذمه باقي وي هغه ادا کول غواړي «فتاوی رحیمیه
ج ۱ ص ۳۵۳»

په و تر کونکي پسې تراویح کونکي

سوال: حافظ صاحب په غلطی سره له ۱۲ رکعتونو وروسته د و ترونیت
وتاری مقتدیان د تراویحوپه نیت و رسره شریک و له سلام وروسته
مقتدیانو وویل: چې د حافظ صاحب څلور رکعت هیر شول هغه پاتې
څلور رکعت تراویح و رکړي پوښتنه داده چې و تر صحیح شول او کڼه؟
حافظ صاحب وایي چې و تراحتیاطاً را وړگرزوي په دې صورت کې
د مخکنیو و ترو اعتبار نه و دوهم ځل حافظ صاحب و تر ورکړل؟ جواب
په پوښتل شوي صورت کې د حافظ د و ترو مخکنی لمونځ معتبر دی
مګر د مقتدیانو نه لومړنی د و ترو لمونځ معتبر دی او نه دوهم ځکه چې
لومړی ځل د و ترو د لمانځه نیت نه و او په دوهم ځل که څه هم
د و ترونیت و خوپه داسې چاپسې یې اقتدا کړي وه چې هغه و تر کړي
وو ځکه دا هم معتبر نه دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۲»

په و ترو کې له رکوع مخکې د لاسونو پورته کولو او د عاقنوت
ثبوت

سوال: دلته یو څه کسان غیر مقلد دي هغوی د و تر ورکعتونه خود رې
کوی اما قنوت تر رکوع وروسته وایي په دوی کې یو د لږ علم څښتن دی
هغه وایي که په حدیث دا ثابت شي چې رسول الله ﷺ له رکوع مخکې
لاسونه پورته کول بیایي قنوت ویله نو مونږ یې منلو ته چمتو یو خو په
حدیث دا ثابت نه دي تا سوددې د ثبوت په اړه یو حدیث راته ولیکئ؟
جواب: اخرج ابو نعیم فی الحلیة عن عطاء بن مسلم حدثنا علاء بن
المسیب عن حبيب بن ابي ثابت عن ابن عباس قال اوتر النبي ﷺ بثلاث
فنت فيها قبل الركوع ۲ عن ابن عمر ان النبي ﷺ کان یوتر بثلاث رکعات

ويجعل القنوت قبل الركوع ۳ وقد روى عن ابن عمر كان اذا فرغ من القراءة كبر وفي الذخيرة رفع يديه حذاء اذنيه وهو مروي عن ابن مسعود وابن عمرو وابن عباس وابي عبيدة واسحق وقد تقدم «كبرى شرح منيه» له دغورواياتو خخه خرگند شوه چې وتردري رکعتي دي اودعاء قنوت تر رکوع مخکې ده اوله حضرت عبداللہ بن مسعود، عبداللہ بن عمر، عبداللہ بن عباس ؓ او نورو خخه دقنوت دتکبير پړوخت لاسونه پورته کول ثابت شول او ښکاره ده چې دغوسترو اصحابو ؓ له رکوع خخه مخکې په قنوت اوله تکبير سره دلا سوپورته کولو په حال کې رسول الله ﷺ ليدلی ځکه نو د دليل کافي دی او که لامذهبيان دانه مني نو هغوی ته ووايه چې کوم مذهب د عبداللہ بن مسعود، عبداللہ بن عمر، او عبداللہ بن عباس ؓ او نورواصحابو ؓ هم هغه زمونږ مذهب دی په کوم دليل چې دغو حضراتو دقنوت دتکبير ويلو پر مهال لاسونه پورته کول هم هغه زمونږ دليل دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۷ باب مسائل نمازوتر کيږي شرح منيه غنية المستملی باب الوتر ص ۳۹۲»

په اللهم اناکې دملحق حاء ته زور ورکړو که زیر

سوال: په دعا قنوت کې چې کوم دملحق لفظ دی دهغه پر حاء زور دی که زیر؟ جواب: په دعا قنوت کې دملحق پر حاء زور او زیر دواړه ويل شوي دي او دواړه جائز هم دي که څه هم مشهور زیر دی او زیر غوره هم دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۳، ۱۲۳ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۴ باب الوتر والنوافل»

له سورة فاتحي وروسته دعا قنوت ويل

که يو چادو تر وپه دريم رکعت کې له سورة فاتحه ويلو وروسته دعا قنوت وويله سورة ورسره يو ځای کول يې هير شول بيار کوع ته په رسيدو وري په ياد شونو ولاړ شو سورة يې ووايي بيا يې دعا قنوت وويله بيا دوهم ځل رکوع ته ولاړی نو په پای کې دې سجده سهوه وکړي که يې تر الحمد لله وروسته قنوت وويله رکوع يې وکړه او سورة يې پريښود په رکوع کې وري په ياد شونو سر دې راپورته کړي سورة دې ووايي او قنوت او رکوع دې راوگرزوي او سجده سهوه دې وکړي او که چيرې يې الحمد لله پريښې وه نو د الحمد لله سره دې سورة او قنوت هم راوگرزوي او رکوع دې هم دوهم ځل وکړي او که دوهم ځل رکوع ونکړي بيا هم روادې «ترجمه فتاوی عالمگيري ج ۱ ص ۱۷۲»

دو تر وپه دريم رکعت کې يې تکبير ويل هير شو

که کوم شخص دو تر وپه دريم رکعت کې دتکبير ويلو پر ځای رکوع ته لاړی بيا وري په ياد شونو بېرته راپورته شو او الله اکبر يې ووايه دعا قنوت يې وويله نو وروسته دې دوهم ځل رکوع نه کوي اولمونځ دې پوره کړي او که چيرې د دعا قنوت لپاره نه راوگرزي بيا هم لمونځ صحيح دی په دواړو صورتونو کې سجده سهوه کول واجب دي «مسائل سجده سهوه ص ۷۲ بحواله درمختار بر حاشيه شامي ج ۱ ص ۲۲۷»

دعا قنوت په حديث ثابت ده او کله

سوال: يو کس وایي چې دعا قنوت په حديث ثابت نه ده رسول الله ﷺ په وټرو کې دعا قنوت نه ده ويلې دا قول صحيح دی که غلط؟ جواب:

ددې سړي وينا غلط ده مروج ده عاقنوت دترمذي په حديث ثابت ده او په وترو کې دعا قنوت ويل په احاديثو کې راغلي ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۲»

سره له دې چې دعا قنوت يې په يادوي بله دعا ويل

سوال: که چيرته يې دعا قنوت په يادوي نو آيا بله دعا مثلاً لکه ربنا الخ ويلاي شي او کنه؟ جواب: که يې دعا قنوت په يادوي نور بيا آتنا و نور شي ويلاي خاص دعا قنوت ويل په کار ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۲ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۴ باب الوترو والنوافل»

که د چاد عاقنوت په ياد نه وي نوبه څه وايي

سوال: د کوم چا چې دعا قنوت ياد نه وي دهغه لپاره د قنوت پرځای سورة اخلاص ويل جائز دي او کنه؟ او لمونځ صحيح کيږي او کنه؟ جواب: په شامي کې راغلي دي چې د چاد عاقنوت زده نه وي هغه دې ربنا آتافي الدنيا حسنة الخ وايي او فقه ابوالليث فرمايي چې اللهم اغفر لي دې درې ځله ووايي ځينو علماؤ فرمايلي چې يارب دې درې ځله ووايي او څرنگه چې دا ځای د دعادي ځکه سورة اخلاص ددې پرځای نه دريږي خو لمونځ صحيح کيږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۴ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۴ باب الوترو والنوافل»

که له رکوع مخکې يې دعا قنوت وويله نور رکوع به نه

راگرزوي

امام ته په رکوع کې ورياد شول چې قنوت مې نه ده ويلې نو بايد قيامه ونکړي او که ودریدی او قنوت يې ووايو نو در رکوع راگرزول نه دي په

کار او که ده رکوع هم راوگرزوله او مقتديا نو په مخکنی رکوع کې دده پيروي نه وه کړې په دوهم رکوع کې يې متابعت وکړيا يې په لومړي رکوع کې اتباع کړي وه او په دوهم کې يې ونکړه نو دهغوی لمونځ نه فاسد يږي «ترجمه فتاوی عالمگيري ج ۱ ص ۱۷۷»

بيله تکبير وويلو د قنوت لوستلو څه حکم دی

سوال: ملا امام دو تروپه دريم رکعت کې بيله الله اکبر وويلو او بيله لاس پورته کولو دعا قنوت ويل پيل کړل يوه مقتدي په الله اکبر وويلو فتحه ورکړه ځکه نوده الله اکبر ووايو او لا سونه يې پورته کړل بيا يې قنوت وويله او دلما نځه په پای کې يې سجده سهوه وکړه نو په لمانځه کې کوم تاوان پيښ شو او کنه؟ جواب: لمونځ صحيح شو لکه چې په قرائت کې بيله اړتيا په فتحه ورکولو لمونځ صحيح کيږي که څه هم ملا امام فتحه واخلې او څرنگه چې سجده سهوه واجبونکې کوم کار وجودونه موند ځکه سجده سهوه نه واجبيږي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۱» قنوت ته راپورته کيدل نه دي په کار په سجده سهوه سره جبران کيږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۱»

که په اول يادوهم رکعت کې قنوت ووايي

که يې په هيره په لومړي يادوهم رکعت کې دعا قنوت وويله نو دې ته هيڅ اعتبار نشته په دريم رکعت کې بيا ويل په کار ده او سجده سهوه به هم کوي همدارنگه که چاته شک شو چې دادوهم رکعت دی که دريم نو هغه ته په کار دي چې همدغه رکعت کې دعا قنوت ووايي او دالتحيات لپاره کښيني بيا تر دې وروسته دوه رکعت وکړي په هغه کې دې دوهم ځل دعا قنوت ووايي «بهشتي زيور حصه دوهم ص ۲۸۰»

بحواله طحطاوي ص ۱۲۲ و مسائل سجده سهوه ص ۵۹ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۲۸

دامام دو تروا وله ناسته هیره شوه

سوال: امام دو تروپرو هم رکعت کې دناسټې پرځای دریم رکعت ته ولاړ شو دمقتدیانو په فتحه ورکولو بیرته کینستی اوس یې په پای کې سجده سهوه وکړه نو آیا وتر صحیح شول او کنه؟ جواب: دامام دو تروا وله ناسته هیره شوه نو اوس باید نه وای کیناستلی صرف په سجده سهوه وتر صحیح کیدل چې تردید وروسته کیناستی دایې غلطی وکړه خولمونځ فاسد نه شو اوس چې یې سجده سهوه وکړه نولمونځ صحیح دی دراکر زولو ضرورت نشته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۲»

دواجبواو سنتوپه اوله ناسته کې درود ویل

سوال: دواجبواو سنتولمونځونوپه اوله ناسته کې ترالتحیات وروسته درود شریف او نور ویل سجده سهوه واجبوي او کنه؟ او همدارنگه که دواجبواو سنتواوله ناسته هیره شي ولاړ شي نو دریم رکعت له سجده کې کولومخکې کښیني او کنه؟ جواب: دواجب لمانځه مثلاً و تروهم هغه حکم دی کوم چې د فرض لمانځه دی نو دواجبوپه اوله ناسته کې که ترالتحیات وروسته درود او نور ویل شي نو سجده سهوه لازمیږي او دموکد سنتوپه اړه دوه قوله دي خوزیات احتیاط دسجده سهوې دوجوب دی او داولې ناستې دپریښودوهم هغه حکمونه دي کوم چې د فرضو دې څرنگه چې داولې ناستې په پریښودلو کې دا حکم دی چې که ناستي ته زیات نږدې ؤ

نو کښیني دي او که ولاړه ته زیات نږدې ؤ نو نه دي کښیني او په پای کې دې سجده سهوه وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۴۹ بحواله ردالمحتار باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۷۲ و ۲۹۷ باب سجود السهو»

که امام بیله قنوت ویلور کوع ته لاړی په مقتدیانو کې

ځینور کوع وکړه ځینو ونه کړه نوڅه حکم دی

سوال: امام دو تروپه دریم رکعت کې بیله قنوت ویلور کوع وکړه مقتدیانو فتحه ورکړه بیا هم امام په رکوع کې واودشک له امله رکوع هیره وځنډیده وروسته امام سجده سهوه وکړه ځینو مقتدیانو نه رکوع وکړه اونه یې دعا قنوت وویل او ځینور کوع وکړه نو په دې صورت کې دچال مونځ صحیح شو او که دتولولمونځ فاسد شو نو ددې څه حکم دی؟ جواب: په دې صورت کې دامام لمونځ صحیح شو او چا چې له امام سره یا دامام له رکوع کولو وروسته رکوع وکړه دهغوی لمونځ وشو دراکر زولو ضرورت نشته خو کومو مقتدیانو چې یومخ رکوع ونکړه دهغوی لمونځ د فرض پاتیدوله امله صحیح نه شو راگرزول یې ضروري دي دقنوت لپاره له رکوع څخه وقیام ته دراتلواړتیا نشته په هیره ددعا قنوت په پاتیدوپه سجده سهوه سره جیره کیږي او په هیره ددعا قنوت پاتیدو څلور صورتونه دي ۱ په رکوع کې یې دعا قنوت ووايو ۲ یایې رکوع پریښوده ولاړ شو او دعا قنوت یې وویل دوه ځل یې رکوع وکړه ۳ یایې دوهم ځل رکوع ونکړه ۴ دعا قنوت یې نه په رکوع کې وویل نه یې له رکوع وروسته په ولاړه کې په دې څلور صورتونو کې که یې سجده سهوه

و کړه نولمونځ صحیح کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۷ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۷۱ درمختار مع شامی ج ۱ ص ۲۲۷»

که امام دعا قنوت پرېږدي رکوع ته لاړ شي نو مقتدي به څه کوي

که چیرې امام دعا قنوت پرېښودی رکوع ته لاړی نو مقتديانوته په کارده چې که دوی دعا قنوت ووايي له امام سره په رکوع کې شریکیدای شي نو باید دعا قنوت ووايي په رکوع کې ورسره شریک شي او که چیرې دعا قنوت په ویلوله امام سره په رکوع کې نشي شریکیدای نو هغه دې هم قنوت پرېږدي رکوع ته دې لاړ شي او که امام رکوع وکړه دعا قنوت وریاده شوه او ده په ولاړه دعا قنوت وویل نو اوس ده ته دوهم ځل درکوع کولو اړتیا نشته او که یې دوهم ځل رکوع وکړه او یوسړی راغلی په دغه رکوع کې ورسره شریک شونو هغه د دغه رکعت موندونکی نه بلل کیږي او په پورتنیو بیان شویو هر صورت کې سجد سهوه کول واجب دي «مسائل سجده سهوه ص ۸۱»

که مقتديانولادعا قنوت ختمه کړې نه وي امام رکوع ته

ولاړ شي

سوال: دو تروپه جماعت کې امام دعا قنوت ختمه کړه رکوع ته لاړی خو مقتديانولانه وه ختمه کړې نو آیا دوی به دامام د اتباع په غرض بېله قنوته رکوع ته ځي؟ جواب: که لږ پاتې ده چې دهغه په پوره کولو له امام سره په رکوع کې شریکیدلای شي نو پوره یې دې کړي رکوع دې وکړي کنه پرې یې دېږدي که یې د قنوت څه برخه ویلې وه

او څه پاتې وه نو په دې صورت کې به اوس دامام اتباع کوي ځکه چې د قنوت مقصد دعاده او دعاليږوي که ډیره دواړو ته شامله ده دامام اتباع واجب ده او دواجب تر پریښودلو مستحب پریښودل غوره دي ځکه مستحب دې پرېږدي او دامام اتباع دې وکړي همدارنگه که لاتراوسه یې دعا قنوت پیل کړي هم نه وه چې امام رکوع ته لاړی نو که مقتدي ته درکوع تیرید و ویره وه نو قنوت دې پرېږدي دامام په اتباع کولو دې رکوع وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۴ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۰۴ اشرف لایضاح شرح نورالایضاح ص ۱۱۰» که دو تروپه دوهم یا دریم رکعت کې شریک شي نو قنوت به کله وایي

سوال: په روژه کې دو ترو د جماعت په دریم رکعت کې شامل شو پاتې دوو رکعتونو کې به دعا قنوت ویل کیږي او کنه؟ جواب: په روژه کې دو ترو په جماعت کې که څوک په دریم رکعت کې شریک شونو که یې دریم رکعت پوره و نیولی نو دامام سره دې دعا قنوت ووايي وروسته ویلونه ضرورت نشته همدارنگه که ددریم رکعت په رکوع کې ورشریک شو بیا وروسته ویلونه اړتیا نشته «ترجمه عالمگیری ج ۱ ص ۱۷۸» له امام سره یې دریم رکعت و نیوی نو اوس په دریم رکعت کې دامام په اتباع کولو دې دعا قنوت ولولي ځو که دې په دریم رکعت کې دې او کله چې دی خپل پاتې شوي رکعتونه راگزوي نو دعا قنوت دې نه وایي پردې اجماع ده «اشرف لایضاح شرح نورالایضاح ص ۱۵۱»

نیم سورت لوستل نیم پرېښودل څنگه دي

سوال: دوتروپه لومړي رکعت کې ادا زلزلت سورة ولولي په دوهم کې نیم والعاديات اوپه دریم کې نیم القارعة ووايي نو آیا په دې صورت کې لمانځه ته څه زیان رسیږي او کله؟ جواب: داسې کول ښه نه دي پوره پوره (کوچنی) سورة په هر رکعت کې ویل افضل او غوره دي خو په هر سورة لمونځ په دې سورة هم وشو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۱ بحواله ردالمحتار فصل فی القرائت ج ۱ ص ۵۰۵»

په وترو کې د کوم سورة ویل سنت دي؟

سوال: دوتروپه رکعتونو کې کوم کوم سورتونه ویل سنت دي؟ جواب: دوتروپه لومړي رکعت کې سورة اعلی سبوح اسم ربک الاعلی په دوهم رکعت کې کافرون اوپه دریم کې سورة اخلاص ویل مسنون او مستحب دي له رسول الله ﷺ څخه همدارنگه ویل ثابت دي خود مبارک ﷺ پر دې همیشته توب نه دی کړی ځکه نو همیشته توب کول زیاتوب دی دوتروپه درې سره رکعتونو کې نور سورتونه ویل هم مسنون دي لکه په لومړي رکعت کې ادا زلزلت الارض په دوهم رکعت کې انا اعطینک الکوثراوپه دریم کې قل هو الله، او دترمذي له روايته داهم معلومېږي چې په لومړي رکعت کې الهکم التکاثر یا انا انزلناه یا ادا زلزلت الارض په دوهم رکعت کې والعصر یا ادا جا، یا انا اعطینک په دریم کې قل یا ایها کافرون یا تبیت یدایا قل هو الله «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۷ بحواله شامی ج ۱ ص ۵۰۸ و ۲۲۳»

سورتونه معلومول

حضرت شاه ولی الله ﷺ په خپل کتاب حجة الله البالغة کې لیکي: چې رسول الله ﷺ په ځینو لمونځونو کې د ځینو مصلحتونو او گټو په خاطر د ځینې ځانگړو سورتونو ویل خوښ کړي خو په قطعي توگه نه هغه تعیین کړي او نه یې نورو ته تاکید فرمایلي چې داسې دي کوي نو په دې اړه که څوک دهغه ﷺ اتباع کوي (په همغه لمونځونو کې هم همغه سورتونه زیاتره ووايي) نو ښه دي او که څوک داسې نه کوي پر هغه چاهم هیڅ ملامتیا او حرج نشته رسول الله ﷺ له جمعې او اخترونو پرته په نورو ټولو لمونځونو کې د سورتونو تعیین نه دی کړی په فرضي لمونځونو کې له کوچنیو او غټو سورتونو څخه کوم داسې سورت نشته چې ده مبارک ﷺ به نه وي ویلی او د نفلو په یوه رکعت کې دوه سورتونه هم رسول الله ﷺ ویل خو په فرضي لمونځونو کې نه، در رسول الله ﷺ لومړی رکعت به تر دوهم اوږدوو «معارف الحديث ج ۳ ص ۲۲۱»

ترو ترو وروسته د سبحان الملك القدوس د نه ویونکي څه حکم دی

سوال: یوکس له وترو وروسته په لور او از سبحان الملك القدوس درې ځله نه وایي آیا د سنت پیروي کونکی بلل کیږي او کله؟ جواب: له وترو وروسته په لور او از درې ځله سبحان الملك القدوس ویل مستحب دي او په ځینې روایاتو کې دریم ځل په زوره ویل راغلي نوله دې څخه دریم ځل سبحان الملك القدوس په زوره ویل ثابتېږي په هر حال داسې کول مستحب او غوره دي او پر نه ویونکي طعن

او ملامتي ويل نه دي په کار ځکه مستحب کار که څوک ونکړي نو هيڅ ملامتيا ورباندې نشته خود سنت د اتباع غوښتنه داده چې لکه څنگه چې رسول الله کړي دي هغسې يې دي وکړي يعنې که درې سره واره وي يا يو ځل په اخري کې وي سبحان الملك القدوس دي په لور او ازو وايي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۴ بحواله مشکوة باب الوتر ص ۱۱۲»

سبحان الملك القدوس څه وخت ووايي

سوال: د وترو له سلام وروسته چې کوم سبحان الملك القدوس درې ځله راغلي دي دا چې سجده وکړي ويل کيږي او که په ناسته کې ويل کيږي او دا حنا فوپه نزد جائز دي او کنه؟ جواب: د وترو سلام چې وگرزوي نو دې کښيني ويې دوايي او دا حنا فوپه نژدېم جائز او مستحب دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۷ بحواله مشکوة باب الوتر فصل ثاني ص ۱۱۲»

ديار لسم باب

سنتونه او نفلونه څه شی دي

له وترو وروسته د نفلو ثبوت او طريقه

په شپه او ورځ کې پنځه لمونځونه خو فرض دي او هغوی گواکه د اسلام مهم رکن او د ايمان جزء دي له هغوی پرته د هغوی مخ او شاته او په نورو وختونو کې هم د څه رکعتونو کولو تاکيد هڅونه او تعليم رسول الله ﷺ کړی دی بيا له هغوی څخه د کومو په اړه چې رسول الله ﷺ د تاکيد الفاظ کارولي دي يا دنورو هڅولو سره سره ده مبارک ﷺ په ډير اهتمام سره عمل هم پرې کړی هغوی ته په عام عرف کې سنت ويل

کيږي اوله د غونه ماسيواته نفلونه چې اصلي معنی يې «زوائد» دي او په احاديثو کې له فرضي لمونځونو پرته نورو ټولو ته نوافل ويل شوي دي بيا چې د کومو سنتونو يا نفلونو تر فرضو کولو مخکې تعليم شوی په ښکاره دهغوی ځانگړی حکمت او مصلحت دادی چې فرض لمونځ کوم چې د الله ستر دربار ته په ځانگړي توگه حاضري وروړل دي «په همدې وجه هغه په ټولنيز ډول په مسجد کې ادا کيږي» په دې له مشغوليدو مخکې لومړی په انفرادي توگه په دوه يا څلور رکعتو کولو زړه له هغه دربار سره آشنا کړل شي اوله ملائکو سره يو نږدېکت او مناسب پيدا کړل شي او د کومو سنتونو او نفلونو چې تر فرضو وروسته کولو تعليم ورکول شوی دهغوی حکمت او گټه په ظاهره دامعلوميږي چې په فرضي لمونځ کې چې کومه نيکږتيا راغلي وي دهغه جبيړه به په وروستنيو سنتونو او نفلونو شي ددې تائيد حضرت ابو هريرة ؓ له حديث څخه کيږي هغه فرمايي ماله رسول الله څخه واوريدل چې د قيامت په ورځ به د بنده له اعمالو څخه تر ټولو مخکې د لمانځه حساب کيږي او دهغه د لمانځه لټه به کيږي که چيرې هغه سم وختی نو بنده به کاميابه او بريالی شي او که چيرې هغه سم ونه وختی نو بنده به نامرادي بيا که دده په فرضو کې کومه نيمگړتيا وه نو الله تعالی ﷻ به وفرمايي چې وگورئ ايا زما د بنده د اعمالو په ذخيره کې له فرضو پرته څه نكياني (سنتونه يا نفلونه) شته ترڅو په هغوی دده د فرضو کمښت او نيمگړتيا پوره شي بيا به د لمانځه دنورو اعمالو حساب هم دارنگه کيږي

د سنتو انفلو دگتې اواز زبنت لپاره يوازې همدغه حديث كافي دى
«معارف الحديث ج ۳ ص ۳۷۴ بحواله جامع ترمذي ونسائي»

له وترو وروسته د نفلو ثبوت

عن ام سلمة رضي الله عنها ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يصلي بعد الوتر ركعتين. ثبارة له
حضرت ام سلمة رضي الله عنها څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به له
وترو وروسته دوه ركعتو نور كول.

ددې حديث روايت ابن ماجه هم كړى په هغه كې دازياتوب هم شتون
لري چې ده مبارك عليه السلام به ترو وترو وروسته دوه ركعتو لنډه كول له دې
پرتو له بي بي عائشه رضي الله عنها او ابو امامه رضى الله عنهما څخه هم روايت
دى د همدغو احاديثو په اساس ځينې علماء له وترو وروسته په ناسته
دوه ركعتو كول افضل بولي خو نور بناغلي فرمايي چې په دې اړه
د عامو امتيانو قياس پر رسول الله صلى الله عليه وسلم نشي كيداى په صحيح مسلم كې
له حضرت عبد الله بن عمر رضى الله تعالى عنهما روايت دى چې هغه
يو ځل رسول الله صلى الله عليه وسلم په ناسته لمونځ كونكى وليد نو پوښتنه يې ځينې
وكړه چې ماته خو چا ستاسو په حواله ويلى ؤ چې په ناستي لمونځ
دولارې د لمانځه نيمى ثواب لري او تاسو يې په ناسته كوئ رسول
الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: هو! مسئله هم هغه ده (يعني د ناستې د لمانځه ثواب
په مقابل نيم وي) خو په دې اړه زه ستاسو په رنگه نه
معامله جلاده يعنى ماته په ناسته لمونځ كولو هم
ابرا كول كيږي ددې حديث په بنسټ زياتره علماء دا وينا كوي
وورو ته غوږ وور كعتونو لپاره كوم جلا اصول نشته

بلكه هم هغه عام اصول او قاعده ده چې په ناسته كولو ثواب دولارې
كولو په مقابل كې نيم دى «معارف الحديث ج ۳ ص ۳۳۵»

آيا له وترو وروسته نفل صحيح دي

سوال: ځينې خلك وايي چې له وترو وروسته هيڅ يوه سجده نشته
او كوم نفل چې له وترو وروسته كيږي دهغوى كول جائزه دي دا خبره
تركومه سمه ده؟ جواب: له وترو وروسته نفلونه كول جائز دي لكه
چې ځينو اصحابو رضي الله عنهم چې دلما خستن له لمانځه وروسته وتر كول
او د شپې په اخرنى برخه كې به يې تهجد كول نو معلومه شوه چې له
وترو وروسته نفل منعه نه دي او رسول الله صلى الله عليه وسلم هم له وترو وروسته دوه
ركعتو نفل كړي دي «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰»

نفل ترڅه وخته پورې وي

سوال: له فرضو وروسته چې كوم نفل دي هغه له فرضو وروسته
سمدستي كؤ يا چې ترڅو وخت پاتې وي كولاى يې شو؟ جواب:
ترڅو چې دهغه لمانځه وخت وي ددغو نفلونو وخت هم تر هغو وي خو
ورسره متصل (پيوسته) كول غوره دي «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص
۲۰۷ بحواله درمختار ج ۱ ص ۴۹۴ باب صفة الصلاة»

له تراويحو وروسته د نفلو د جماعت څه حكم دى

سوال: آيا درې كسان له تراويحو وروسته د نفلو په جماعت
كولو ثواب حاصلولاى شي؟ كه نفلي لمونځ په جماعت سره له
تراويحو وروسته مطلقاً صحيح نه دى ادا كونكي كه په شميردرې
وي يا كه زيات؟ جواب: پرتو له تراويحو د نفلو جماعت سنت
او مستحب نه دى بلكه په ځينو صورتونو كې مكروه او ځينو كې مباح

دی ځکه په دې کې د جماعت فضیلت او ثواب نه حاصلیږي که دوه درې مقتدیان وي نو د جماعت اجاره شته خود جماعت نه کول بیا هم نه دي ځکه نو مطلقاً د نفلو جماعت باید ونشي له درمختار څخه معلومیږي چې له تراویحو پرته دې نور کوم نفل په جماعت نه کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۹ بحواله ردالمحتار باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۲۳»

کوم ځای چې نفل وکړي له هغه ځای جلا نفل کول څنګه دي سوال: په احادیثو له فرضو وروسته په مسجد کې د نفلو او سنتو لپاره ځای بدلول ثابت دي او کنه؟ او د نفلو لپاره دغه ځای بدلول په مسجد کې مسنون دي که په کور کې هم؟ جواب: د شامی او درمختار له عبارت څخه معلومیږي چې دا حنافو په نزد د سنتو او هم د نفلو لپاره ځای بدلول (مخته شاته کیدل) مستحب دي او د شامی له عبارت څخه معلومیږي چې یوازې په کور کې لمونځ کونکي لپاره هم د نفلو او سنتو لپاره ځای بدلول غوره دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۳۰ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۹۵ باب صفة الصلاة»

دوه نفل همیشې کوي که کله ناکله یې پرېږدي

سوال: په ماسپښین، مانبام او لماخستن کې له دوو رکعتو سنتو وروسته دوه رکعت نفل کول آیا دوه رکعت باید همیشې وکړل شي که کله ناکله پرېښودل شي؟ جواب: په نفلو کې اختیار دی که وغواړي پرېښودلای یې هم شي او د نفلو په نیت همیشې هم پرې کولای شي په دې کسې دا اندېښنه نشته چې ګواکي په همیشې به فرض وګڼل شي خو بیا هم کله ناکله یې پرېښودل غوره دي «فتاوی

دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۰ بحواله ردالمحتار باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۳۵»

آیا نفل لمونځ په شروع کولو واجبېږي

سوال: یو چا نفل لمونځ شروع کړ کله یې چې یو رکعت پوره کاوه ورته معلومه شوه چې جامې یې پليټې دي لمونځ یې ترک کړ آیا ددې لمانځه راګرزول واجب دي؟ جواب: مسئله داده چې نفل په شروع کولو واجبېږي نو که چا نفلي لمونځ له شروع کولو وروسته په یو سبب باندې ترک کړ نو په هغه د لمانځه راګرزول ضروري دي د فقهي په کتابونو کې هم داسې لیکل شوي دي خو په درمختار کې راغلي دي چې که چیرې شروع له سره صحیح نه وي نور اګرزول واجب نه دي ځکه چې د لمونځ کونکي جامې له سره پليټې وې لهذا ددې لمانځه راګرزول نه واجبېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۳۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۴۵ باب الوتر والنوافل»

سنت او نفل په کور کې کول افضل دي که په مسجد کې

سوال: سنتونه او نفلو نه په خپلو خپلو کورونو کې باید ادا شي او که په مسجد کې؟ جواب: په احادیثو کې چې د سنتو او نفلو په کور کې کولو څه فضیلت راغلي ده هغه مشهور او معروف دی او فقهاؤ هم له تراویحو پرته نورو نفلونو او سنتونو ته په کور کې کول افضل ویلي دي او د دیو بند له اکابر و مثلاً د حضرت محدث فقیه مولانا رشید احمد گنګوہی رحمۃ اللہ علیہ عمل هم پر همدې لیدل شوی له درمختار څخه معلومیږي چې د سنتو او نفلو لپاره کور افضل دی خو که په لاره یا کور کې دا ویره وه چې زړه به خفه شي او خشوع به

حاصله نشي يابه دې ضرورت خبرو له امله ثواب ته تاوان ورسېږي نو په داسې صورت کې په مسجد کې کول غوره دي که په مسجد کې په کولو دخشوع او اخلاص زياتوالی راځي او يا کورته په تلود ځنډيدو او نورو ويره وي نو بيا په مسجد کې کول افضل دی ځکه چې دخشوع او عاجزی لحاظ زيات دی کوم ځای چې دا حاصلېږي هغه افضل دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۷ وج ۴ ص ۲۱۱ بحواله ردالمحتار باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۳۸»

له وټرو وروسته نفل په ناسته کول په کار دي که په ولاړه سوال: له وټرو وروسته دوه رکعت نفل په ناسته وکړو که په ولاړه له رسول الله ﷺ څخه څرنگه ثابت دي؟ جواب: نفل په ناسته کول يا په ولاړه دواړه رنگه صحيح دي خو په ولاړه کولو کې يې د ناسته په نسبت دوه چنده ثواب دی او رسول الله ﷺ په ناسته کړي خو هغه ته په ناسته کولو کې هم پوره ثواب ورکول کيده ليکن نورو ته په ناسته کولو کې نيم ثواب ورکول کېږي دا خبره له احاديثو څخه ثابته ده» فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۳۱ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۵۳ باب الوتر والنوافل

په ناسته کولو جواز په هغه صورت کې دی چې په ناسته کولو کې کوم داسې التزام نه وي چې ورڅخه کتونکي ټوله په ناسته کولو څخه دست والي يا واجب والي گمان پيدا شي لکه چې په ځينې ځايونو کې له ماسپښين او ماښام څخه وروسته په خلکو کې دوه رکعت په ناسته کول رواج شوي دي دهغو سيمو عوام دغه نفل په

ناسته کول شرعاً لازم گڼي په داسې سيمو کې په ناسته کول بې له شکه مکروه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۱۲»

د حضرت مولانا محمد قاسم نانوتوی رحمۃ الله عليه رايه د دارالعلوم د يو بنده ته د اب ايښوونکي حضرت مولانا محمد قاسم نانوتوی رحمۃ الله عليه څخه نقل دی چې که نفل په دې نيت په ناسته وکړي چې له رسول الله ﷺ څخه همدا سې منقول دي نو عجب نه ده چې انشا الله په دې نيت به په ثواب کې کوم کمی رانشي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۷۵»

د معذور رعايت

دولارې د توان درلودلو سره نفل لمونځ په ناسته کول جائز دي خوددې ثواب به دولارې د لمانځه د ثواب په مقابل کې نيم وي مگر د عذر له امله يعني معذورت په ناسته هم د ولاړه لمونځ کونکي په شان ثواب ورکول کېږي په ناسته کولو صحيح طريقه داده چې لکه څنگه چې د التحيات ويلو لپاره سړی کښيني همدا رنگه دې کيني او په ولاړه نفل شروع کول وروسته بېرته په ناسته پوره کول بې له څه کراهته جائز دي «نور الايضاح ص ۹۷»

د نبی اکرم ﷺ نفل په ناسته کول د امت د تعليم لپاره دي سوال: له وټرو وروسته دوه رکعت نفل په ولاړه کول په کار دي که په ناسته؟ د رسول الله ﷺ عمل څه و؟ ده مبارک په ولاړه کول که په ناسته؟ جواب: له وټرو وروسته دوه رکعت نفل په ولاړه کول افضل دي د رسول الله ﷺ ارشاد دی چې په ناسته نفل کونکي لپاره نيم ثواب دی اوله رسول الله ﷺ څخه دواړه ډوله ثابت دي خو رسول الله ﷺ ته په

ناسته کولو کې هم پوره ثواب ورکول کیدی دادهغه مبارک څانګړتیا وه ځکه چې په دې کښې دامت لپاره داتعلیم و چې دریدل فرض نه دي او امت ته تعلیم ورکول له واجباً او خپل څخه دي نو در رسول الله ﷺ په ناسته نفل کولو کې هم دواجب اداینه ده د کومو چې ثواب له نفل زیات دی البتة له ځینې بزرګانو څخه منقول دي چې که دستورات اتباع کونکي له وترو وروسته دوه رکعت کله ناکله په دې نیت په ناسته وکړي چې رسول الله ﷺ په ناسته کول زه یې هم دهغه په پیروي سره په ناسته کوم نو عجب نه ده چې ده ته دده د نیت سره سم پوره ثواب ورکول شي خوله حدیث شریف څخه ثابتیږي چې په ولاړه کونکي دپوره او په ناسته کونکي د نیمي ثواب حقداردی «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۲۵»

نفل نن هم په ناسته کولای شي

سوال: په کتاب کې مې داسې مسئله ولیده چې له وترو وروسته نفل په ناسته کول سنت دي ځکه چې در رسول الله ﷺ همدغه طریقه وه آیا دامت مسئله صحیح ده؟ جواب: حامداً ومصلیاً رسول اکرم ﷺ فرمایلي دي: چې په ولاړه کونکي ته دوه چنده ثواب ورکول کیږي او په ناسته کونکي ته نیم ثواب ورکول کیږي بیا رسول الله ﷺ ولیدل شو چې په ناسته نفل کوي نو پوښتنه ورځینې وشوه ده مبارک ﷺ وفرمایل: ماته هغومره ثواب را کول کیږي څه کمبود نه په کې راځي، له وترو وروسته دوه رکعت نفل له رسول الله ﷺ څخه په ناسته کول ثابت دي عام معمول یې دا و چې دتهجد ویر او پر دلمونځ به یې په ولاړه کاهه چې پښې مبارکې به یې وپرسیدې له دې وروسته

دسهار سپیدو ته نږدې به یې وترکول بیا به یې په ناسته دوه رکعت نفل کول اوس هم که کوم شخص دغه طریقه غوره کړي چې اوږد تهجد وکړي تر پنځه شپږ پیاوړو ویلو وروسته وترو کړي اوستړي شي وروسته دوه رکعت نفل په ناسته وکړي نو په دې کې زیاته اتباع ده «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۷۵ بحواله ابوداؤد شریف ج ۱ ص ۱۳۷» په فتاوی محمودیه کې راغلی دي چې بیله عذر په ناسته نفل کول صحیح دي خو په ولاړه کولو کې ثواب زیات دی له وترو وروسته دوه رکعت نفل کول په حدیث اوفقه ثابت دي که څوک یې وکړي ثواب به ومومي که نه یې وکړي نو گنهنګار نه دی پر هغه اعتراض اونیو که کول نه دي په کاره څول یې صحیح دي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۲۸ بحواله طحطاوي علی مراقی الفلاح ص ۳۲۷»

په ناسته لمونځ کونکي به چیرې گوري

سوال: په ناسته دنفلي لمونځ کولو پر مهال دسجدې پر ځای نظر ساتل غوره دي که سینې او غیږې ته؟ جواب: حامداً ومصلیاً سینې او غیږې ته کتل مناسب دي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۵۷ بحواله شامي ج ۱ ص ۳۲۱»

ضمیمه

تراویح شل رکعت هم سنت دي

دشلو رکعتو پر مؤکد سنتوالي اجماع شوې ده او داجماع مخالفت ناروا دی او دغه اجماع ددغوا حدیثو دمنسوخیدو نښه ده او که په اجماع کې شبهه ده ځکه چې ځینې علماؤ صرف اته رکعت مؤکد سنت لیکلي دي نو ځواب دادی چې اجماع له دې قول څخه مخکې منعقد نه

شوي نو دا جماع په مقابل کې شاذ قول ته اعتبار نشته کله چې
تاکيد ثابت شو نو د دې په ترک به عتاب او ترينه راځي.

يوه کس د ډيلي له نوي مجتهدينو څخه د اته ۸ رکعت
تراويحو او ريډل مولانا شيخ محمد صاحب رحمۃ الله عليه ته راغلي
اوشکمن وو چې آيا اته رکعت دي که شل نوي مجتهدين ځان ته په
حديث عمل کونکي وايي ليکن صاحبه! په حديث کښې خوشل هم
راغلي دي په هغه دوی ولې عمل ونکړ ترڅو يې په ضمن کې په اتوم
عمل شوی وای خبره داده چې نفس ته هوسايي خوپه اتوکې ده شل
ولې وکړي؟ اصل خبره داده چې دوی ته څه نفس ووايي هغه کوي
شاذ او ضعيف حديث هم خپلوي همدارنگه دوی هم د تراويحو له ټولو
احاديثو څخه صرف د اتور کعتو حديث خوښ کړ حال دادی چې
دوولس هم راغلي او دوتروله ټولو احاديثو څخه يې د يوه رکعت
حديث خوښ کړ حال دادی چې درې رکعت هم راغلي پنځه هم راغلي
اووه هم راغلي خير هغه بې چاره خود دوی په دوکه کولو شکمن شوی
و نوله مولانا څخه يې پوښتنه وکړه مولانا ورته وفرمايل: چې وروره
واوره که د مال له محکمې څخه خبر راشي چې ماليه داخله کړئ تاته
معلومه نوي چې څومره ده تاله يوه مشر څخه وپوښتل چې
پر ما څومره ماليه ده هغه وويل: اتلس روپۍ بيا دله بل مشر څخه
پوښتنه وکړه هغه وويل شل روپۍ نو اوس ته راته ووايه چې ته به
محکمې ته خوروی وې وې هغه وويل شل که دومره وي نوله بل څخه
پوښتنه نه وي او که کمې وي نوروی به راپاتې شي او که ماکمې
په اولته يې زياتې غوښتي نوله چا به يې اخلم مولانا ورته وويل

ښه ځان پوه کړه که هلته د شلور کعتو نو غوښتنه وشوه او ستاسره اته
وي نوله کوم ځای به يې راوړې او که درسره شل وي او غوښتنه
دلې ووه نو نورې به باقي پاتې شي او هغه به ستا په کار راشي هغه
وويل سمه ده اوس به زه شل رکعت تراويح هميشه کوم زه بالکل
ډاډمن شوم سبحان الله څه ډول يې پوه کړ په حقيقت کې داخلک
دامت حکيمان وي «ب» په اوس وخت کې د دې د ثابتولو څيرنه
مونږ نه کوو بلکه د عمل لپاره مونږ ته همدومره کافي ده چې د حضرت
عمر رضي الله عنه په زمانه کې شل رکعت تراويح او درې رکعت و ترپه جماعت
سره ادا کيدل، داروايت په مؤطا امام مالک کې که څه هم منقطع دی
خو عملاً متواتر دی دامت عمل دی متواتر کړ بس د عمل لپاره
همدومره کفايت کوي. وگورئ که څوک درملتون ته
د دوا اخيستلو لپاره ولاړ شي نوله هغه داپوښتنه نه کوي چې دواله
کوم ځای څخه راغلي او د دې څه ثبوت دی چې دا هماغه دوا ده چې زه
يې غواړم بلکه که په دې کښې يې شک هم وي نو يو دوه پوه کسانو ته
په ورښکارولو ډاډمن کيږي اوس که څوک ډاکتر ته ووايي چې
زما اطمینان هله کيږي کله چې ته ماته د پلورونکي لاس ليک
راښکاره کړې چې تاله هغه دغه دوا رانيولې نو خلک به دا وايي چې
ده ته د دوا ضرورت نشته که يې اخلي وايي خله که نه پرېږده
همدارنگه محقيقين علما هم داسې وو چې هغوی د مدعي لپاره خپل
ماغزه نه خوړل مسئله به يې ورته وړاندې کړه که به چاپه هغې کې
حجتونه راايستل نو صفا به يې ورته ويل چې له کوم بل چا څخه
تحقيق وکړه چې ستا پرې باور وي زمونږ سره د څيرنې وخت نشته

ددې جواب حاصل هم هغه جگړه ختمول دي چې فضول بحثونه د غوښاغليو نه خوښول که چيرې عوامو ته وښودل شي چې په حديث کې داراغلي نودوی ته به د استنباط علم له کومه وي په دې کښې به دوی بيا فقهاؤ ته اړوي نو اول د فقهاؤ په بيان باندې ولې باور نه کوی لنډه دا چې د عمل لپاره خود تراويحو دومره ثبوت بس دی چې رسول الله ﷺ قولاً د امسون فرمايلي دي او د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې اصحابو کرامو رضي الله عنهم عملاً د تراويحو شل رکعتونه کول د عوامو لپاره دومره بس دي تردې زيات تحقيق د علماؤ منصب دی «اشرف الجواب حصه دوم ص ۱۴۵»

دتلاوت د سجدې شرعي حيثيت

مسئله: د تلاوت سجدې د سجدې د آيت پړويونکي او اوريدونکي واجبېږي که کوم څوک د تلاوت د سجدې پړوا جبيدو سجدې ونکړي نو گنگاريزې اوس ددې واجب په اداينه کې يو ځای دوخت پراخي ده او يو ځای تنگي ده نو که چيرې د تلاوت سجدې له لمانځه بهر واجب شوه نو دهغه د اداينې په وخت کې پراخي ده يعنې د ژوند تر پايه دهغه دادا کولو اجازه شته او د سجدې نه کولو گنگار تر مرگه نشي ورته ويل کيدای خو بيا هم په سجدې تلاوت کې ځنډ کول تنزيهي مکروه دي خو که د تلاوت سجدې په لمانځه کې واجب شي يعنې په لمانځه کې دننه د سجدې آيت ووايو نو سمدستي سجدې کول واجب دي د سمدستي مطلب دادی چې د سجدې د آيت دويلو او سجدې کولو تر منځ دومره ځنډ نه وي چې پکې درې آيتونه ويل کيدلای شي که په سجدې تلاوت کې دومره ځنډ وي نو سمدستي ادا کول نشول.

مسئله: د سجدې آيت به ياد سورت په مينځ کې وي يا په پای کې که چيرې په مينځ کې وي نو افضل داده چې د سجدې د آيت د لوستلو سره سم يعنې له سورت ختمولو مخکې سجدې تلاوت وکړي بيا ولاړ شي او سورت پوره کړي بيا رکوع ته لاړ شي.

مسئله: که يې د سجدې آيت ولوست سجدې يې ونکړه خود سمدستي له بيان شوې مودې تيريدو مخکې يې رکوع وکړه او په رکوع کې يې د سجدې نيت هم وکړ نو جائز دي لکه څنگه چې په لمانځه کې دننه بيله نيت هم سجدې روا کيږي کله چې د سمدستي په موده کې دننه وي د سمدستي له مودې تيريدو وروسته د لمانځه په رکوع يا سجدې کولو سجدې تلاوت نه ساقطېږي او په لمانځه کې دننه ددې قضاء ددې آيت لپاره خاصه سجدې کول دي.

مسئله: که لمونځ ختم شو او سجدې تلاوت يې ونکړه نو اوس ددې قضائشته څکه چې د قضاء وخت تير شو البته که سلام وگرزوي لمونځ يې ختم کړ او له هغه وروسته کوم د لمانځه ضد کار ځينې ونشو (کوم داسې کار او فعل يې ونکړ چې لمونځ په ماتيزي) نوله سلام وروسته دې د تلاوت سجدې وکړله شي او په هغه صورت کې کله چې آيت د سجدې د سورت په پای کې وي نو غوره داده چې ددې له ويلو وروسته رکوع وکړي او له هغې سره دې د سجدې تلاوت نيت هم وکړي خو که يې سجدې تلاوت وکړه او رکوع يې ونکړه بلکه بيا ودریدی نو مستحب دادی چې دراتلونکي سورت خوايتونه ووايي رکوع وکړي او لمونځ پوره کړي «کتاب الفقه ص ۷۴۲ لومړی

ټوک وفتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۲ و آپ کی مسائل ص ۸۴ ج ۴
وعالمگیری ج ۱ ص ۸۵ و بحر الرائق ص ۱۲۲ ج ۲»

د تلاوت د سجدي شرطونه

مسئله: د سجده تلاوت هم هغه شرطونه دي کوم چې دلمانځه دي پرته له تکبير تحریمه او دوخت د تعینولو له نیته چې دادواړه شيان په دې کې شرط نه دي په دې کې نیت نه تړل کیږي د سجده تلاوت واجبیدو شرطونه دادي: مسلمان به وي، بالغ به وي، عقل به يې صحيح وي، که ښځه وه له حیض او نفاس څخه به پاکه وي، دا هغه شرطونه دي چې دلمانځه لپاره دي ځکه نو د تلاوت سجده پر کافر، کوچني، لیوني، یا د حیض او نفاس په حالت کې جائز نه ده په دې مسئله کې د سجدي د آیت ویونکي او اوریدونکي ترمنځ توپیر نشته البته له پورته بیان شویو اشخاصو څخه که کوم یو د سجدي آیت واورې او د قضاء یا اداء په توګه د سجدي دادا کولو اهل وي نو پر هغه سجده واجبېږي ځکه نو کوم شخص چې دنیشې یا پلټنې په حالت کې وي پر هغه د تلاوت سجده واجبېږي ځکه چې دې د قضاء په توګه دادا اهل دی هو که لوستونکی کوم لیونی و نو د هغه له خولې په اوریدو سجده تلاوت نه واجبېږي.

مسئله: همدغه حکم له هغه ماشوم څخه دا وریدو دی چې د شعور حد ته نوي رسیدلی ځکه چې د تلاوت صحیح کیدو لپاره تمیز یعنی شعور او پوهه شرط ده.

مسئله: همدارنګه له انسان پرته که د سجدي آیت د کوم بل چا څخه واوریدل شي مثلاً طوطي د سجدي آیت ولولي یا له ضبط الصوت آله

(ټیپ) او نورو څخه یې واورې نو سجده تلاوت نه واجبېږي ځکه چې دلا شعوره شيانو تلاوت له سره صحیح نه دی.

مسئله: دا حنافو او شوافعو په نژدېه دې کې اراده شرط نه ده یعنې که د تلاوت د سجدي دا وریدو اراده یې نه وي هم بیا هم سجده تلاوت ورباندې واجبېږي «کتاب الفقه ج ۱ ص ۷۴۷ و علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲» مسئله: که له ماشین یا مرغه څخه د سجدي آیت واورې نو سجده نه واجبېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۵»

مسئله: بې د تلاوت له نیته که د سجدي آیت ووايي نو هم سجده واجبېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۵»

مسئله: د سجده تلاوت په نیت کې د آیت معلومول شرط نه دي چې دا سجده د فلاني آیت په سبب ده «علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲»

مسئله: په کومو شيانو چې لمونځ فاسدېږي په هغوی سجده تلاوت هم فاسدېږي او بیا د دې راګرزول واجبېږي هو د دوه فرق دی چې په لمانځه کې په قهقهه خندا او دس ماتېږي او په سجده تلاوت کې ورباندې نه ماتېږي د میرمنې محاذات (په برابري دریدل) هم په سجده تلاوت کې فساد نه راولي «علم الفقه ص ۱۷۹ ج ۲»

مسئله: د سجدي آیت که په فرضي لمونځ کې وویل شي نو د هغه په سجده کې دلمانځه د سجدي په خیر سبحان ربی الاعلی وویل غوره دي او په نقلي لمونځو کې یا په خارج د لمونځو کې که وویل شي نو د هغوی په سجده کې اختیار دی چې سبحان ربی الاعلی وایي یا نور تسبیحات کوم چې په حدیثو کې راغلي دي هغه وایي د دې تسبیح په رنگه: سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ

بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ قَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ كه چيرې سبحان ربو
الاعلى اودغه تسبيح دواړه ووايي نونورهم بهتردي «علم الفقه ص
۱۸۱ ج ۲ و کتاب الفقه ص ۷۵۳ ج ۱»

د تلاوت د سجدې د واجبيدو اسباب

مسئله: د سجدې تلاوت د واجبيدو درې سببه دي: اول تلاوت
لهذا د قران کریم پر تلاوت کونکي د تلاوت سجدې واجبيږي که څه
ده په خپله د سجدې آیت نه وي اوریدلی لکه چې څوک کون وي پ
دې سره توپیر نه راځي چې سجدې تلاوت په لمانځه کې دننه ویل
شوي وي یا دباندې امام ویلي وي یا منفرد (یوازې لمونځ کونکي)
خو مقتدي که د سجدې آیت په لمانځه کې دننه یعنی په امام پسې په
جماعت کې ووايي نو پرده د تلاوت سجدې نه واجبيږي ځکه چې په
امام پسې د قران کریم ویل منع دي ځکه نو په دې حال کې د سجدې
د آیت په تلاوت سجدې نه واجبيږي هو که خطبه ویونکي د جمعې
یا اختر په ورځ په خطبه کې د سجدې آیت ولولي نو سجدې د تلاوت
پرده او اوریدونکو واجبيږي په داسې صورت کې خطیب ته په
کاردې چې له منبره کوزشي سجدې وکړي او اوریدونکي هم له ده سره
سجدې وکړي خوبیا هم د خطبې پر مهال د امام پر منبر د سجدې آیت ویل
مکروه دي خو په لمانځه کې دننه د تلاوت سجدې مکروه نه ده کله چې
د تلاوت سجدې درکوع او سجدې په ضمن کې ادا کړل شي که یې
صرف سجدې تلاوت یوازې وکړه نو مکروه دي ځکه چې په داسې
کولو د شاته لمونځ کونکیو تشویش پیدا کیږي «کتاب الفقه ص ۷۵۱
ج ۱» یعنی که امام د جمعې یا اختر په لمانځه کې د سجدې آیت تلاوت

د تراويجو مسئلې

کې نو جلادې سجدې نه ادا کوي بلکه په سجدې کې دې د سجدې تلاوت
نیت هم وکړي که جلايې ادا کوي نو د خلکو په دې غونډه کې گډوډي
راځي عوامو ته به معلومه نه وي چې دا د تلاوت سجدې وه ځکه چې
مسئله داده چې که د جمعې یا اختر په لمانځه کې گڼه گونه زیاته وي
نو غوره داده چې سجدې تلاوت ونه کړي ترڅو لمونځیو ته تشویش نه
وي «کتاب الفقه ص ۷۴۲ ج ۱»

۲ دوهم سبب د سجدې د آیت له کوم بل چاڅه اوریدل دي اوس دغه
اوردونکي خوبه یا په لمانځه کې وي یا به نه وي که په لمانځه کې وي
که منفرد وي او که مقتدي پر هغه د صحیح قول مطابق سجدې واجب ده
چې له لمانځه وروسته د تلاوت سجدې وکړي خو که چا د تلاوت سجدې
له مقتدي څخه واوریده نو سجدې د تلاوت نه واجبيږي دا حکم په هغه
صورت کې دی کله چې کوم مقتدي له خپل امام پرته دباندې
لخوا د تلاوت سجدې واوریده که له امام څخه یې واوریده او مقتدي
له اول رکعت وروسته شریک دی نو د تلاوت په سجدې کې د امام
پیروي لازمه ده او که چیرې مسبوق وي له څو رکعتونو وروسته په
جماعت کې برخه اخیستونکي وي د تلاوت له سجدې مخکې له امام
سره په لمانځه کې شریک شوی دی بیا هم د امام په پیروي کې ده ته
سجدې کول په کاردې او که کوم څوک د امام له سجدې کولو وروسته په
همدغه رکعت کې شامل شو چې په کې د سجدې آیت ویل شوی دی
نو قطعاً به سجدې د تلاوت نه کوي هو که له دې څخه په وروسته
رکعت کې شامل شوی وي نو له لمانځه وروسته دې د تلاوت سجدې
وکړي ۳ دریم سبب مقتدي کیدل دي چې که امام د سجدې آیت

تلاوت کړ نو پر مقتدي دهغه ادا کول واجب دي که څه هم هغه اوریدلی نه وي «کتاب الفقه ص ۷۵۲ ج ۱ و علم الفقه ص ۱۷۷ ج ۲»
مسئله: ځينې ميرمنې د حيض يا نفاس په حالت کې هم د سجدې د آيت په اوریدو پر ځان سجده واجب گڼي دا غلطه خبره ده که چيرې د حيض يا نفاس په حالت کې له چاڅخه يې د سجدې آيت واورید نو پردوی سجده واجب نه ده «بهشتی زیور ص ۴۲ ج ۲»

د تلاوت د سجدې اړوند مسئلې

مسئله: دیوه آيت په تلاوت یوه سجده واجبېږي خود مجلس په بدلون که بیا هغه آيت ولولې نو دهغه سجده جلا واجبېږي «آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۴»

مسئله: که چارپايي سخته وي چې تندي نه پرې ننوزي او پر هغه پاک توکر هم غوړیدلی وي (کله چې چارپايي پليته وي) نو پر چارپايی د تلاوت سجده ادا کیدلای شي کنه نه شي ادا کیدای.

مسئله: د تلاوت په دوران د سجدې آيت سوکه ویل غوره دي ترڅو پر نورو سجدو واجب نشي «آپ کی مسائل ص ۸۲ ج ۳»

مسئله: استاذ شاگردانو ته د سجدې یو آيت جلا جلا وایي نویوه سجده ځينې کول غواړي په دې شرط چې مجلس یو وي خود استاذ چې له څومره ماشومانو څخه د سجدې آيت اوري هغومره سجدې داوړیدوپه وجه واجبېږي.

مسئله: که دوه کسه د سجدې آيت ووايي نو پردواړو دوی سجدې واجبېږي یوه دپه خپله ویل دوه هم داوړیدو «آپ کی مسائل ص ۸۷ ج ۳»

چا چې د سجدې آيت تلاوت کړی وي دهغه په ادا کولو سجده تلاوت ادا کيږي کوم بل څوک يې دده پر ځای نشي ادا کولای «آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۹»

مسئله: د چاغورته د سجدې آيت ورسیدی هغه که داوړیدو قصد کړی وي او که نه يې وي کړی سجده تلاوت ورباندې واجبېږي په دې شرط چې ورته معلومه شي چې د سجدې آيت وویل شو که ټیپ شوي تراويح دوهم ځل په راډیو، یا ټي وي کې خپرې شي او د سجدې آيت واوریدل شي نو سجده نه واجبېږي همدارنگه که ميرمنې په خاص ورځو (حيض او نفاس) کې له چاڅخه د سجدې آيت واورې نو سجده ورباندې واجب نه ده «آپ کی مسائل ص ۸۸ ج ۳»

مسئله: په ټیپ د سجدې د آيت په اوریدو سجده نه واجبېږي «آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۸»

مسئله: که چاپه لاوه سپيکر کې د قران تلاوت واورید او په هغه کې سجده راغله نو پراوړیدونکي کله چې اوریدونکي ته معلومه وي چې د آيت د سجدې دی سجده پرې واجب ده «آپ کی مسائل ص ۸۷ ج ۳» مسئله: له راډیو څخه د سجدې د آيت پراوړیدونکیو سجده واجبېږي ځکه چې دا دویونکي آواز دی اوله ميگرافون څخه چې کوم اواز راوړي هغه يې د تلاوت عکس او نقل ليکلی دی «فتاوی محمودیه ص ۲۲ ج ۱۲»

مسئله: که چامرغه ته د سجدې آيت ورزده کړ دهغه په ویلو هم پراوړیدونکیو د تلاوت سجده نه واجبېږي ځکه چې د مرغه لوستل صحيح تلاوت نه دی همدارنگه که چا د سجدې آيت تلاوت کړ بل

سړي په خپله خورده تلاوت وانه وړیدی خوردهغه آواز له غره یاد یوال یا گنبدې سره تگر شو دده غوږ ووت ته راوړ سیدی نو ددې آذانگي په اوریدو هم سجده تلاوت نه واجبیږي.

لنډه دا چې اصول دادی چې د صحیح تلاوت په اوریدو د تلاوت سجده واجبیږي د تیپ د کیست او فیتې او از تلاوت نه دی ځکه دهغه په اوریدو د تلاوت سجده نه واجبیږي (صحیح تلاوت نه دی) او سپیکر آواز تر لیرې بیایي او کوم آواز چې مقتدیانو ته وررسي هغه هم هغه رنگه دامام د تلاوت او تکبیر او ازوي تیپ ددې په خلاف دی ځکه چې تیپ او از خوندي کوي او س چې کوم کست ولگول شي داد هغه تلاوت عکس دی کوم چې پر کیسته کې صوت شوی دی دا په خپله تلاوت نه دی ځکه یو پر بل قیاسول صحیح نه دي «آپ کی مسائل ص ۲۳۱ ج ۳» مسئله: په زړه کې د سجدې د آیت په ویلو سجده نه واجبیږي ځکه چې تلاوت کول ضروري دي له تلاوت پرته سجده نه واجبیږي (په ژبه ویلو واجبیږي) «فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۲ ج ۴ بحواله درمختار ص ۵۵ ج ۱ و فتاوی محمودیه ص ۲۲ ج ۲»

مسئله: په یوه عامه غونډه کې دیو واعظ (نصیحت کوونکي) څخه د سجدې آیت واوریدل شي نو ټول اوریدونکي دې جلا جلا سجده وکړي ځکه چې د سجدې د آیت په اوریدو او لوستلو سجده واجبیږي «فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۲ ج ۴ بحواله درالمختار ص ۷۱۷ ج ۱»

مسئله: د ټول قران مجید د تلاوت سجدې (خورلس سجدې) په پای کې که یو ځای وکړي نو دا هم جائز دي او غوره داده چې په هغه وخت یې وکړي «فتاوی دارالعلوم ص ۲۷ ج ۴ بحواله ردالمحتار ص ۷۲۱ ج ۱»

خو د ځنډولو گنجائش هغه وخت دی کله چې د تلاوت سجده په لمانځه کې نه وي ځکه چې په لمانځه کې خوبه یې سمدستی ادا کوي «مرتب رفعت قاسمي غفرله»

مسئله: د لمر ختو، لویدو او زوال پروخت د تلاوت سجده هم حرامه ده مگر چې کله د سجدې آیت په دغو وختونو کې ووايي نو سجده هم په دغو وختونو کې صحیح ده او د سهار له لمانځه وروسته تر لمر ختو پورې او د مازدیگر له لمانځه وروسته تر لمر لویدو پورې او د سهار د سپیدو پروخت د تلاوت سجده هم صحیح ده (کوم وخت چې په همدغه وختو کې د سجدې آیت تلاوت کرل شي) «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۳۱ و آپ کی مسائل ص ۸۵ ج ۳»

مسئله: پر اوریدو نکیو سجده واجبیږي که هغوی ونکړه په لوستونکیو هیڅ گناه نشته او لوستونکي دا وریدونکیو پر ځای د تلاوت سجده نشي کولای «فتاوی دارالعلوم ص ۴۳۱ ج ۴»

مسئله: بې اودسه د تلاوت سجده جائز نه ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۷»

مسئله: که چا په لمانځه کې د تلاوت سجده وویل او سجده یې وکړه بیا په کومه وجه د لمانځه دراکر زولو او پتیا شوه او بیایي هغه آیت تلاوت کړ نو دوه ځل بله سجده کول په کار دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۸»

مسئله: د سجدې آیت یې ولوست سجده یې وکړه چې ولاړ شو پر مخ څه په یاد نه ورتلونو که رکوع ته ولاړ شي څه پروانه لري لمونځ صحیح دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۲»

مسئله: که کوم څوک د سجدې آيت وليکي يا يې په زړه کې ووايي په ژبه يې ونه وايي يا يې يو يو حرف کړي يعني هجا او توري ووايي ټو آيت په يو ځل او يو وار ونه وايي يا همدارنگه يې له چا واورې نو په دې ټولو صورتونو کې د تلاوت سجده نه واجبيږي «علم الفقه ج ۲ ص ۱۷۸»

مسئله: د چاپه ذمه چې د تلاوت سجدې وي دهغه دادا کيدو صورت دادی چې اندازه دې ولگوي بيا دهره ورځ چې څومره يې وسوي د قضا په نيت د سجدې کوي ددې كفاره همدغه ده چې سجدې وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۹ بحواله ردالمحتار ص ۷۲۱ ج ۱»

مسئله: د جمعې، اخترانو او سوکه قرائت ويلو په لمنځونو کې د سجدې آيت ويل نه دي په کار ځکه چې ويره شته چې مقتديانوته اشتباه پيدا شي «علم الفقه ص ۱۸۱ ج ۲»

مسئله: د تلاوت سجده پر هغو خلکو واجبيږي چې لمونځ ورباندې واجب وي په ادا سره يا قضاء سره پر حائضه او نفاسه ميرمنو، پرنابالغ اوليوني واجب نه ده هغه ليونی چې ليونتوب يې تريوه شپه او ورځ زيات وي له هغه وروسته که ليونتوب زائل شي او کنه او د کوم سړي چې ليونتوب تريوه ورځ او شپه کم وي پر هغه واجب ده همداسې پرمست او جنب هم واجب ده «علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲»

له: که يو شخص دخوب پرمهال د سجدې آيت تلاوت کړ مهال سجده ورباندې واجب ده کله چې په دې پوه شي کې دا آيت تلاوت کړ «علم الفقه ص ۱۷۷ ج ۲»

مسئله: د سجدې د آيت له کوم انسان څخه اوريدل که پوره آيت واورې يا صرف د سجدې لفظ دمخکني يا وروستني يوه لفظ سره واورې هغه که په عربي وي يا په کومه بله ژبه وي که اوريدونکي ته دامعلومه وي چې دا ترجمه د سجدې د آيت ده او که نه وي ورته معلومه خود ناخبرتيا په صورت کې چې د سجدې په ادا کيدو کې څومره ځنډ راشي په هغه کې دی معذور بلل کيږي «علم الفقه ص ۱۷۷ ج ۲»

مسئله: له مقتدي څخه که د سجدې آيت واوريدل شي نو سجده نه واجبيږي نه پرده نه پردغه امام او نه په هغه خلکو کوم چې په دې لمانځه کې شريک وي هو! که کوم خلک له دې امام سره په لمانځه کې شريک نه وي خواه که هغوی لمونځونه نه کوي يا کوم بل لمونځ ادا کوي نو پر دوی سجده واجبيږي «علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲»

يعني يو مقتدي په زوره د سجدې آيت د امام شاته ولولي نو سجده د تلاوت نه واجبيږي صرف چې په جماعت کې ورسره شريک نه وي پر هغه خلکو واجبيږي «محمد رفعت قاسمي»

مسئله: د تلاوت په سجده کې نيت نه تړل کيږي بلکه د سجدې په نيت دې الله اکبر ووايي سجدې ته دې لار شي او بيا دې الله اکبر ووايي راپورته دې شي د سلام گرزو لوهم ضرورت نشته او په ناسته د تلاوت سجده کول هم جائز دي خوله ولاړې څخه تلل افضل دي «آپ کی مسائل» ص ۸۴ ج ۳»

مسئله: ځينې خلک سجده تلاوت وکړي دواړو لوروتو ته سلام گرزوي دا غلط دي يعنی سلام اړولو ته اړتيا نشته «اغلاط العوام ص ۷۴»

مسئله: علماؤ ليكلي چې كه كوم شخص د سجدې د ټولو آيتونو تلاوت په يوه مجلس كې وكړي نو الله تعالى ﷻ دده مشكل لري كوي او په داسې حالت كې اختيار دي چې ټول آيتونه په يو ځل ووايي اوله هغه وروسته خورلس سجدې وكړي يا له هريوه ويلو وروسته دهغه سجده وكړي «علم الفقه ج ۲ ص ۱۸۱»

مسئله: د خارج د لمانځه سجده په لمانځه كې او د لمانځه سجده د لمانځه د باندې بلكه په نور و لمونځو كې هم نشي ادا كيدای نو كه كوم شخص په لمانځه كې د سجدې آيت ولولي او سجده كول يې هير شي نو دهغه گناه پرده پاتېږي چې اوس پرته له توبې كېنلېدل لاره نلري يا يې ارحم الراحمين په خپل فضل معاف كړي.

مسئله: كه كوم څوك په لمانځه كې د كوم بل چا څخه د سجدې آيت واوري كه څه هم هغه بل هم په لمانځه كې وي نو داسې سجده د لمانځه د باندې گنله كېږي په لمانځه كې دننه به يې نه ادا كوي بلكه له لمانځه بهر به يې ادا كوي «علم الفقه ص ۱۷۹ ج ۲»

مسئله: د لمانځه سجده په خارج د لمانځه كې هغه وخت نشي ادا كيدای كله چې لمونځ فاسد نه وي كه فاسد شي او دهغه فاسدونكي د حيض راتلل نه وي نو هغه سجده به په خارج كې ادا كوي او كه د حيض له امله په لمانځه كې فساد راغلی نو دغه سجده معافېږي.

مسئله: د ټول سورت تلاوت كول او د سجدې آيت پرېښودل غلط دي صرف له سجدې څخه د ځان ژغورنې لپاره دې د سجدې آيت نه

پرېږدي ځكه چې په دې له سجدې كولو څخه گويا انكار دي «بهشتي زيور ص ۲۵ ج ۲ و علم الفقه ص ۱۸۱ ج ۲»

مسئله: په تراويجو كې امام د دوو ركعتونو نيت وټاري په لومړي يادوهم ركعت كې يې د تلاوت سجده وويله سجده يې وكړه او دوه ركعته يې پوره كړل بيا يې د دوو ركعتونو نيت وټاري سهاوې بيا هغه د سجدې آيت ولوست نو په دې صورت كې به دوهمه سجده كوي ځكه چې د تكبير تحریمه په ويلو بل لمونځ پيل كول حكماً مجلس بدلوي «مراقی الفلاح ص ۲۸۲ فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۴۲۸»

مسئله: امام د آلم سجده سورت تلاوت كړ سجده يې وكړه او بيا يې پر همدغه ځای د سهار او نورو په لمانځه كې همدغه سورت دوهم ځل ولوست نو دوهمه سجده لازميږي «فتاوی رحيميه ص ۴۰۴ ج ۴ الاشباه ص ۱۹۱»

مسئله: ځينې ميرمنې پر قران كريم سجده كوي دا غلطه ده په دې سره سجده د تلاوت نه ادا كېږي «بهشتي زيور ص ۴۲ ج ۲»

مسئله: كه د سجدې يو آيت په يوه مجلس كې څو ځله وويل شي نو يوه سجده واجبيږي او كه يو آيت د سجدې وويل شي بيا هم هغه آيت له بيلابيلو خلكو څخه واوريږي او بيا هم يوه سجده واجبيږي كه اوريدونكي مجلس بدل نكړ نو يوه سجده واجبيږي دويونكي مجلس كه بدل شي او كه نشي بدل كه دا وريدونكي مجلس بدل شي نو پرده معتدې سجدې واجبيږي دويونكي مجلس كه بدل شو وي او كه وي بدل شوی كه دويونكي مجلس بدل شي نو په دې صورت كې هم څو سجدې ورباندې واجبيږي د مجلس بدلولو دوه صورتونه دي:

يو حقيقي بل حکمي که ځای بدل شي نو حقيقي دی او که ځای نکرې بدل بلکه کوم داسې کار ورځينې وشي چې له هغه څخه د افهمول کيرې چې لومړی فعل او کاريې ختم کړ او س يې دوهم پيل کړ نو دا حکمي تبديل ده ،

د حقيقي مثال: ۱ دوه کوره جلا جلا وي اوله يوه کوره بل کور ته ولاړ شي په دې شرط چې تريو دوه گامه زيات تگ و غواړي ۲ سپوروي پلي شي .

د حکمي مثال: د سجدې آيت يې تلاوت کړ تريو دوه زياتې گولې ډوډۍ يې و خورله د چاسره تريو دوه زياتو کلمو خبرې يې وکړې يا ځملاست ويده شو يا په پيرلو پلورلو بوخت شو ، که تريو دوه زياتې گولې ډوډۍ ونه خوري ، له چاسره تريو دوه کلمې زياتې خبرې ونکړي ځملي ويده نشي بلکه په ناسته ناسته ويده شي نو په دې ټولو صورتونو کې مجلس نه بدلېږي .

مسئله: که يو آيت د سجدې څو ځله په يوه مجلس کې وويل شي نو اختيار دی چې له تر ټولو وروسته سجده کوي يا له لومړي تلاوت وروسته ځکه چې يوه سجده له خپل مخکني او وروستني تلاوت لپاره بس ده خو احتياط په دې کښې دی چې تر ټولو وروسته سجده وکړل شي « علم الفقه ص ۱۸۰ ج ۲ »

مسئله: که پريوه ځای د سجدې آيت څو ځله ووايي نو يوه سجده واجب ده که تر ټولو وروسته په پای کې سجده کوي يا يې لومړی ځل ووايي سجده وکړي بيا دغه د سجدې آيت له ځان سره ووايي (لکه چې حفظ کوونکي دې ته اړوي) او که ځای بدل شو بيا دغه آيت

ووايي بيا دريم ځای ته ولاړی دغه آيت يې بيا ووايي همدارنگه پرلپسې يې ځايونه بدلول نو څومره ځله چې يې ووايي هغومره سجدې به کوي « بهشتي زيور ص ۴۳ ج ۲ بحواله مجمع الانهر ص ۱۵۸ »

مسئله: که چيرې يو ځای ناست وي د سجدې څو آيتونه تلاوت کړي نو هر څومره آيتونه چې يې ويلی وي هغومره سجدې به کوي .
مسئله: په ناسته يې د سجدې کوم آيت ولوستی بيا ولاړ شو خوله ځايه بنور بدلای نه دی چيرې چې ناست و پر هغه ځای په ولاړه هغه ايت بيا ووايي نو يوه سجده واجب ده .

مسئله: يو ځای يې د سجدې آيت ولوست بيا په کوم کار پسې ولاړی او بيا بيرته دې ځای ته راغلی دوهم ځل يې هغه آيت ولوستی بيا به هم دوي سجدې کوي (ځکه چې مجلس بدل شو)

مسئله: که يو ځای ناست وي او د سجدې آيت ووايي بيا چې يې کله دقران تلاوت پوره کړ نو پر همدغه ځای په ناسته په يوبل کار اخته شو مثلاً ډوډۍ خورل ، ياد ميرمنې و ماشوم ته تۍ ورکول ، تردې وروسته يې بيا هغه آيت د سجدې ولوست بيا هم دوي سجدې واجبيږي ځکه چې کله بل کار پيل کړي گواکي مجلس بدل شو .

مسئله: د کورد کوټې يادالان په يو کونج کې يې د سجدې آيت ولوست بيا بل کونج ته ولاړی هغه آيت يې ولوست يوه سجده کافي ده که هر څومره واره يې ووايي ، البته که په کوم بل کار اخته کيدو وروسته يې هغه آيت ولوستی نو دوهمه سجده کول غواړي بيا په دريم کار بوختيدو وروسته يې که ووايي نو دريمه سجده واجبيږي .

مسئله: که غټ کوروي نو په بل کونج کې په بیابیا ویلو بله سجده واجبیږي او په دریم کونج کې په ویلو دریمه واجبیږي.

مسئله: د مسجد هم همدغه حکم دی کوم چې دې کوتی او خونی دی که د سجدې یو آیت خوځله و وایي نو یوه سجده واجب ده که په یوځای په ناسته ناسته یې و وایي او که اخواد یخوایه گرزید و راگرزید و یې و وایي.

مسئله: که په لمانځه کې د سجدې یو آیت خوځله و وایي بیا هم یوه سجده واجب ده که تر ټولو ویلو وروسته په پای کې سجده وکړي یا یې یو ځل و وایي سجده وکړي بیا په همدغه رکعت یا بل رکعت کې هغه آیت و وایي «بهشتي زیور ص ۴۵ ج ۲»

مسئله: ویونکي ځای بدل نکړی یوه ځای ناست خوځله یې یو آیت و وایو اما اوریدونکي ځای بدل کړ چې لومړی ځل یې یو ځای و او زیډ او دوهم ځل پر بل ځای نو پریونکي یوه سجده واجب ده او پراوریدونکي چې څومره ځله یې اوریدلی وي هغومره سجدې واجب دي.

مسئله: که چیرې په یوه سورت کې یو سړی یو آیت ونه وایي یوازې د سجدې آیت و وایي نو په دې کې هیڅ حرج نشته او که په لمانځه کې داسې وکړي نو په هغه کې شرط همدادی چې د آیت به دوهمه درازوي چې د دریو کوچني آیتونو سره برابر وي خو غوره داده چې د سجدې له آیت یو دوه آیتونه ملګري کړي و یې وایي «بهشتي زیور ص ۴۵ ج ۲ بحواله مجمع الانهر ص ۱۵۸ ج ۱ و شرح وقایه ص ۲۳۳ ج ۱»

مسئله: که له یو چاڅه ډیرې د تلاوت سجدې پاته شوې وي نو احتیاط په دې کې دی چې دهرې سجدې په بدل کې پاو کم دوه سیره غنم یا دهغه قیمت صدقه کړي «جواهر الفقه ج ۱ ص ۳۹۳»

دهغه آیتونو بیان کوم چې سجده تلاوت ورباندې واجبیږي په قران کریم کې څورلس داسې آیتونه دي چې دهغوی په ویلو او اوریدلو یوه سجده واجبیږي تفصیل دهغو آیتونو دادی: ۱ دسورة اعراف په پای کې دا آیه: **إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ**

عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۱۱۰﴾ ایه ۲۰۲ پارہ ۹/

۲ دسورة رعد په دوهمه رکوع کې دا آیه: **وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ** ﴿۱۱۱﴾ ایه ۱۵

۳ دسورة نحل د پنځمې رکوع د پای دا آیه: **وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ** ﴿۱۱۲﴾ **يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ** ﴿۱۱۳﴾ ۴۹، ۵۰

۴ دسورة بنی اسرائیل په دوولسمه رکوع کې دغه آیه: **وَيَحْجُرُونَ لِلْآذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا** ﴿۱۱۴﴾ پارہ ایه ۱۰۹

۵ دسورة مريم په څلورمه ركوع كې داآية: إِذَا تَتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ
الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ پاره ۱۲ آية ۵۸»

۶ دسورة حج په دوهمه ركوع كې دغه آية: أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ
الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾
پاره ۱۷ آية ۱۸»

۷ دسورة فرقان د پنځمې ركوع داآية: وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ
قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿١٩﴾ پاره ۱۹
آية ۲۰»

۸ دسورة نمل په دوهمه ركوع كې داآية: أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ
الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٢﴾ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٣﴾ پاره ۱۹ آية ۲۲»

۹ دسورة الم تنزيل السجده په دوهمه ركوع كې دغه آية: إِنَّمَا يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ پاره ۲۱ آية ۱۵»

۱۰ دسورة ص په دوهمه ركوع كې دغه آية: وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾
آية ۲۴»

۱۱ دسورة حم سجده په پنځمه ركوع كې داآية: فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا
فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾
پاره ۲۴ آية ۳۸»

۱۲ دسورة نجم په پاى كې دغه آية: فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٢٢﴾ پاره
۲۷ آية ۲۲»

۱۳ په سورة انشقاق كې دغه آية: وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا
يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ آية ۲۱»

۱۴ په سورة اقراء كې دغه آيت: كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾
پاره ۳۰ آية ۱۹»

يادونه: مالکيه او حنفیه د سورة حج د پای آيت په هغو ځايونو کې نه شمیري په کومو چې د تلاوت سجده و اجبيري «کتاب الفقه ص ۷۵۵ ج ۱»

د تراويحو پر ختم حافظ ته تحفه او نذرانه ورکول

سوال: څه فرمايي علماء د دين او شرع متين دلاندي مسئلې په هکله چې دروژې مبارکې په مياشت کې حافظان تراويح ورکوي او د ختم په ورځ خلک حافظ صاحب ته څه تحفې او سوغاتونه ورکوي په عامه توگه داسې وي چې څه پيسې دده لپاره ټاکلې نه وي بلکه هغه وخت جامې او نور يا صرف روپۍ چې څومره وي خلک يې ورکوي آيا د حافظ لپاره تحفه او هديه اخيستل روادي؟ که حافظ صاحب تحفه واخيسته نو آيا ددې قران او روونکي او اوريدونکيو ته کوم ثواب ورکول کيږي او کنه؟ آيا په تحفه اخيستونکي حافظ پسې تراويح صحيح دي؟ او آيا ده ته ثواب ورکول کيږي؟ په ځواب موژرو نازوئ دلته سخت انتشار او اختلاف دی

پوښتونکي محمد مختار احمد سر تاگنج مظفرپور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جواب: د قران کریم ویل او اوریدل هم طاعت او عبادت دي د حضرت امام ابو حنیفه رحمته الله علیه مذهب دادي چې پر طاعت باندي اجر و مزدوري اخيستل روانه دي اخيستونکي او ورکوونکي دواړه گناهگار دي د متقدمينو همدغه مسلک او مذهب دی خو متاخرينو احنافو د امام اعظم رحمته الله علیه او متقدمينو په مسلک کې دوخت او حالاتوله نظره څه اسانتيا پيدا کړه او توسع يعني پراخي يې

وښودله د قران د تعليم او ورزده کولو د ختميدوله ويري يې د قران کریم پر تعليم اجرت اخيستل روا وبلل د مسجد و نو د آبادي او د جماعت د پاتيدو د ويري په بنسټ يې په اذان، اقامت او امامت باندي اجر و اخيستل جائز وبلل دروژې په تراويحو کې پر قران او رولو د متقدمينو رايه موږ ته معلومه نه ده غالباً لدې جزیې څخه متقدمين ساکت او خاموش دي په اوس وخت هم د مولانا تېهانوي رحمته الله علیه او دارالعلوم ديوبند فتوی همدغه ده چې په روژه مبارکه کې پر قران او رولو مزدوري اخيستل جائزه دي اوله مخکې څخه مزدوري ټاکل صحيح نه دي او که له مخکې د اورته معلومه وه چې مونږ به قران او روو او په هغه کې به روپۍ را کول کيږي او اوريدونکي دا گنې چې مونږ به قران واورو او مونږ به څه ورکو نو په داسې حالت کې هم په قران او رولو څه اخيستل يا څه ورکول جائزه دي خوله دغو ټولو خبرو سره زموږ رايه داده چې که په تراويحو کې څه اخيستل او څه ورکول حرام و گرزني نو څو ورځې وروسته به د حافظانو په شمير کې کمښت راشي اولې موده وروسته به په مسجدونو کې په تراويحو کې د قران د ختم کولو لړۍ بنده شي دروژې له دوو غړو څخه به يو غړی قيام اليل (تراويح) کمزوري شي او سوکه سوکه به په مسجدونو کې د تراويح جماعت ختم شي او چيري چې د سورتونو تراويح کيږي په هغوی کې به هم ډير لږ خلک برخه اخلي او دروژې مبارکې دغه روښانه شپې چې په اوس دور کې د اسلام شعار بلل کيږي ډير به کم شي د حفظ په درجو کې به د ماشومانو شمير ډير لږيږي او حافظان چې کله تراويح ورکول پريږدي نو قران به يې

هیرشي همدارنگه به دقران حفظ په خطر کې ولویږي او د تراويحو په اړه چې کوم صورت حال دی له هغه څخه به مونږ په نظري او فرضي طریقو غاړې نشو خلاصولای بلکه مونږ به پر واقعي او عملي صورتونو غور او فکر کوو زموږ په خیال کې واقعي شکل هم هغه دی چې یادونه یې پورته وشوه ځکه زموږ رایه داده چې په تراويحو کې دې دقران کریم د اورولو په اړه هغه پراخي راوايستل شي کومه چې دقران د تعلیم او حدیث د تعلیم او د فقهې د تعلیم، امامت، اذان او اقامت په اړه راایستل شوې ده سمه مزدروي ورسره خلاصول خو مناسب نه معلومیږي چونکه قران مخته دی او دهغه د ادب غوښتنه داده چې دهغه پر تعلیم او اورولو د پیلورلو خبرې ونشي خود او ریدونکی د افرض جوړیږي چې دوی دقران او روونکي خدمت تر خپل وس زیات وکړي هغه خپل ارزښتمن وخت او ریدونکیو ته ورکړ خپلې ورځې او وختونه یې محبوس او بند کړل ځکه نو دقران د حافظ لپاره تحفه او سوغات اخیستل جائز دي په تحفه اخستونکي حافظ پسې قران او ریدل هم د اجر او ثواب باعث دي او په تحفه اخستونکي حافظ پسې تراویح کول بالکل صحیح دي او ددې پوره ثواب ورکول کیږي.

والله تعالی اعلم

منت الله رحمانی غفرله

۱۲ رمضان المبارک ۱۴۰۲ هـ ج

پر همدې مسئله دلاندې علماؤ امضاگانې

محمد شمس الحق عفی عنه مدرس جامعہ رحمانی مونگیر شیخ الحدیث جامعہ رحمانی مونگیر ۱۲/۹/۲۰۰۲ هـ ج د اجرت مسئله خو ترخپنې لاندې راتلای شي اما د تحفې په جواز کې څه شبه ده زییر احمد القاسمي استاذ فقه جماعه رحمانی مونگیر محمد صدر عالم غفرله د زمانې د حالاتو له مخې چې کوم گنجائش ورکول شوی هغه د فقهې سره سم دی مولانا محمد ظفیر الدین غفرله مقیم خانقاه رحمانی مونگیر مفتی دارالعلوم دیوبند ضلع سهارنپور مولانا محمد شهاب الدین کوثری محله دلی پور وار د شمیر ۱۲ حضرت امیر شریعت مد ظله رایه د حالاتو له مخه زیاته مناسبه ده دارالافتاء امارت شرعیہ خانقاه مونگیر، مولانا محمد تسلیم صاحب نائب ناظم جامعہ رحمانی انقاه مونگیر، مولانا صغیر احمد رحمانی استاذ جامعہ رحمانی مونگیر، جواب صحیح دی مولانا عبدالمجید مفتاحی جامعہ رحمانی خانقاه مونگیر محمد نعمت الله القاسمي مفتی امارت شرعیہ بهار خانقاه رحمانی مونگیر ۱۲ رمضان ۱۴۰۲ هـ ج

د نفلو جماعت کول

محترم او مکرم حضرت مفتی صاحب دارالعلوم دیوبند دامت برکاتهم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته !

ستا سويہ خدمت کې عرض دی چې علماء د دین څه فرمایي په دې مسئله کې که کوم دقران حافظ د لماخوستن له لمانځه وروسته یا په تهجد کې په نفلو کې قران کریم وایي او په دې حافظ پسې گن شمیر لمونځ کوونکي دقران او ریدولپاره د ثواب په نیت شریک شي

نواياپه داسې طريقه په نفلو کې قران اوريدل جائز دي که
ناجائز او دامام ابو حنيفه رحمه الله عليه په اند زيات شمير خلک د نفلو
جماعت کولای شي او کنه؟ او آيا دغو خلکو ته په د اړول ثواب ورکول
کيږي او کنه؟ له جواب: څخه په گټه تر لاسه کولو مو ونازوي
ستاسو ډيره مننه فقط والسلام

المتستفتي محمد مستقيم ديو بند محله ضيا الحق

۲۳ رمضان المبارک ۱۴۰۸ هـ ج

باسمه تعالی

الجواب بالله التوفيق

په درمختار کې راغلي دي: انه يکره ذلك لو على سبيل التداعى بان
هذه يقتدى اربعة بواحد «کما فى الدرر» ولا خلاف فى صحة الاقتداء
اذ لمانع (الى قوله) ولولم ينوالامامة لا کراهة على الامام -
تردي لاندې په شامي کې راغلي: لو اقتدى به واحد او اثنان ثم جاءت
جماعة اقتدوا به قال الرحمتى ينبغى ان تكون الكراهة على
المتاخرين ۱۲

له دغو عباراتو څخه معلومه شوه چې له دوو دريو زيات مقتديان که
په جماعت کې له امام سره شريک شي نو د احنافو په نزد مکروه دی
خو که صرف له دوو دريو مقتديانو سره جماعت پيل کړي وروسته
نور په خپله راشي په کې شريک شي او امام د هغوی دامامت نيت نه
وي کړی نو دامام او د هغو دوو دريو مقتديانو چې له اوله سره په
جماعت کې شريک و د دوی په لمانځه کې کراهت نه راځي بکله

کراهت صرف پر وروسته راتلونکيودى «هكذا فى فتاوى محموديه
ص ۱۲۱ دوهم توک وفى الفتاوى بدارالعلوم ديو بند»
والله تعالى اعلم

کتبه العبد نظام الدين اعظمی

مفتی دارالعلوم ديو بند ۲۴ / ۹ / ۱۴۰۸ هـ ج

الجواب صحيح

حبيب الرحمن خير ابادي مفتی دارالعلوم ديو بند

۹۲۴ / ۱۴۰۸ هـ ج

يادونه: له مکروه څخه مراد تحريمي مکروه دي

والله اعلم بالصواب ۲۴ / ۹ / ۱۴۰۸ هـ ج